

R O D D U H A

POUKA ZA MLADE

Januar, februar, mart 2010.

Sadržaj:

1. Po rodovima njihovim poznaćete ih	4
2. A rod je duhovni ... ljubav	13
3. A rod je duhovni ... radost	22
4. A rod je duhovni ... mir	31
5. A rod je duhovni ... (s)trpljenje	40
6. A rod je duhovni ... ljubaznost	49
7. A rod je duhovni ... dobrota	58
8. A rod je duhovni ... vera	67
9. A rod je duhovni ... krotost	76
10. A rod je duhovni ... uzdržanje.....	85
11. A rod je duhovni ... pravda	94
12. A rod je duhovni ... istina	103
13. Duhovni rod: suština hrišćanskog karaktera	112

NAROD U POKRETU IZ KNJIGE BROJEVA, Grupa autora
Broj 1/2010.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

Odgovara:

Igor Bosnić

Saradnik na ovom izdanju:

Mirjana Đerić

Izdaje:

A. K. PREPOROD, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski,
11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca priprema mr Radomir Grujić

Štampa:

»Preporod«, Beograd, 2009.

Tiraž: 350

Na osnovu mišljenja Republičkog sekretarijata za kulturu SRS broj 413–133/72–02 od 19. III 1973. godine oslobođeno plaćanja osnovnog poreza na promet

Kako da dobijete najviše iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba da znate

Biblijske pouke za mlade zasnovane su na uverenju da je Božja reč sila koja menja i da je grupno proučavanje važan način dobijanja te sile. Svrha biblijskih pouka za mlade je da se mladim adventistima sedmog dana pruži sredstvo za predano proučavanje zajedničkih tema o kojima će moći da razgovaraju svake sedmice u subotnoj školi. Mnogi koji proučavaju biblijske pouke za odrasle otkrivaju da ovo izdanje za mlade obogaćuje proučavanje biblijskih pouka jer one obrađuju iste teme i zato mogu da posluže kao dodatno gradivo.

Četiri stotine mladih adventista učestvuje u pisanju biblijskih pouka za mlade svake godine. Široki izbor i povremeno ponavljanje sadržaja odražava veliku raznolikost njenih pisaca širom sveta i kako oni pojedinačno doživljavaju temu koju proučavaju. Štampa se oko 70.000 primeraka biblijske pouke za mlade.

Smernice za proučavanje

1. U molitvi otvorite svoj um za vođstvo Svetog Duha dok proučavate.
2. Biblijski izvori na kojima se zasniva pouka za određenu sedmicu štampani su boldiranim slovima u delu pouke nazvanom »Logos«. Pročitajte sve tekstove.
3. Biblijski izvori za određenu sedmicu obično su podeljeni na delove na stranicama »Logosa«. Pri proučavanju ovih delova pažljivo pročitajte biblijske tekstove koji se nalaze pored naslova pre nego što pročitate komentare ispod tih naslova.
4. Čitajte druge delove tokom sedmice sa stanovišta koje ste stekli na temelju ličnog proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imajte na umu ciljeve pojedinih delova biblijskih pouka:
 - »Uvod« – oblikovan tako da podstakne vaše interesovanje i usmeri razmišljanje na temu sedmice.
 - »Logos« – vodič za direktno proučavanje biblijskih tekstova za tu sedmicu.
 - »Svedočanstvo« – stavovi Elen Vajt u odnosu na temu pouke.
 - »Dokazi« – pristup pitanjima koja su postavljena u pouci s istorijskog, naučnog, filozofskog ili teološkog stanovišta.
 - »Primena« – kako da misli izložene u pouci primenite u svakodnevnom životu.
 - »Razumevanje« – lični stavovi u odnosu na pouku, a svrha je da podstakne na dalje razmišljanje i razgovor.
 - »Istraživanje« – obaveštava čitaoca o mnoštvu podsticajnih, kreativnih načina za istraživanje teme sedmične pouke.

Biblijske pouke za mlade i Crkva: Biblijska pouka za mlade je odobrena od strane Generalne konferencije. Ona podržava verovanja Crkve adventista sedmog dana. Ipak, njen sadržaj ne treba smatrati službenim izjavama crkve.

Pouka 1

od 26. decembra do 2. januara

»Po rodovima njihovim«

»I tako dakle po rodovima njihovim poznaćete ih«
(Matej 7,20).

26. mart 2009.

KOJE RODOVE ISPOLJAVATE?

UVOD (Psalam 34,8; Matej 7,16)

Su

Banana je jedna od vrsti voća koja se najviše jede širom sveta. Ali, da li bi mnogi od nas mogli prepoznati drvo banane na tropskoj plantaži? Ovo neće predstavljati teškoću za bilo koga ko živi u tropskim krajevima. Međutim, koliko bi ljudi iz Britanije, SAD, Francuske ili Kanade moglo napraviti razliku između pravog drveta banane bez roda i drveta banane koja se kuva pre korišćenja za jelo?

Ne bi bilo teško prepoznati drvo kada biste videli da na jednom od njih rastu banane. Drvo prepoznavamo prema rodu koji donosi. Drvo banane ne pokušava da dokaže svoj identitet rađanjem banane. Ono jednostavno ne može donositi neki drugi rod.

Mi svi bivamo prepoznati po svojim rodovima.

Isus je u Mateju 7,16 kazao: »Po rodovima njihovim poznaćete ih.« Da li ste se ikada zapitali koliko brzo možete da utvrdite stepen osećaja ugodnosti u društvu vama stranih ljudi? Vi ih ocenjujete na osnovu njihovog ponašanja – roda koji ispolje otprilike za prvih pola sata u vašem prisustvu.

Drvo obično donosi jednu vrstu roda. Međutim, ako se grana sa jabuke grenismit nakalemi na drvo jabuke zlatni delišes, onda to drvo može rađati dve različite vrste jabuka. Drvo i dalje rađa jabuke i poznato je kao drvo jabuke zbog svog ploda.

S druge strane, bilo bi teško da neka osoba koja prvi put vidi takvo drvo na njemu prepozna nakalemljenu granu, a da je prethodno nije videla u doba berbe. Slično tome, teško je napraviti razliku između gorke i slatke pomorandže. Ali kad se obrazuje plod, ili ako se on proba, razlikovanje postaje lako.

U Psalmu 34,8 piše: »Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod.« Drvo koje rađa slatke plodove može rađati samo tu slatku vrstu. Isto tako, mi se možemo osloniti na Isusa zato što On za nas čini samo dobro. Ali ljudskim bićima za koja se kaže: »Oraste bezbožnost, žeste bezakonje, jedoste plod laži« (Osija 10,13) ne može se pokloniti poverenje. Trebalo bi stoga da budemo mudri i proveravamo kakav rod donosi neka osoba pre nego što se u nju pouzdamo.

Mi svi bivamo prepoznati po svojim rodovima. To znači da kako ja procenjuem druge ljude po njihovim rodovima, tako i oni ocenjuju mene po mojim rodovima. Dok ovog tromesečja budete proučavali o rodovima Duha, zapitajte se: *Koje rodove drugi ljudi vide u meni?*

Adedotun Makinde, Reding, Ujedinjeno Kraljevstvo

Ne UOČAVANJE I ANATOMIJA VAŠEG DUHOVNOG RODA

LOGOS (Luka 13,6-9; Jovan 11,1-4, 12,28, 15,1-16; 2. Timotiju 3,1-5)

PO RODOVIMA NJIHOVIM (2. Timotiju 3,1-5)

Plod je »seme i njegov omotač«, rezultat, korist, rod, prednost, žetva, posledica, ishod, »ostvarenje nade«. ¹ Isus je koristio taj simbol, koji se neprestano ispunjavao u stvarnosti, da bi nam pomogao da razumemo kako treba da rastemo kao hrišćani, kako da se preobrazimo u Njegovo obličje. Rod koji donosimo rezultat je provođenja vremena sa Njim u molitvi, proučavanju Biblije, u službi, itd.

Plod opisuje specifično drvo, lozu ili žbun koje predstavlja. Mi kažemo drvo jabuke, vinova loza ili žbun borovnice. Plod održava i unapređuje izdanak i pomaže u očuvanju života ljudskih bića i životinja. Dakle, kada nas ljudi posmatraju, trebalo bi da ustanove da smo hrišćani po našim rodovima.

ČITAJTE I RAZMISLITE (Jovan 15,1-16)

Koje još važne primere možete utvrditi pomoću »roda«? Kako procenjujete da li jedan hrišćanin donosi ili ne donosi rod? Zašto je bitno da drugi u nama kao hrišćanima vide rod? Kako biste ilustrovali ideje iz Jovan 15,1-16, ali ne u agrarnom smislu?

»NERODNO« DRVO (Luka 13,6-9)

Parabola u Jevanđelju po Luki 13,7-9 ima, osim neposrednog traženja hrane, još značenja. To je podsticajna opomena protiv licemerja, oholosti i mlakosti. To je pokušaj da se ljudi odvrte od samoobmane. To je zvuk trube koji poziva duhovno usnule da se probude.²

Hristos je čokot a vernici su loze, ali ne i rod. Ipak, to što se On poziva na rađanje roda (Jovan 15,1-10) otkriva neizgovorenu činjenicu – svrhu loze koja raste. Nerodne grane jasno dovode do manje produktivnosti. Prema tome, one se odsecaju da bi napravile mesta zdravijim lozama. Međutim, vinogradar svakako mora biti zainteresovan za rod. On čak postavlja fizički oslonac za plodom opterećene loze, kako bi im pomogao da nose težinu roda. Da li je rod u ovoj paraboli cilj po sebi ili sredstvo za postizanje cilja, čak i ako je naglasak na lozama koje donose rod?

DONOŠENJE RODA KAO ZAJEDNIČKA AKCIJA (Jovan 15,1-16)

Pročitajte ponovo Jovan 15,1-16 i razmislite o značenju toga kako loze postaju nosioci roda. Odakle rod u stvari dolazi – od drveta ili grana – i zašto? Ako grana može da donosi sopstveni rod, zašto joj je još uvek potrebno

1 Collins Shorter Dictionary and Thesaurus.

2 Matthew Henry` s notes on Luke 13.

drvo sa stablom i korenom? Šta nas to uči o ulozi Crkve da svojim članovima pomaže u donošenju rodova?

OSTVARIVANJE VEZE (Jovan 15,1-16)

Kakav je, po vama, smisao Isusovog poređenja, naime da je On čokot a mi loze? Dok čitate sledeće stihove, pokušajte da prepoznate i druge načine koji nas osvedočavaju o donošenju roda: (a) Matej 28,19.20; (b) Rimljanima 15,25-27; 2. Korinćanima 8,1.2 i 9,12; (c) Galatima 5,16.22.23; 2. Petrova 1,5-8; (d) Jevrejima 13,15.

Kako neshvatanje potrebe da se donosi rod utiče na vašu slobodu u Hristu? Među mnogim današnjim hrišćanima uveliko se naglašava neograničena sloboda. Ali, to je neodgovorna sloboda, sloboda bez polaganja računa. U Jevanđelju po Luki 13,6-9 Isus otkriva blisku ljubav koju i farmer i onaj koji brine o voćkama imaju prema nerodnom drvetu. Ipak, obojica se slažu da se drvo mora poseći ukoliko ostane bez roda.

Pošto smo mi vernici pojedinci, naši pojedinačni motivi u traženju Hrista bili su u početku verovatno sasvim različiti. Ipak, što Mu bliže prilazimo, naši motivi pretvaraju se u jedan motiv – da Mu budemo slični. U tome se zapravo ogleda duhovni rast. Donošenje duhovnih rodova očekuje se od svakog hrišćanina. To ukazuje na proces neprestanog duhovnog razvoja. Postoji sasvim određena veza između rasta u Hristu i rada za Njega. »Mada je tačno da naš marljiv rad neće sam po sebi obezbediti spasenje, isto je tako tačno da će vera koja nas sjedinjuje sa Hristom podstaknuti dušu na aktivnost.«¹

ODRAŽAVANJE HRISTA (Jovan 11,1-4; 12,28)

Kakav uticaj vaš život ima na druge čak i ako vi sami niste svesni tog uticaja? Normalno, prilično je teško prepoznati sopstvene mogućnosti. Ipak, poput suvog ili usnulog semena, naš život je pun mogućnosti koje, ukoliko se ostvaruju na odgovarajući način, mogu poboljšati i ubrzati Božje delo. Ne zaboravite da loze nikada ne mogu preživeti bez čokota, a da čokot uvek može proizvesti nove loze.

»Biti u Hristu znači stalno primanje Njegovog Duha, znači život potpunog predanja Njegovoj službi. Kanali koji povezuju čoveka i njegovog Boga moraju biti stalno otvoreni. Kao što loza neprekidno crpi sok sa životodavnog čokota, tako i mi treba čvrsto da se držimo Isusa i verom primimo od Njega silu i savršenstvo Njegovog karaktera.«²

Ezekiel Okofo-Boansi, Reding, Berkšir, Velika Britanija

1 Our High Calling, str. 121

2 Čežnja vekova, str. 587.

USTANITE I OPREDELITE SESVEDOČANSTVO (*Jezekilj 36,26-27; Jovan 3,1-21; 2. Korinćanima 5,17*)

Kako se stari ljudi mogu nanovo roditi? Kad je oštra istina dospela do Nikodimove svesti, bilo mu je otkriveno da telesni čovek može primiti ono što je duhovno i večno samo preko Božjeg Duha. Ponovo pogledajte Jovan 3,5,6.

»Po prirodi srce je zlo i »ko će čisto izvaditi iz nečista? Niko (Jov 14,4). Nikakav ljudski izum ne može da nađe lek za grešnu dušu. »Telesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božjemu niti može.« »Jer od srca izlaze zle misli, ubistva, preljube, kurvarstvo, krađe, lažna svedočanstva, hule na Boga« Rimljanima 8,7; Matej 15,19). Izvor u srcu mora biti očišćen, da bi i potok postao čist. Onaj koji pokušava da dospe do neba svojim sopstvenim delima, držanjem zakona, pokušava nemoguće. Nema sigurnosti za onoga koji poseduje samo legalističku religiju, obličje pobožnosti. Hrišćanski život

Naše reči i naši postupci predstavljaju rod koji donosimo...«

»Verni hrišćanin donosiće mnogo roda; on je radnik; on se neće kretati lenjo, linijom manjeg otpora, nego će se obući u sve oružje Božje i boriti se u Gospodnjim bitkama. Suštinski rad ogleda se u saobražavanju ukusa, apetita, strasti, motiva, želja velikom moralnom merilu pravednosti. Delo mora otpočeti u srcu. Ono mora biti čisto, u potpunoj saglasnosti sa Hristovom voljom, inače će neka preovlađujuća strast, neka navika ili mana postati uništiteljska sila. Bog neće prihvatiti ništa manje od celog srca.«²

»Kada bi oni koji tvrde da su Hristovi sledbenici bolje iskoristili vreme izvan sastanaka razgovarajući o istini, razmišljajući o hrišćanskoj nadi, u ispitivanju sopstvenog srca i usrdnoj molitvi pred Bogom i traženju Njegovog blagoslova, ostvarilo bi se mnogo veće delo nego što je do sada viđeno. Nevernici, koji lažno optužuju one što veruju u istinu, bili bi ubeđeni zahvaljujući njihovom »dobrom življenju po Hristu«. Naše reči i postupci su rod koji donosimo; »tako dakle, po rodovima njihovim poznaćete ih.«³

ODGOVORITE

Kako možemo pozitivno odgovoriti na Božju ponudu za preobražajem?

Erik Pilmur, Binfield, Berkšir, Velika Britanija

1 Čeznja vekova, str. 133.

2 Fundamentals of Christian Education, str. 118.119.

3 Testimonies for the Church, sv. 2, str. 59.

ŠTA POKAZUJE VAŠA »ČINIJA S VOĆEM«?DOKAZ (*Luka 13,6-9; Jovan 15,1-10*)

Činija s voćem normalno se stavlja na istaknuto mesto u domu kako bi efikasno ponudila svoje banane, kivi, mango, jabuke, grožđe, itd. Ako činija sadrži samo jedan ili nekoliko plodova ili je prazna, to se takođe zapaža.

Postoji nešto zajedničko što se tiče obrazovanja mladih u skoro svim zemljama – ispitni rezultati su javni. U Engleskoj i Velsu, na primer, rezultati *Opšteg sertifikata o srednjoškolskom obrazovanju /General Certificate of Secondary Education (CCSE)* objavljuju se svake godine krajem avgusta. Tokom septembra se isto tako objavljuje tabela o rangu škola, zasnovana na broju učenika koji su u okviru pet ili više predmeta postigli ocene A+ - C. Tako javnost može da sagleda kako svaka škola funkcioniše i gde će njihova deca dobiti najbolje obrazovanje.

Dok mnoge škole ostvaruju da više od 80% njihovih učenika postignu ocene A+ - C iz preko 5 predmeta, ima i takvih škola gde manje od 30% dobija te rezultate. Ipak, među učenicima tih škola sa slabim uspehom često se nađu jedan ili dva učenika koji imaju iz 10 ili više predmeta ocene A+ - C. Što se njih tiče, »činija s voćem« njihove škole pruža jednu sliku, dok njihova pojedinačna »činija s voćem« predstavlja nešto sasvim drugo. U Jovanu 15,1-10 naglasak je na pojedinačnom: »svaka loza«.

Prema Hristovom mišljenju, učenicima koji ne postižu uspeh ili se bave neproaktivnim stvarima što oduzimaju vreme trebalo bi pružiti mogućnost da se poprave. U Jevanđelju po Luki 13,6-9, naloženo je da se nerodna smokva poseče jer je nepotrebno zauzimala prostor. No, baštovan je rekao: »Gospodaru, dopusti mi da okopam oko njenog korena i da je nađubrim još jednu godinu. Ako posle toga ne donose rod, možemo je poseći« /parafrazirano/.

Bog očekuje od nas da pomognemo jedni drugima u donošenju roda. Međutim, na pojedinačnom planu, svako od nas ima odgovornost da nastoji da uveća sadržaj sopstvene »činije s voćem«. Carstvo nebesko nastanjivaće ljudi koji rađaju rod. Različiti pojedinci mogu proizvesti 30%, 60% ili pak 100% (videti Matej 13,8). Ipak, svi će oni tamo biti zajedno, zato što uz pomoć Svetoga Duha svaka njihova »činija s voćem« pokazuje maksimum u zavisnosti od njihove pojedinačne situacije.

ODGOVORITE

1. Ponovo pogledajte Luka 13,7.8. Koliko je trebalo da traje druga ponudena prilika?
2. Nebo će, na mnogo načina, biti mesto različitih/izmešanih sposobnosti. Da li je to fer? Objasnite svoj odgovor.
3. Ponovo pročitajte Matej 7,20. Koliko vam je potrebno da nekoga dovoljno shvatite da biste se mogli pouzdati u njega/nju kao prijatelja?

Albert A.C. Vejt, Rizli, Berkšir, Velika Britanija

ŽIVETI SLIČNO ISUSU

PRIMENA (Jovan 15,1-10; Galatima 2,20)

Ako živimo u Isusu, to će svima biti očigledno, a mi ćemo želeti da govorimo o Njegovoj ljubavi, dobroti i milosti. Zaista je fantastično što mi, ako nastavamo u Njemu, možemo od Njega zatražiti sve što je za nas dobro i On će nam to obezbediti. Žalosno je pak da, ukoliko ne budemo u Njemu, nećemo ni donositi kvalitetan rod te ćemo na kraju biti »posečeni«.

Naše navike – plodovi u »našoj činiji« – pokazivaće da Mu pripadamo.

Kako možemo sprečiti da budemo »posečeni«? U Jevanđelju po Jovanu 15, Isus nam daje tri ozbiljna uputstva koja će nam, ako ih usvojimo, pomoći da ostanemo čvrsto povezani s Njim.

»Budite u meni« (Slušajte Njegov glas). U

Jovanu 10, Isus naglašava da bi Njegove ovce trebalo da čuju Njegov glas i da Ga slede. On nas takođe podseća da On zna one koji Ga slede (14. stih). On nas dalje uverava da ćemo večno biti sačuvani, da nas niko ne može oteti od Njega. Prema tome, od nas se očekuje da živimo život poslušnosti Njegovoj Reči.

Ja ću /biti/ u vama« (Pozovite Ga da uđe/. Kad Isusa pozovemo u svoj život, On će živeti u nama. Ponovo pročitajte Galatima 2,20. Pozvati Isusa u svoj život znači da želimo da živimo onako kako je Njemu ugodno. Zatim će i drugi primetiti razliku u našem načinu životu. Kada Mu potčinimo svoju volju, život možda neće uvek biti lakši; ali ako se pouzdamo u Njega i ako Mu verujemo, možemo biti sigurni da će nas On provesti kroz sve oluje.

»Moje zapovesti uzdržite« (Ostanite u doticaju s Njim). Neophodna je poslušnost Božjoj reči da bi se Isusova svojstva ogledala u našem životu. Nije dovoljno samo verovati u Njega. Pročitajte Jovan 14,15. Kad poslušamo Isusovu zapovest, naše navike – plodovi u našoj »činiji« – pokazivaće da Mu pripadamo.

Kako da živimo slično Isusu? Odlučite da Ga sledite i prihvatite pomoć koju vam pruža.

ODGOVORITE

1. Pored prethodno pomenutih načina, kako još možemo održavati smisleni odnos sa Isusom?
2. Mislite li da ljudi vide kako se rodovi Duha ispoljavaju u vašem životu?
3. Držanje zapovesti je bitno/nije bitno. Šta mislite o tome, i zašto?

Anet Džonson, Breknel, Berkšir, Velika Britanija

IZVOR

MIŠLJENJE (Jovan 15,1-10)

Doputovao sam iz Engleske u zapadnu Afriku i trenutno stajao ispod jednog drveta u Botaničkoj bašti Aburi u Gani. Iznad moje glave, veliki zeleni plodovi grejpfruta visili su sa grana, a pored njih nalazili su se, po mom mišljenju, manji plodovi grejpfruta narandžaste boje. Upitao sam našeg vodiča zašto se grejpfrut razlikuje po boji i veličini. On je odgovorio: »O, pa ono su pomorandže!«

Tada sam prvi put video da voćka rađa dve vrste roda. Pitao sam kako to može biti. Rečeno mi je da se takvo drvo može dobiti kalemljenjem dve različite vrste istog tipa voća na jedno stablo.

Hristos koristi sliku donošenja roda da bi nas ohrabrio da nastavamo u Njemu. Pročitajte Jovan 15,5. Slično pomorandži i grejpfrutu, mi ne možemo donositi bilo kakav rod ako nismo »nakalemljeni« na Hristovo stablo.

Iako je drvo koje sam video rađalo dve različite vrste roda iz iste porodice, svi plodovi dobijali su hranu iz istog stabla. Slično tome, »hrana« za gajenje raznih duhovnih rodova dolazi iz istog izvora – sile Svetoga Duha. Tokom razvoja drveta, grane koje ne donose rod bivaju odsečene kako bi se nove grane nakalemile na drvo. Pročitajte šta Pavle kaže o tome u vezi sa Njegovom crkvom u Rimljanima 11,1-24.

Profesor Darel Salivan sa Državnog univerziteta Nju Meksiko govori da na sposobnost drveta da donosi rod utiču zdravlje korena drveta, njegovo okruženje, navike u pogledu donošenja roda, i praksa baštovana u određenoj kulturi.¹ Nijedan od tih faktora ne određuju grane drveta (vi i ja), već pre baštovan (Bog). Rađanje dobrog roda podrazumeva predanje Bogu. Mi treba da ostanemo u Hristu, proslavljati na taj način Boga i kao učenici biti osnaženi Njegovom silom. Pročitajte Pavlovu izjavu u Filibljanima 4,13. Taj stih nam daje poverenje u Izvor naše duhovne hrane. Rod koji donosimo predstavlja svedočanstvo o našem potpunom predanju Hristu i sili Svetoga Duha da promeni naš život.

Hristos koristi sliku donošenja roda da bi nas ohrabrio da nastavamo u Njemu.

ODGOVORITE

1. Kako neko biva »nakalemljen« na Hrista?
2. Na koje načine vaš život pokazuje da donosite rod?

Eba Gifti Amakie, Berkšir, Velika Briatnija

1 Professor D. Sullivan, »Why Fruit Trees Fail to Bear« (Guide H-308: College of Agriculture and Home Economics, New Mexico State University /1994/m str. 1

ZAKLJUČAK

Hristos kaže u Jovan 15,5 da je On čokot a Njegovi sledbenici loze. Ako ostanu povezani s Njim, biće u stanju da donose dobar rod. Kod Mateja 7,20 stoji: »Po rodovima njihovim poznaćete ih.« Istinski Hristovi sledbenici (oni koji ostaju povezani s Njim) biće prepoznati u svom okruženju po svojim postupcima, rečima i dobrim delima. Oni neće morati da oglašavaju: »Ja sam Hristov sledbenik! Pogledajte me!« Njihova povezanost sa Čokotom biće očigledna za sve one koji s njima dolaze u dodir preko svakodnevnih aktivnosti.

RAZMISLITE

- Napravite poster ili nacrtajte činiju s voćem. Na svakom plodu u činiji napišite neko svojstvo koje posedujete, a na osnovu kojih drugi mogu da prepoznaju vašu povezanost sa Isusom.
- Analizirajte sopstvene jake i slabe strane kad je reč o vašem »rodu«. Usredsredite se na oblasti u kojima ispoljavate slabosti i smislite plan da ojačate u tom smislu.
- Prepričajte Jovan 15,1-16 za dečji subotnoškolski razred. Organizujte neku manju aktivnost ili napravite za njih nešto što bi mogli poneti kući, kako biste pouku učinili upečatljivijom.
- Komponujte kratku pesmu koja će vam pomoći da zapamtite glavnu ideju iz Mateja 7,20 ili Jovana 15,1-16. Naučite subotnoškolski razred ili grupu dece da pevaju tu pesmu.
- Intervjuišite nekoliko prijatelja u vezi sa ljudima čiji je »rod« bio blagoslov u njihovom životu. Razmislite o tome kako biste vi mogli da primenite taj »rod« u svom životu.
- Zapazite kako različite vrste drveta, biljaka i žbunova donose rod. Uočite koje lišće daje »dobar« a koje »loš« rod.

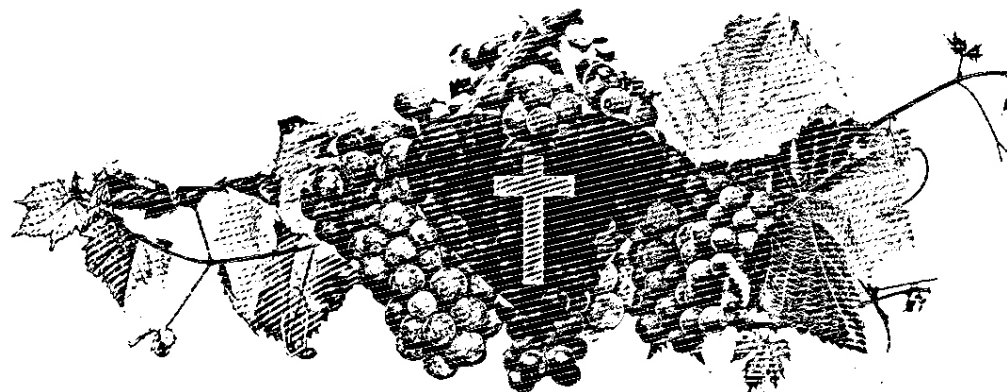
POVEŽITE

The Sanctified Life, 10. poglavlje, »The Christian Character«.

Alison Zolman, Fort Ogltorp, Džordžija, SAD

Pouka 2

Od 2. do 9. januara 2010.

»A ROD JE DUHOVNI LJUBAV«

»A sad ostaje vera, nad, ljubav ovo troje;
ali je ljubav najveća među njima«
(1. Korinćanima 13,13).

BOG JE LJUBAV

UVOD (1. Jovanova 4,8.16)

Grad Gilgil, u dolini Rift u Keniji, bio je dom engleskih kolonista. Nalazi se severno od Najrobija i ima oko 19.000 stanovnika. Ekonomsku delatnost u Gilgilu čine uglavnom srednja poslovna preduzeća i vađenje dijatomita, »prašastog nemetala, minerala sačinjenog od fosilnih skeletnih ostataka mikroskopski sitnih jednočelijskih vodenih biljaka pod nazivom dijatomi«. ¹ Poljoprivreda nije na nekom zavidnom nivou, budući da je veći deo zemlje u tom delu Kenije suv i neplodan.

Slova i redosled po kome se ona pojavljuju u nazivu Gilgil mogu se shvatiti kao anagram.

pokušaj da ubije svog ljubavnika 1927. godine, kao i ubistvo Džoslina Heja, erla od Erola u Keniji. Njen buran život bio je obeležen promiskuitetom, drogom, i pokušajima samoubistva. Umrula je pošto je ustrelila samu sebe 1941. godine.«²

Ironično zvuči, ali slova i redosled po kome se ona pojavljuju u nazivu Gilgil mogu se shvatiti kao anagram za sledeće: **God is love, God is love /Bog je ljubav, Bog je ljubav/**. Ove sedmice proučavaćemo ljubav kao rod Svetoga Duha koji treba da razvijamo dok rastemo u Hristu. Iz sledećih podnaslova naše pouke videćemo da je to ona ljubav koja je od centralnog značaja za naš hrišćanski karakter dok se borimo sa grehom. Podnaslovi za ovu sedmicu pokazuju nam da je Bogu slična ljubav bitan element roda Svetog Duha. S obzirom da je Sveti Duh deo Božjeg Trojstva (Jovan 4,24), Bog je, dakle, isto tako ljubav. Da biste bar donekle naučili kako da razvijete rod ljubavi, nastojte da pročitate svaki deo pouke za ovu sedmicu.

Bob Kolins, Najrobi, Kenija

- 1 IMA Europe. What is Diatomite? <http://www.ima-eu.org/fileadmin/downloads/minerals/Diatomitefactsheet.pdf> (pristup sajtu 12. novembra 2008).
- 2 Wikipedia Online Encyclopedia. Alice de Janze. http://en.wikipedia.org/wiki/Alice_de_Janze (pristup sajtu 12. novembra 2008).

ROD DUHA

DOKAZ (Galatima 5,13)

Sveti Duh, treće lice Božanstva, jeste naš Učitelj, Instruktor i Utešitelj. Pošto smo Njegova deca, Bog zahteva da živimo časnim životom, slobodnim od greha. Takav život služi Njemu na slavu. Da bi nam pomogao da živimo takvim životom, On nam je dao Svetoga Duha.

Sveti Duh poseduje svojstva koja, kada ih ljudsko srce upije, dovode do potpune promene u životu. Jedno od tih svojstava je božanska ljubav. Tamo gde postoji ova vrsta ljubavi, postoji i mir, spokojstvo i radost. Da ljubav nije bila sastavni deo roda Duha, ostali rodovi ne bi ni postojali, jer ljubav obuhvata sve ostale rodove.

U svojoj službi za Galate, Pavle je propovedao jevanđelje i vredno nastojao da im objasni rodove Duha. Galatija je bila rimska provincija u Aziji čije su stanovništvo činili nejevreji. Bili su neodlučni u tome da li da slede Hrista ili ne. Mnogi od njih smatrali su da je Mojsijev zakon bio od ključne važnosti da bi neko postao hrišćanin. Međutim, Pavle je pobio to verovanje, i ubedio ih da samo vera, praćena dobrim delima, može čoveka učiniti istinskim hrišćaninom.

U današnjem društvu, brojni su slučajevi kada je nedostatak prave ljubavi doveo do užasne propasti. Uzmite kao primer Ruandu sredinom devedesetih, Irak na početku devedesetih i ponovo početkom dvadesetprvog veka, pa čak i svoju domovinu, Keniju u toku 2008. godine. Odsustvo ljubavi vodi mržnji, uništenju i smrti, u čemu sotona uživa.

U Galatima 5,15, Pavle upozorava da nedostatak istinske ljubavi može učiniti da se ponašamo kao divlje životinje, i izazvati posledice koje on nabraja u Galatima 5,19-21. Međutim, u stihovima 22-24 on ističe svojstva Duha koja su potpuno suprotna osobinama koje razvija greh. Setimo se da se Pavle nije obraćao samo Galatima. On je polagao čvrst temelj istinskog hrišćanstva za buduće generacije. Prema tome, mi smo takođe odgovorni za ispoljavanje božanske ljubavi. Takva ljubav je prvi korak u razvijanju hristolikog karaktera.

ODGOVORITE

Na koje načine služite kao oruđe božanske ljubavi u svojoj školi, crkvi, zajednici i zemlji?

Džordž Otieno, Mbita Point, Kenija

VIDOVI LJUBAVI

LOGOS (5. Mojsijeva 6,5; Matej 5,43-48; 7,12; 22,35-40;
Luka 10,25-37; 1. Korinćanima 13,4-8)

Danas ljudi misle da ljubav ima mnogo različitih značenja. Mi volimo izvesti hranu. Volimo neke sportove. Volimo određenu boju ili omiljeni komad odeće. Ipak, Biblija opisuje ljubav sasvim drugačije.

LJUBAV PREMA TVORCU (5. Mojsijeva 6,5)

Za vreme svoje ovozemaljske službe Hristos se mnogo puta susretao s farisejima, koji su uvek tražili načina da Ga uhvate. Jednoga dana, upitali su Ga koja je zapovest najveća. Umesto da se s njima prepire, On ih je uputio na zakon koji je dat njihovim precima kad je Mojsije pisao 5. Mojsijevu. Ponovo pročitajte 5. Mojsijeva 6,5. To je bio Hristov glas upućen preko Mojsija farisejima. Fariseji su propuštali da obrate pažnju na Božji glas preko Njegovih vesnika i zbog toga su sve više mrzeli Hrista. Ljubav prema našem Stvoritelju mora da preplavi naš um i srce, da ne bismo postali poput fariseja koji su sebe smatrali učiteljima zakona, ali nisu priznavali najveći od svih zakona.

Šta je neophodno da bismo Boga ljubili svim svojim srcem i svim mislima? »Čoveku nije dozvoljeno da bilo čemu drugome dodeli prvo mesto u svojoj ljubavi ili u svojoj službi. Ako bilo šta što cenimo umanjuje našu ljubav prema Bogu ili se sukobljava sa službom koju Mu dugujemo, od toga stvaramo sebi Boga.«¹

Naša ljubav prema Bogu mora biti u skladu sa načelima datim u Dekalogu. Utvrdite kako 1. Korinćanima 13,4-8 opisuje tu ljubav. Fariseji ništa od toga nisu uzimali u obzir. Čak su i danas ljudi više obuzeti svojim ličnim tumačenjima ljubavi. Oni zanemaruju istinsku ljubav koju duguju svome Tvorcu, a koja podrazumeva držanje Njegovih zapovesti. Pročitajte Jovan 14,15.

LJUBAV PREMA BLIŽNJEM (Matej 22,39; Luka 10,25-37)

Deset zapovesti su u savršenom skladu jedna sa drugom. Uzete zajedno, one ističu važnost odnosa između ljudskih bića i Boga, kao i odnosa između ljudi. Zapovesti nam nalažu da ljubimo Boga i svoje bližnje.

Pročitajte 3. Mojsijeva 19,18. To su bile one iste reči koje je Isus izgovorio farisejima kada je izjavio koja je zapovest najveća – ljubav prema Bogu i ljudskim bićima. Zajedničko postojanje ljudi podrazumeva i njihovu međuzavisnost. Mi ne možemo uspeti jedni bez drugih. Nama je potrebna Božja ljubav i podrška prijatelja i porodice kako bismo postigli izvrsne rezultate. Priča o milostivom Samarjaninu (Luka 10,25-37) postavlja značajno pitanje: Ko je moj bližnji? Hristos nam je ispričao ovu priču da bi ilustrovao kako

1 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 272.273.

bi trebalo da pomažemo ljudima u nevolji, a pri tom nije bitno da li ti ljudi pripadaju našoj porodici, crkvi, školi, ili gradu.

LJUBITE SVOJE NEPRIJATELJE (Matej 5,43-48; 7,12)

Da bismo postigli savršenstvo koje obeležava našeg nebeskog Oca, treba da usvojimo Njegov način gledanja. U podnožju krsta, svi su na istom nivou. Tamo svi dobijaju jednake mogućnosti. Pročitajte Matej 7,12. Ta zapovest podstiče svakoga od nas da razvija pravu ljubav koja se »ne raduje nepravdi a raduje se istini« (1. Korinćanima 13,6).

Kad pokazujemo ljubav onima koji nas mrze, mi prelazimo granice sebične ljubavi da bismo voleli istom merom kojom Bog voli. »U priči o milostivom Samarjaninu Isus je prikazao sebe i svoju misiju. Sotona je prevario, izmučio, opljačkao, upropastio čoveka i ostavio ga da propadne. Ali, Spasitelj se sažalio na naše bespomoćno stanje. On je napustio svoju slavu da bi došao da nas izbavi... Ukazujući na sopstveni primer, rekao je svojim sledbenicima: »Ovo vam zapovedam da imate ljubav među sobom.« »Kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom« (Jovan 15,17; 13,34).«¹

Nama je potrebna Božja ljubav i podrška prijatelja i porodice kako bismo postigli izvrsne rezultate.

ODGOVORITE

1. Koji ste od prethodno razmatranih vidova ljubavi zanemarili?
2. Koga smatrate svojim neprijateljem? Šta možete učiniti da biste im pokazali pravu ljubav?
3. Ispitajte sebe da biste otkrili šta vas odvraća od ljubavi prema Bogu. Šta možete učiniti da se rešite takvih stvari?
4. Kada ste poslednji put postupili kao milostivi Samarjanin? Šta vas je nagnalo da to učinite? Pripremite se da to ispričate u svom subotnoškolskom razredu.

Toni Filip Orezo, Najrobi, Kenija

1 Čežnja vekova, str. 431.432.

»Čovekova sudbina biće određena njegovom poslušnošću prema celokupnom zakonu. Vrhunska ljubav prema Bogu i nepristrasna ljubav prema čoveku načela su koja treba ostvariti u životu.«¹

Takva ljubav iziskuje da prepoznamo veličanstvenost svog Stvoritelja i da hodimo u skladu sa Njegovim božanskim zakonima. Nepristrasna ljubav podrazumeva nesebičnu službu braći i sestrama u Hristu, kao i našim neprijateljima. Hristos je ispričao jednu priču kako bi ilustrovao ovu ideju:

Ubeđivao je sebe da ga se taj slučaj ne tiče.

»Putujući iz Jerusalima u Jerihon, putnik je morao da prođe kroz jedan deo Judejske pustinje. Put je vodio niz jednu divlju, senovitu uvalu, kojom su harali razbojnici i koja je često bila poprište nasilja. Na ovom mestu putnik je bio napadnut, oteto mu je sve što je bilo vredno, pa je ranjen i izbijen ostavljen polumrtav kraj puta. Dok je tako ležao, tim putem naišao je sveštenik, ali je samo pogledao prema ranjeniku. Tada se pojavio Levit, radoznao da vidi šta se desilo, zastao je i pogledao patnika. Uvideo je šta treba da učini, ali to nije bila prijatna dužnost. Najviše bi želeo da nije prošao tim putem, tako da nije morao videti tog ranjenog čoveka. Ubeđivao je sebe da ga se taj slučaj ne tiče.«²

Najvažniji aspekt ove priče jeste nedostatak brige koji su Levit i sveštenik pokazali prema nastradalom. »Oba čoveka bila su u svetoj službi, smatrajući sebe tumačima svetih spisa. Pripadali su onom sloju naročito odabranom da bude Božji predstavnik pred narodom. Morali su »postradati sa onima koji ne znadu i zalaze« (Jevrejima 5,2) da bi mogli da vode ljude u razumevanju Božje velike ljubavi prema ljudskom rodu.«³

U naše vreme, mi smo pozvani da praktikujemo onu vrstu ljubavi koju zahteva Duh Božji. Levit i sveštenik čuli su šta je Isus učio o ljubavi, ali to nisu sprovedeli u delo. Slično tome, i mi često pogrešno tumačimo reč ljubav. Međutim, »Božja ljubav u srcu jedini je izvor ljubavi prema našem bližnjem... »Ako imamo ljubav među sobom, Bog u nama stoji, i ljubav je njegova savršena u nama.«⁴

ODGOVORITE

1. Imajući na umu parabolu o milostivom Samaritaninu, recite koga u naše vreme predstavljaju Levit i sveštenik?
2. U kom stepenu bi trebalo da ispoljavamo ljubav prema onima koji su u našoj porodici i prema onima izvan porodice?

Ester Aoko, Kendu Bej, Kenija

1 Čeznja vekova, str. 428.

2 Isto, str. 429.

3 Isto, str. 429.

4 Isto, str. 433.

Dobro se sećam dana kada nam je neko doneo glas da je naša majka, koja je bila otišla na put, umrla. Ova neočekivana vest predstavljala je gorku pilulu koju je trebalo progutati, dok smo se istovremeno pitali kako ćemo uopšte moći da se suočimo sa životom u ovom svetu bez nje. Satima kasnije, saznali smo da je vest bila zasnovana na pogrešno utvrđenom identitetu. Međutim, bilo nam je teško da se oslobodimo osećanja i misli koje su obuzimale naš um zbog tog nemilog događaja. Potražili smo psihologa kako bi nam pomogao da se vratimo u normalno stanje. A sve je to bilo zbog ljubavi koja postoji između naše majke i nas!

Ali, šta je sa božanskom ljubavlju, rodom Duha. Kao hrišćani trebalo bi da znamo šta sačinjava tu ljubav. U nastavku slede neke od oblasti u kojima ćemo se razvijati ukoliko budemo razumeli i iz prve ruke iskusili ovaj duhovni rod.

Postupci (1. Jovanova 3,18). Ljubav preobražava naše postupke zasnovane na gledištu ovoga sveta i usmerava nas na život vođen Duhom – prožet nadom, verom i trpljenjem, i nikada ne prestaje (1. Korinćanima 13,7). Božanska ljubav nadahnuće nas da volimo čak i svoje neprijatelje na način na koji je Isus voleo svoje neprijatelje, i podstaći da činimo dobro onima u nevolji.

Reči (Efescima 4,29). Reči mogu i da nas unište i da nas podignu. Kad se razvijamo u istinskoj ljubavi, naše reči će hrabriti druge i uznositi ih ka Bogu.

Kad se razvijamo u istinskoj ljubavi, naše reči će hrabriti druge.

Odnosi (2. Korinćanima 5,17). Pavle je pisao Korinćanima da gajenje duhovnih rodova povlači za sobom promenu bića, preobražaj u načinu života, pa otuda staro prolazi i ustupa mesto novom (2. Korinćanima 5,17). Prema tome, ljubav Duha pomaže nam da se klonimo štetnih odnosa, a da razvijamo zdrave odnose sa ljudima koji će nam pomoći da pridemo bliže Hristu.

ODGOVORITE

1. U kojim vam je oblastima života potrebno više božanske ljubavi?
2. Kako nam istinska ljubav može pomoći u svakodnevnim životnim situacijama kao što su zabavljanje, studije, kućni budžet, itd?

Džoaš Okeč, Najrobi, Kenija

Bog nije promenio Deset zapovesti. One ostaju iste, još od vremena kada ih je dao Izrailjcima. One opstaju nepromenljive uprkos silama zla. U 1. Timotiju 1,5 Pavle piše da je »namera zapovesti ljubav od čista srca i dobre savesti i vere nelicemerne« (1. Timotiju 1,5). Ovde se reč zapovest odnosi

Zapovesti utiču na nas na ličnom nivou.

na nalog koji je Pavle dao Timotiju u 3. stihu. Međutim, možemo reći da je cilj Deset zapovesti isto tako ljubav – ljubav prema Bogu (prvih četiri zapovesti) i ljubav prema drugim ljudima (ostalih šest zapovesti). Zapovesti utiču na nas na ličnom nivou, pozivajući svakoga od nas da ispoljavamo ljubav od čista srca, dobre savesti i u iskrenoj veri. Većini od nas je znano da je uvek lako voleti one koji se nalaze u sferi našeg uticaja. To mogu biti članovi porodice, rođaci i prijatelji. Ipak, većina ljudi takođe zna da je ukazivanje prave ljubavi prema neprijateljima prilično teško.

Biblija nas uči da bi, ukoliko želimo istinski da svedočimo za Hrista, valjalo poslušati savet: »Ne vraćajte zla za zlo, ni psovke za psovku; nego nasuprot blagosiljajte, znajući da ste na to pozvani da nasledite blagoslov« (1. Petrova 3,9). Ljubav prema neprijatelju je vežba koja iziskuje mnogo žrtve, ali uz Božju pomoć možemo to ostvariti. Mi želimo da idemo Hristovim tragom koji je naš pionir u ispoljavanju takve ljubavi.

»Razmišljanje o Božjoj ljubavi objavljenoj u Njegovom Sinu pokrenuće srce i kao ništa drugo uzdići duševne sile. Hristos je došao da obnovi Božji lik u čoveku, i onaj ko odvrća ljude od Hrista, odvrća ih od izvora pravog razvoja.«¹

Moj glavni cilj kao hrišćanina jeste da svoju veru u Hrista ispoljavam čista srca, kako bih bio tvorac reči, a ne samo slušač (Jakov 1,22). Jedini način da ljubimo Boga jeste da se držimo Njegove reči. Kad pokazujemo pravu ljubav prema porodici, prijateljima, susedima, pa čak i neprijateljima, možemo to činiti na način opisan u Svetom pismu. Neka nam Bog svima pomogne u tom pogledu.

ODGOVORITE

1. Da li možete voleti svoje neprijatelje a da im prethodno ne oprostite? Objasnite svoj odgovor.
2. Ako bi trebalo da se odlučite između Boga, sebe, porodice, prijatelja, suseda, ili neprijatelja, koga biste najpre voleli i zašto?

Flora Kurema, Kakamega, Kenija

¹ Čežnja vekova, str. 413.

ZAKLJUČAK

»Potrebna vam je samo ljubav /All you need is love/« reči su dobro poznate pesme Bitlsa; i zbilja, ljubav je upravo ono što nam je jedino potrebno. Ipak, često nam je dosta teško da prihvatimo tu istinu, jer shvatamo da ljubav nije nešto prirodno za našu grešnu ljudsku prirodu. Apostol Pavle je pisao da je »ljubav ispunjenje zakona« (Rimljanima 13,10). Dakle, kad volite, vi ispunjavate (slušate) zakon. Naša ljubav prema Bogu ogleda se u načinu na koji izražavamo ljubav prema susedima, svojim neprijateljima, svojim prijateljima i porodici.

RAZMISLITE

- Naučite napamet 1. Korinćanima 13,4-8.
- Molite se molitvom 1. Korinćanima 13,4-8 sedam dana, i vodite dnevnik o promenama koje ste zapazili kao rezultat toga u svim odnosima sa drugima.
- Pročitajte nekih od 100 *Soneta o ljubavii* od Pabla Nerude, i napišite jedan pasus o njegovoj definiciji ljubavi.
- Pristupite nekoj dobrotvornoj orgnizaciji koja sponzoriše projekat »Obucite dete«. Pogledajte sajt agencije Prints of Hope na <http://www.dejandohuellas.org/>.
- Prijavite se da bar mesec dana radite kao dobrovoljac na klinici za lečenje spoljnih pacijenata koji boluju od AIDS-a.
- Pomozite doseljenicima da nauče jezik. U nekoj lokalnoj knjižari verovatno ćete dobiti informacije kako da počnete.

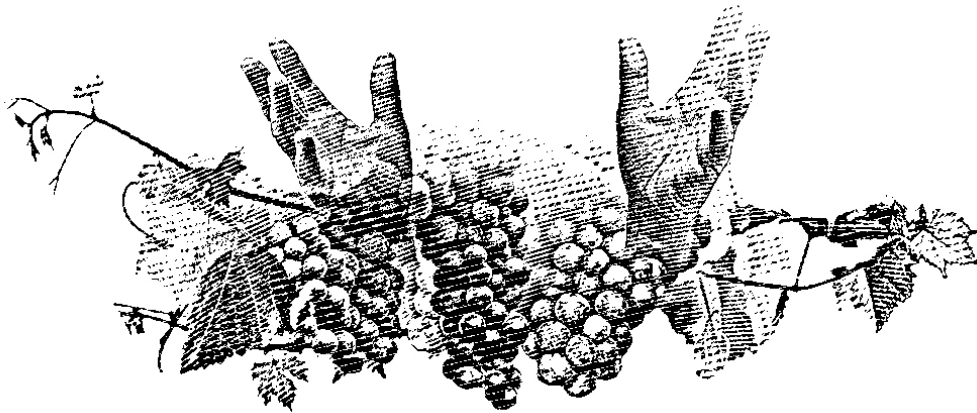
POVEŽITE

Dick Tibbits, *Forgive to Live* and the *Forgive to Live Workbook*; Mother Teresa, *No Greater Love*; Peter Scazzer, *Emotionally Healthy Spirituality: Unleash the Power of Authentic Life in Christ*.

Serđo Tores, Majami, Florida, SAD

Pouka 3

od 9. do 15. januara 2010.

**»A rod je duhovni...
radost«**

»Ovo vam kazah da radost moja
u vama ostane i radost vaša se ispuni«
(Jovan 15,11)

Dva prijatelja mučno su radila svakoga dana od jutra do večeri. Većinom premoreni, uspevali su da zarade za krov nad glavom i za hleb da utole glad.

Mada je život bio stalni izazov, oni su uživali u suncu koje je svojim zracima obasjavalo polja. Uživali su i u kiši i u suncu, jer i jedno i drugo hrani zemlju. Pisma ptica odzvanjala je u njihovim ušima, a svako godišnje doba donosilo je svoje jedinstvene blagoslove. Tokom proleća, cveće je počelo da cveta, a trava i drveće su se postepeno bojili u zeleno. Leto je bilo svedok bubrenja raznih vočki i sazrevanja povrća. Žetva bi zavladała jeseni i nestajala u tišini pri kraju tog godišnjeg doba. Iako ih je zima sve rashladila, ona je donosila osećaj poćivanja i obnove. Poput mira pred zoru, zima je ćinila još ćudесnijim dolazak proleća.

**Zveket novca koji su
prebrojavali ispunio
je njihove dane.**

Jedne večeri, dok su se vraćali sa posla, pronašli su vreću s blagom ispod nekog žbuna. Pošto su to prijavili vlastima, saćekali su dva meseca da bi videli da li će ga neko potraživati, a potom još jedan mesec da bi bili sasvim sigurni. Pošto se niko nije javio, vlasti su dodelile blago dvojici prijatelja. Oni su zahvaljivali Bogu i pripremili gozbu za svoju zajednicu. Nepotrebno je reći da su oni stajali do znanja da više nikada neće mućno raditi. Život je bio tako dobar!

Kako je vreme prolazilo, ćar novine što mogu zadovoljiti svaku potrebu svoje porodice polako je bleđela. Svakodnevni život ušao je u drugaćiju kolotećinu, ali ipak kolotećinu. Još uvek su saćekivali svako godišnje doba sa njegovim specijalnim istaknutim obelećjima. Davali su desetak i nastavili da hvale Boga u crkvi. Međutim, zveket novca koji su prebrojavali ispunio je njihove dane. Pomislite samo, to nije bio mućan posao. Samo što je zadovoljstvo stalo da bleđi zbog rutine.

Sreća je ipak ponovo procvetala kad su poćeli drugima da daju poklone iznenađenja. Bilo je veoma zabavno ostaviti torbu punu namirnica na pragu ulaznih vrata neke udovice, ili pak platiti za nekoga kome je pretilo poništenje prava na oslobođenje od hipoteke. No, zapazili su povećan broj slućajeva za koje je bila neophodna »dodatna pomoć«. Postepeno, sreća je nestajala.

Jedne sedmice, pouka iz Svetog pisama u crkvi bila je zasnovana na Galatima 5,22: »A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrotа, milost, vera, krotost, uzdraćanje.« Iznenada, njihova perspektiva se izmenila. Radost u dubini duše nije se mogla zaraditi ili postići njihovim vlastitim naporima. Stvarna radost bila je deo prisustva Svetog Duha u njihovom životu - dokaz o Hristovoj preobraćavajućoj ljubavi.

Dok ove sedmice budete proućavali pouku, zapitajte se kako stvarna radost moće preobraziti vaš život.

Norma Sahlin, Springborou, Ohajo, SAD

Luka 15 sadrži tri nama bliske priče: o izgubljenoj ovci, izgubljenom dinaru i o dva izgubljena sina. Možemo sve tri primeniti na sebe, zato što smo se u ovom ili onom trenutku svi osetili izgubljenim. U ovom poglavlju Isus opisuje ljude kao izgubljene, a ne kao grešnike. Naglasak je na izgubljenosti, a ne na postupcima. On gleda na osobu, a ne na njena dela.

POBLIŽE OSMOTRITI

Po čemu se pomenuti protagonisti razlikuju? Ovca je odlutala. U potrazi za zelenijom travom, izgubila se od stada. Možda se okliznula i zaglavila u trnovitom žbunu. Kad je nestalo dnevne svetlosti, divlje zveri počele su da se oglašavaju.

U drugoj priči, dinar se igubio, ali ne sopstvenom krivicom. On nije pobegao u ugao, niti se sakrio ispod korpe ili nekog drugog predmeta u domaćinstvu. Osoba koja je trebalo da ga čuva nemarno se ponašala ili ga je slučajno izgubila. Bez obzira na razlog, osoba zadužena da ga čuva je omanula.

Treća priča je o dvojici izgubljenih sinova - jedan koji je namerno prkosio kulturi i porodici i potražio svoju nezavisnost u dalekoj zemlji, i jedan koji je zalutao u svom stavu iako je ostao kod kuće.

Sve tri priče su o odvajanju - od pastira i utešitelja, od čuvara i od oca. One takođe odražavaju usamljenost - pastira sa 99 ovaca, žene koja je imala 9 dinara i oca koji je čekao i stražio dok su se voljeni sinovi borili da uspostave odnose.

Akcija je ključna tema. U svakoj paraboli, traži se izgubljeno. Pastir, žena u otac aktivno su tragali za izgubljenim. Oni su brinuli o onome što se zagubilo i iskusili duboku prazninu koja nije mogla biti ispunjena dok se izgubljeni nije pronašao.

ZAVRŠETAK

Svaka od pomenutih parabola završava se gozбом. Luka 15 odaje sliku radosti. »Mi ne možemo lako da zamislimo radosnog Boga, pa je otuda naša teologija kruta, nadmena i uštogljena. Ipak, slika koju nam Isus daje u sve tri priče jeste slika o Bogu koji voli gozbu! Upravo Isus organizuje gozbe za grešnike i odbačene. On je Bog koji pokreće na slavlje. U tekstu je dato više mesta radosti, radovanju i proslavljanju nego ostalim trima idejama /izgubljenost, traženje i pronalaženje/. Kako bi i moglo biti drugačije kad je u pitanju tako neumorna ljubav? Nije li drugi rod Duha, radost, rezultat ljubavi?«¹

Zašto Bog troši toliko vremena proslavljajući povratak izgubljenih? »On je vlasnik ovce, vlasnik dinara i otac koji čeka i mnogo pati. To je Bog koji silno pati kad smo izgubljeni, ali i Bog koji se silno raduje kad budemo pronađeni... Bog voli gozbe!«¹

Koliko smo samo puta pročitali Luku 15, a propustili da to sagledamo! Usudio bih se da kažem da većina, ako ne i sve reči napisane o Luki 15 odražavaju stav ljudskog roda zagledanog samo u sebe. Malo njih je pomišljalo koliko je Bog morao patiti zbog sinova i kćeri koji su odlutali u pustinju daleko od Edemskog vrta i toliko se srozali da su jeli ono što su i svinje odbijale da pojedu. Bog je obezbedio obilje. Mi smo se odlučili za otpatke. Koliko li samo pati Njegovo srce! On toliko čezne da nam podari radost, a mi tvrdoglavo, kao dvogodišnjaci, insistiramo da bude kako mi hoćemo!

K.S. Luis (1898-1963) pisao je o svom putovanju od ateizma do hrišćanstva. On se seća snažnog ali prolaznog osećaja radosti kada je bio dečak a brat mu pokazao repliku bašte u jednoj limenoj kutiji. Bilo je trenutaka i kada je doživljavao čežnju za nečim što nije mogao da imenuje. Gledajući unazad, bio je ubeđen da je Bog koristio te »strele radosti /koje/ su ga pogađale još od detinjstva« da bi probole njegovu obuzetost sobom, da ga nadahnu da gleda dalje od neposredne stvarnosti kako bi video izvor večne radosti, to jest Boga.

Njegovo obraćenje trajalo je godinama. Uprkos pomešanim osećanjima, u njemu je preovladavala radost. »U izvesnom smislu centralna priča mog života nije ništa drugo... to je priča o nezadovoljenoj želji koja je sama poželjnija od svakog drugog zadovoljstva. Nazivam je radošću, koja je ovde tehnički termin i mora se jasno razlikovati i od sreće i od zadovoljstva.«²

Zašto Bog troši toliko vremena proslavljajući povratak izgubljenih?

ODGOVORITE

1. Kako postajemo vredni primanja rodova Svetoga Duha?
2. Ako je to Božja gozba, zašto onda neprestano gundamo zbog detalja kao što su: ko je pozvan i da li je toga dostojan?
3. Kako su »strele radosti« u vašem životu upućivale na Boga koji je izvor radosti?

Monte Sahlin, Springborou, Ohajo, SAD

1 Caleb Rosado, »What Is God Like? Renew Your Acquaintance With a Compassionate God« (Hagerstown, Maryland: Review and Herald Publishing Association, 1988), str. 46.

1 Isto, str. 57.

2 C.S. Lewis, »Suprised by Joy« (New York: Harcourt, Brace & Company, 1955), str. 214-219.

»RADOST OTKUPLJENIH«

DOKAZ (Isaija 35,1.2.10)

Često naslovljeno »Radost otkupljenih«, 35. poglavlje Knjige proroka Isaije počinje ovako: »Radovaće se tome pustinja i zemlja sasušena, veseliće se tome pustoš i procvetati kao ruža. Procvetaće obilno i veseliće se radujući se i popevajući.«

Radost je nešto veće od iskustva pojedinca. Ona se ne može veštački stvoriti niti iznuditi.

Gedeon je bio zauzet vršidbom na gumnu kad mu se približio jedan anđeo (Sudije 6,11). Vršidba se obično obavljala na nekom visokom mestu gde su se pleva i ostali nepotrebni elementi lakše odvajali od pšenice, ali zbog Madijanaca koji su upadali u tu oblast, Gedeon je pokušavao da prikrije svoj posao. Vratite se na Ruta 2 da biste se obavestili o praksi koja se ticala žetve. Zapazite da su žeteoci ostavljali klasje po ivicama polja kako bi siromašni mogli da napabirče dovoljno hrane za sebe.

Pošto se veći deo naše hrane proizvodi zahvaljujući poljoprivredi, mi nismo u neposrednom doticaju sa proizvodnjom i ne shvatamo šta sve ona obuhvata. Mi imamo o tome neke uopštene ideje, ali većina od nas ne gaji biljke za sopstvenu ishranu, niti strahuje od stvarne gladi.

U biblijskim vremenima, proizvodnja hrane iziskivala je teške fizičke napore - bez obzira da li je u pitanju bio lov ili rad u polju. Svaka osoba provodila je dosta vremena u mučnom radu radi preživljavanja. Stada su s promenom godišnjih doba preseljavali po oblasti između podnožja judejskih brda na severu i pustinje prema Mrtvom moru, izbegavajući divlje životinje i surove klimatske uslove. Preživljavanje je bilo sastavni deo svakodnevnice borbe.

Ipak, prema stihovima 3 i 4 u Isaiji 35, snaga je vraćena slabim rukama. Uplašeno srce biva ohrabreno: »Ohrabrite se, ne bojte se; evo Boga vašega; osveta ide, plata Božja, sam ide, i spašće vas« (4. stih).

U šestom stihu čitamo o konkretnim razlozima za radost: »Jer će u pustinji provreti vode i potoci u zemlji sasušenoj.« Na kraju poglavlja, nesavršeni život biva preobražen: »Doći će u Sion pevajući, i večna će radost biti nad glavom njihovom« (10. stih).

Jasno, radost je nešto veće od iskustva pojedinca. Ona se ne može veštački stvoriti niti iznuditi, jer Bog je taj koji nas kruniše radošću.

ODGOVORI

1. Kako će kruna radosti promeniti vaš život?
2. Da li je teško prihvatiti Božju duboku i stalnu radost? Objasnite svoj odgovor.

Melisa Sahlin, Mejson, Ohajo, SAD

»RADOST OTKRIVENA U NAŠEM ŽIVOTU«

SVEDOČANSTVO (Galatima 5,22.23)

»On je loza Istinskog Čokota i rađa bogate grozdove na slavu Bogu. Kakva je osobina roda koji donosi? Rod Duha je ljubav, a ne mržnja; radost, a ne nezadovoljstvo i gundanje; mir, a ne razdraženost, zebnja i umišljena iskušenja. To je »trpljenje, dobrota, milost, vera, krotost, uzdržanje« /Galatima 5,22.23/.«¹

»U svom poniženju i bolu Hristos se radovao što će Njegovi učenici biti proslavljeni s Njim. Oni su plod Njegove samopožrtvovnosti. Njegova nagrada i Njegova radost kroz večnost biće Njegov karakter i duh ostvaren u njima. Ova radost koju dele sa Njim kao plod svog rada i žrtve vidi se u srcu i životu drugih.«²

»Rodovi Duha su ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vera, krotost, uzdržanje. Te divne osobine zapažaće se na svakom kamenu koji ulazi u sastav Božjeg hrama. Nije sve kamenje istih dimenzija ni oblika, ali svaki kamen ima svoje mesto u hramu.«³

»Radeći nesebična srca, sudelujući u Hristovom stradanju i deleći Njegovu ljubav, saradnici Hristovi uvećavaju Njegovu radost i doprinose časti i slavi Njegovog uzvišenog imena.«⁴

»A sada k tebi idem, i ovo govorim na svestu, da imaju radost koju ispunjenju u sebi.« Da li je moguće imati radost u poslušnosti Hristu? To je jedina istinska radost koju može imati svaka duša. Vi možete imati ono što nazivate »dobrim provodom«, možete se smejeti i šaliti; ali, takva radost biće samo luckasto udovoljavanje umu koji nije uravnotežen zahvaljujući delovanju Božjeg Duha.«⁵

Da li je moguće imati radost u poslušnosti Hristu?

ODGOVORITE

1. Prethodno smo pročitali da »nije sve kamenje istih dimenzija ni oblika, ali svaki kamen ima svoje mesto u hramu«. Po čemu je ta ideja slična opisu duhovnih darova u Rimljaima 12,6. U kom smislu je različita?
2. Kako znate da ste ispunjeni Hristovom radošću, a ne jednostavno onom koja proističe iz zadovoljstva zbog druženja sa ostalim hrišćanima?

Santoš S. Džekson, Lorel, Merilend, SAD

1 Gospel Workers, str. 287.

2 Čeznja vekova, str. 539.

3 Reflecting Christ, str. 273.

4 Testimonies for the Church, sv. 6, str. 305.

5 The Advent Review and Sabbath Herald, 3. septembar 1895.

DOŽIVLJAVANJE RADOSTIPRIMENA (*Jovan 14,14-17; 17,13; Dela apostolska 2,1-4.46; 1. Jovanova 1,3.4*)

Radost je jedna od komponenata roda Svetog Duha. To je dokaz da je Sveti Duh u nama. Kako se ispunjavamo Njim?

Prva Jovanova 1,3.4 daje nam iskaz koji može da posluži kao valjana teza: »Što videsmo i čusmo to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s ocem i sa sinom njegovim Isusom Hristom. I ovo vam pišemo da radost vaša bude ispunjena.«

Dakle, kako naša radost može biti potpuna?

Prvo, uvidite da bez Hrista ne možete imati ništa (Jovan 6,63). On je taj koji vam daje večni život time što je platio kaznu za vaše grehe. Bez obzira šta činili, nikada ne možete odgovoriti svim zahtevima. Nipošto. Nimalo. Ničim.

Drugo, tražite u Njegovo ime (Jovan 14,14). Zaboravite na onaj stav »ja pa ja«. Ovo izgleda suprotno opštem shvatanju, jer je naša kultura zasnovana na ličnim dostignućima. Međutim, ne možete ispuniti taj zadatak po sopstvenom nahodjenju, ma koliko to pokušavali.

Treće, pokoravajte se Njegovim zapovestima (Jovan 14,15). Ovo znači da treba da proučavate, proučavate, proučavate. Svakodnevno pratite nastavni plan poznat kao Biblija, usredsređujući se naročito na Isusov život. A rezultat će biti da će On umoliti Boga Oca da vam da Svetoga Duha, utešitelja koji će vas uputiti na svaku istinu (*Jovan 14,16.17*). Dobijate ličnog tutora u razredu koji se zove *Life 101* /Knjiga Pitera MakVilijamsa sa podnaslovom: Sve ono što smo hteli u školi da saznamo o životu – a nismo, prim.prev/. Uzgred budi rečeno, Isus nam sve to govori kako bismo mogli biti ispunjeni Njegovom radošću (*Jovan 17,13*).

Dobijate ličnog tutora u razredu koji se zove Life 101.

Četvrto, proučavajte sa ostalim hrišćanima (Jevrejima 10,25). Treba redovno da se sastajete ukoliko želite da ispuniti taj zadatak - grupni projekat koji pokazuje da je reč o prijateljstvu sa Bogom (*Dela 2,1-4.46; Rimljanima 5,10*). To je intenzivan posao. On ne ostavlja vremena za sitničave prepireke ili lukavo nadmetanje. Svi za jednog, jedan za sve - idimo napred kao tim!

ODGOVORITE

1. Uporedite i suprotstavite očekivanja ovog sveta u pogledu vašeg ponašanja i onoga što Bog očekuje od vas. Koje su sličnosti? A koje razlike?
2. Kako postupate u situaciji kad neko iz vaše grupe za proučavanje Biblije ne pokazuje hrišćanske osobine ili drugačije tumači neke biblijske odlomke?
3. Kako možete odnegovati bolji timski duh u svojoj crkvi?

Danluka Bruno, Mejson, Ohajo, SAD

NEMA RADOSTI ZA VAS!?????? (*Jovan 15,11.16*)

Škole za visoko obrazovanje zasnovane su na krutoj strukturi. Svaki nastavni plan sadrži zahteve u pogledu časova, parametre za sve zadatke, zahteve u pogledu udžbenika, detalje o ocenama, itd. Takva jedna struktura je sveobuhvatna, uključuje svaku akciju i profesora i studenta. Njen cilj je učenje koje se odmerava kroz različite oblike testiranja. Nimalo ne iznenađuje što su studenti zabrinuti kako da svemu tome odgovore - ne samo u akademskom okruženju nego i u društvu. Njihova osećanja variraju, gore-dole. Ako dobiju dobru ocenu, onda su srećni. Ako kasne sa izvršenjem zadatka, hvata ih panika. I tako to ide iz semestra u semestar.

Život je prepun nasumičnih događanja, trenutaka ispunjenih nespokojsvom.

Jedna klasična epizoda sa humoristom Džerijem Zajnfelodom prikazuje restoran koji nudi da ponesete supu. Ljudi su čekali u redu koji se protezao i ispred vrata, i počeli da primećuju da nisu svi potrošači izlazili sa supom. Oni koji su bili bliže videli su kako glavni kuvar i vlasnik naređuje nekim ljudima da izađu, odbijajući da im dozvoli da kupe supu. »Nacistička supa« (kako je vlasnik prozvan) zaurloao bi: »Nema za vas supe« i odbijao da posluži kupca iz razloga koje bi nasumice pronalazio. Pomislite samo na zebnju koju je njegov stav izazivao!

Život je prepun nasumičnih događanja, trenutaka ispunjenih nespokojsvom. Oni nam odnose sreću, često bez upozorenja. Setite se napada na Mumbai, indijski finansijski cenar, bombe u londonskoj podzemnoj železnici, i 11. septembra u Americi. Zamislite kataklizmične prirodne katastrofe kao što su uragani, zemljotresi i cunami. Ili šta da kažemo o hipotekarnom tržištu koje je davalo kredite bez pokrića, što je za uzvrat dovelo do skoro fatalne propasti banaka, kompanija za investiranje, i berze, a to je dalje izazvalo krah berze i poslova. Destabilizacija preplavljuje svet, pogađajući i veće i manje narode. Nema radosti za vas!

Ali onda nam Bog u Jovanu 15,11.16 kaže nešto o svom načinu da steknete radost: »Ovo vam kazah, da radost moja u vama ostane i radost vaša se ispuni... Vi mene ne izabrate, nego ja vas izabrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vaš rod ostane.«

To je zbilja radosna vest. Za razliku od negativnih poruka ovoga sveta, Bog obećava da će sa nama podeliti svoju radost. Svemoćni, sveznajući Bog postavlja bezbednosnu mrežu svuda oko nas. Bez obzira šta propada, mi se možemo osloniti na Njega koji nas razume. Radost nije nešto što se javlja nasumice.

ODGOVORITE

1. Setite se trenutaka kada je izgledalo kao da neko viče: »Za vas nema radosti!« Kako ste se osećali?
2. Kakva razlika postoji između životnog stila i preobražaja Duhom?

Stefani Sahlin Džekson, Lorel, Merilend, SAD

ZAKLJUČAK

Radost nije nešto što možemo proizvesti snagom sopstvene volje. U parabolama o izgubljenoj ovcu, izgubljenom dinaru i izgubljenom sinu, Isus je objasnio da Otac pokazuje radost kad mu se izgubljena duša vrati. Uzajamna ljubav stvara radost. U Jovanu 15, Isus je objasnio da ljubav potiče od Boga. Mi volimo Boga zato što je On najpre voleo nas. Na isti način, življenje u Njegovoj ljubavi preobražava nas tako da i mi počinjemo nesebično da volimo druge. Čin ljubavi prema drugima donosi večnu radost. Slično starijem bratu iz Hristove priče, mi se možemo pridružiti Božjoj gozbi samo ako uživamo u društvu sa Njegovom decom.

RAZMOTRITE

- Razmislite o tome kada ste poslednji put osetili istinsku radost i unesite u svoj dnevnik kako ste se pri tom osećali, ističući izvor svoje radosti. Da li prisećanje vraća radost?
- Napravite listu načina na koje biste mogli preneti svoju radost ove sedmice. Odaberite jedan i postupajte u tom smislu. Kako ste se osećali radeći na stvaranju radosti?
- Radite nešto u čemu uživate. Zatim podelite to sa nekim drugim ove sedmice.
- Zamolite nekoga ko radi nešto bolje od vas da to umeće podeli sa vama. Pokažite toj osobi da je cenite.
- Uživajte ove sedmice u Božjoj prirodi, reagujući na Njegovo stvaranje tako što ćete i sami nešto stvoriti: pesmu, muziku, umetničku sliku ili fotografiju.
- Pronađite fotografiju u svojoj kolekciji ili nekom časopisu koja za vas predstavlja oličenje radosti. Donesite fotografiju ili pesmu u svoj subotnoškolski razred i pokažite ih drugima.

POVEŽITE

Carolyn Arends, »Surprised By Joy« iz albuma *This Much I Understand*; Brennan Manning, »A Touch of Folly«, iz *The Ragamuffin Gospel: Embracing the Unconditional Love of God*; Henri Nouwen, *Turn My Mourning into Dancing*; *Finding Hope in Hard Times*; Ellen G. White, »That Your Joy Might Be Full«, *The Signs of the Times*, 11. avgust 1909, [http://egwdatabase.whiteestate.org/nxt/gateway.dll?f=templates\\$fn=default.htm\\$vid=default](http://egwdatabase.whiteestate.org/nxt/gateway.dll?f=templates$fn=default.htm$vid=default).

Dženifer Morgan, Njufoundlend, Kanada

Pouka 4

od 16. do 23. januara 2010.

**»A rod je duhovni...
mir«**

»Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: ne dajem vam ga kao što svet daje, da se ne plaši srce vaše i da se ne boji«
(Jovan 14,27).

ŠTA JE HRISTOS HTEO DA KAŽE REČIMA: »MIR SVOJ /DAJEM VAM/« UVOD (Jovan 14,27)

Životna priča južnoafričke gospođe po imenu Elen Tipnar dira u srce. Čovek ne može da izbroji tragedije koje su je zadesile u životu. Izgubila je vid u detinjstvu kada je otišla na pregled zbog neznatnog bola u očima. Medicinska sestra joj je u oči stavila kiselinu umesto kapi za oči. Posle nekoliko dana, odsečena joj je jedna noga zbog nesnosnog bola. Nešto kasnije dobila je lepru. Dok je živela u centru za ljude koji su bolovali od lepre, njen sin je umro od poliomielitisa. Neposredno posle toga, njen voljeni suprug umro je od kancera.

U trenutku kad je otpuštena iz centra, bila je toliko izobličena da je niko nije mogao prepoznati. Do svoje 55. godine izdržala je 56 većih operacija. Kako je njen život bio pun obeshrabrenja! Uprkos svemu tome, nikada je nisu videli tužnu. Ona nikada nije propuštala priliku da govori o Božjoj ljubavi i svemu dobrom što je za nju učinio.

Uprkos svemu tome, nikada je nisu videli tužnu.

Biblija govori o jednom nevinom čoveku po imenu Isus. »Prezren beše i odbačen između ljudi, bolnik i vičan bolestima, i kao jedan od koga svak zaklanja lice, prezren da ga ni za što ne uzimamo« (Isaija 53,3). Pročitajte i Isaija 53,7. Samo su najgori zločinci umirali kao što je Isus

umro. On je bio dovoljno moćan da zamoli Oca da Mu pošalje mnoštvo anđela (Matej 26,53) i da Ga oslobode za par sekundi. Umesto toga, On se potčinio Božjoj volji, čime nam je pokazao, a ne samo rekao, šta je u stvari pravi mir.

Taj isti Isus je kazao: »Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: ne dajem vam ga kao što svet daje, da se ne plaši srce vaše i da se ne boji« (Jovan 14,27). Stoga, kad naiđe iskušenje, nećemo govoriti: »Zašto ja?« nego pre »Okušaj me.«

Ove sedmice, dok budete proučavali o miru kao duhovnom rodu, stalno razmišljajte o tome kako bi taj mir mogao silno da utiče na vaš život.

Divia V. Selvaradž, Pjun, Indija

MIR KOJI ŠTITI I PREOBRAŽAVA

LOGOS (Psalam 34,12-16; Matej 8,23-27; 11,28.29; Marko 4,35-41; Jovan 14,27; Rimljanima 5,1-11; 12,9-21; Kološanima 3,13-15; Jevrejima 12,14)

Naš Gospod je »Knez mira« (Isaija 9,6) i Njegovo prisustvo u našem životu stvara stanje spokojstva. Mnogo puta nam to prisustvo pomaže u teškim situacijama pa će to biti glavna tema našeg proučavanja ove sedmice.

TIŠINA POSLE OLUJE (Matej 8,23-27; Marko 4,35-41)

Neka životna iskustva izazivaju strah u našem umu. Uzmimo kao primer ono što se dogodilo Isusovim učenicima dok su prelazili Galilejsko jezero. Kad su talasi preplavili njihov čamac, oni su se prestrašili, misleći da će biti potopljeni. Prepoznavši uništavajuću silu prirode, zavapili su Isusu koji je stvorio sve što postoji (Kološanima 1,16).

»Njihova vika budi Isusa. Dok blesak munje osvetljava Isusa, oni vide nebeski mir na Njegovom licu. U Njegovom pogledu čitaju nežnu ljubav, koja zaboravlja na sebe, i okrećući svoja srca k Njemu, uzvikuju: »Gospode! Izbavi nas, izgibosmo.«¹ Isus je bio miran kao i obično, i zapovedio moru da se utiša. Gospod, koji je pozvao svoje učenike da pođu s Njim čamcem, takođe poziva nas da budemo s Njim; a On prihvata odgovornost da nas bezbedno odvede do druge obale. Zato ne gubite veru kao učenici, jer On može stišati svaku buru s kojom se suočimo (Psalam 107,29). Saznanje da će nas On sigurno voditi do mesta pokoja daje nam mir (Psalam 107,30).

ODMOR ZA OPTEREĆENE (Matej 11,28.29)

Isus upućuje poziv svima nama da dođemo k Njemu i dobijemo odmor. U Mateju 11,28.29, Hristos ne govori o fizičkom radu i umoru, nego pre o odmoru za dušu i duh.² Taj poziv imao je posebno dejstvo na one koji su Ga slušali, jer se izrailjska vera bila izrodila u besmisleno stalno mučenje kako bi se održala farisejska pravila i propisi, u pokušaju da se spasenje dobije delima.³

Greh je naše najveće breme, i samo nam jaram koji Hristos nudi može olakšati teret. Hristove reči »moj jaram« znači Njegov način života kojem treba da se povinujemo. A Njegov način života sažet je u Božjem zakonu.⁴ Kad zahvaljujući Svetom Duhu koji boravi u nama držimo Božji zakon, naći ćemo pokoj svojoj duši i mir svom umu, što će nas osloboditi tereta.

¹ Čežnja vekova, str. 283.

² The SDA Bible Commentary, sv. 5, str. 389.

³ Isto

⁴ Isto

IMATI MIR SA BOGOM KROZ ISUSA HRISTA (Rimljanima 5,1-11)

Pavle počinje Rimljanima 5 tvrdnjom da »opravdavši se dakle verom, imamo mir s Bogom kroz Gospoda svojega Isusa Hrista« (Rimljanima 5,1). Kad posedujemo takav mir, ništa ne može da se postavi između nas i našeg

Hristov mir nije neka statična vrlina. To je aktivna sila.

odnosa sa Bogom. Mi se odmaramo u Božjoj blagodati, kojoj pristupamo verom u Isusa. To ne znači da će naši problemi ili patnja sasvim prestati. To naprotiv znači da ćemo, čak i kad doživljavamo poteškoće, naći mir zahvaljujući činjenici da Isus ostaje na našoj strani. Još dok smo bili grešnici, Hristos je umro za nas. Kakve li ljubavi! Kad prihvatimo tu ljubav, bivamo opravdani Njegovom krvlju i spaseni od večne smrti. Mirimo se sa Bogom. I onda se možemo radovati s puno poverenja, jer sa Njim imamo mir kroz Isusa Hrista (Rimljanima 5,9-11).

MIR SA DRUGIMA

(Jevrejima 12,14; Rimljanima 12,9-21; Psalm 34,12-16)

Ako imamo mir sa Bogom kroz Isusa Hrista, to se odražava i u našim odnosima sa drugima. Dakle, Pavle nas opominje: »Mir imajte ... sa svima« (Jevrejima 12,14). Kad se držimo mira pod vođstvom Svetoga Duha, naša ljubav biće nelicemerna; cenićemo jedni druge više od sebe; spremno ćemo služiti Gospodu; i zadovoljavaćemo potrebe jedni drugih (Rimljanima 12,9-13).

Kad se pomirimo sa Bogom, izgleda da imamo više iskušenja; i u svojoj ljudskoj slabosti možda smo skloni da kunemo one koji nam stvaraju probleme. Međutim, Pavle nas upozorava da treba blagosiljati one koji nas gone (Rimljanima 12,14). Takođe treba da se radujemo sa radosnima i plaćemo sa onima koji plaću (Rimljanima 12,15). Treba da gledamo ono što je dobro (17. stih); i što je još važnije, da živimo u miru sa svim ljudima, i to tako što ćemo težiti, stvarno težiti za mirom (Rimljanima 12,14-17.21; Psalm 34,14).

HRISTOV MIR (Kološanima 3,13-15; Jovan 14,27)

Hristov mir nije neka statična vrlina. To je aktivna sila. Ona nam pomaže da živimo spokojno usred najtežih situacija u životu. Kad prihvatimo Hristov mir, On postaje kapetan našeg života koji nas može odvesti do bezbednih nebeskih obala.¹

ODGOVORITE

1. Ispričajte neko svoje burno iskustvo koje ste savladali Hristovim mirom.
2. Kakve napore ulažete da biste bili u miru sa Bogom i ljudima oko sebe?

Džoj Kutapan, Pjun, Indija

¹ Isto, sv. 7, str. 213.

18. januar 2010.

OD DELIMIČNOG DO SAVRŠENOG MIRA

SVEDOČANSTVO (Matej 11,28.29)

Po

Znali mi to ili ne, čitav svet je umoran i silno opterećen. Najteže breme koje nosimo jeste breme greha. Kad bi nam bilo prepušteno da sami nosimo to breme, ono bi nas smrskalo. Međutim, postoji Veliki Knez koji je voljan da skine teret sa naših umornih pleća. »Isus je naš prijatelj; celo nebo zainteresovano je za naše dobro... Po Božjoj volji nije da Njegov narod bude preopterećen brigama... On ne nudi da svoj narod izdvoji iz ovog sveta greha i zla, već mu ukazuje na sigurno utočište. On poziva umorne i zabrinute... Odmor i mir u Gospodu možemo naći ako sve svoje brige prebacimo na Njega, jer se On brine za nas.«¹ »Njegova namera je da svoj mir i odmor daruje svima koji dolaze k Njemu po hleb života.«² »Srce koje je u skladu s Bogom ispunjeno je nebeskim mirom i širi njegov blagosloveni uticaj na sve oko sebe. Duh mira kao rosa spuštaće se na srca umorna i izmučena od svetovnih sukoba.«³

»Oni koji drže Hrista za Njegovu reč i predaju svoje duše Njegovoj zaštiti, svoje živote Njegovom vođstvu, naći će mir i pokoj. Ništa na ovome svetu ne može ih ožalostiti kad ih Isus obraduje svojim prisustvom. U savršenom pomirenju nalazi se savršeni odmor. Gospod kaže: »Ko se tebe drži, čuvaš ga jednako u miru, jer se u tebe uzda« (Isaija 26,3). Naši životi mogu izgledati zamršeni; ali ako se poverimo mudrom Velikom Neimararu, On će izraditi uzor života i karaktera koji će biti na Njegovu slavu.«⁴

»Isus je naš prijatelj; celo nebo zainteresovano je za naše dobro.«

ODGOVORITE

1. Šta hrišćanina čini plodnim? Kako to da često donosimo nesveti rod?
2. Uporedite simbole krsta i jarma. Zašto je tačno da ne možemo slediti Hrista a da ne poneseemo Njegov jaram i ne podignemo krst?

Ester Sintija Murali, Čenai, Indija

¹ Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 261

² Put Hristu, str. 39.

³ Mišli s Gore blagoslova, str. 44.

⁴ Čežnja vekova, str. 277

Po završetku stvaranja, Bog je ustanovio da sve »dobro beše veoma« (1. Mojsijeva 1,31). Svuda je vladao savršeni mir. Čovečanstvo je bilo u stalnoj zajednici sa Bogom. Ali mir nije potrajao. Kad je zmija prešla u napad, antagonizam i otuđenje došli su na mesto mira (Isaija 59,2).

Bog mira, kome se klanjamo, nikada nije bio zatečen niti nepripremljen. On je sačinio plan još od postanja Zemlje (Efescima 1,3.4; 1. Petrova 1,17-20;

Da nas vrati u prvobitni odnos mira sa sobom bio je posao u samom vrhu Njegovih prioriteta.

Otkrivenje 13,8). Da nas vrati u prvobitni odnos mira sa sobom bio je posao u samom vrhu Njegovih prioriteta. Dakle, »Hristos još kad bijasmo grešnici umre za nas« (Rimljanima 5,8). Umrevši na krstu, On nas je ne samo otkupio nego i pomirio sa Bogom.

Kad nas Bog pomiri sa sobom, On očekuje da se i mi izmirimo jedan s drugim (Rimljanima 2,10). Nije moguće da se pomirimo sa Bogom i donosimo rod mira ako postoji neprijateljstvo između nas i drugih ljudi. Pročitajte Jovan 4,11.20.21. To je snažna Božja zapovest. Jevrejima 12,14 ukazuje na tu misao jasno i neposredno: »Mir imajte i svetinju sa svima; bez ovoga niko neće videti Gospoda.« Kad dođe do pomirenja između Boga i ljudskih bića i između samih ljudskih bića, onda se rod mira ispoljava u našem životu.

Isus je otkrio još jedan aspekt mira, koji upotpunjuje opis o rodu mira. Pročitajte Jovan 14,27. Mir je od Boga. Mir je Božji. Mir je dar koji nam Bog daje. Mir se javlja u našem životu jedino kada smo u Božjoj prisutnosti i Njegovoj svetosti (Matej 11,28).

ODGOVORITE

1. Zašto Bog uvek insistira na ljudskoj komponenti kao na uslovu za duhovni odnos?
2. Koliko je trajan Božji mir? Koliko je delotvoran?

Lem B. Fenvor, Pjun, Indija

Nije lako voditi miran život sopstvenom snagom. Međutim, kad se osloni na Izvor mira, vernik može postići savršeni mir. Možda bi vam sledeći koraci mogli biti od pomoći:

Postupajte s verom. Dinamična vera nam je bitna da bismo se suočili sa problemima života. Kad je Isus pozvao svoje učenike da pređu na drugu stranu Galilejskog jezera, oni su u veri krenuli na put. Ali kad ih je iskušavala besna oluja, propustili su da postupaju s verom. Isus je, međutim, došao da ih izbavi, mada nije mogao a da ih ne upita: »Zašto ste strašljivi, maloverni?« (Matej 8,26). Ovo pitanje nas uči da u teškim situacijama ne moramo izgubiti veru. Umesto toga, treba istinski da delujemo u veri. Pročitajte Jakov 2,14-26. Tu saznajemo da je vera bez dela mrtva (26. stih). Stoga, postupajte s verom u svakom trenutku da biste imali život prožet mirom.

Pouzdate se u Onoga koji nosi teret. Ako idete sami i nosite teški prtljag, a neko se ponudi da vam pomogne, kako se samo osećate srećni i puni olakšanja. Isto je i u našem hrišćanskom životu. Mi nosimo težak prtljag – breme greha. Isus pak nudi da sam ponese čitav teret (Matej 11,28.29). Njegov jaram odnosi se na Njegov način života.¹ A Njegov način života ogledao se u potčinjavanju Njegove volje Očevoj volji.

Vežbajte se u sticanju mira. Vežbanje u sticanju mira, Isusovog mira, predstavlja proces koji traje čitavog života. Baš zato nam apostol Pavle kaže: »Mir imajte i svetinju sa svima; bez ovoga niko neće videti Gospoda« (Jevrejima 12,14). Da bismo imali život ispunjen mirom, potrebno je da praktikujemo taj mir u odnosu na svoje bližnje, i to rečima i delima.

Ako idete sami i nosite teški prtljag, a neko se ponudi da vam pomogne, kako se samo osećate srećni i puni olakšanja.

Stenoj Stivenson, Pjun, Indija

¹ The SDA Bible Commentary, sv. 5, str. 389.

NEMA HRISTA, NEMA MIRA

MIŠLJENJE (Kološanima 3,13-15)

Nema mira u svetu bez Hrista. Ljudi brinu, čekaju, sumnjaju i čeznu za stvarima koje priželjkjuju. Oni žude. Oni imaju potrebu. Oni traže. Bez Božjeg usmerenja, oni dopuštaju da se u njima ukorene lažne potrebe i nade koje nisu u skladu sa Božjom voljom. Potom Mu se žale i sumnjaju u Njega kad njihove molitve usredsređene na sopstveno »ja« ostaju bez odgovora. Rezultat je nedostatak mira. Da bi rešili taj problem, ljudi često pokušavaju da stvore lažan mir putem alkohola, droge, seksa ili ostalih zavisnosti. Ponekad poriču svoje grehe i oglašuju se o osvedočenje Svetoga Duha. Oni više ne osećaju u svom srcu Božji dodir koji ih ispravlja. Stoga bivaju prepušteni sopstvenim putevima.

Možete li zamisliti Boga koji je uznemiren?

Istinski mir može se naći samo u vršenju Božje volje. Pravi mir je dar od Boga do kojeg se može doći jedino preko Hrista. Kad Bog živi u vama, istinski mir biće uvek vaša svojina. Sa takvim jednim Prijateljem koji uvek misli na nas, uvek brine za nas, nikada neće biti potrebe za zabrinutost. Biblija kaže da je Bog »Bog mira« (Jevrejima 13,20). Njega ništa ne može da uzdrma. Nikakva ovozemaljska oluja ne može da prodre u sveto spokojstvo Njegovog prisustva. On je uvek u miru. Savršenim pogledom, On vidi kraj od samog početka. Možete li zamisliti Boga koji je uznemiren? Nemoguće! Ne postoji problem za koji On nema rešenja. »Ništa nije... teško« za Gospoda (Jeremija 32,17). Sin Božji nazvan je »Knez mira« (Isaija 9,6). »I mir Božji, koji prevazilazi svaki um, da sačuva srca vaša i misli vaše u Gospodu Isusu« (Filipljanima 4,7). Takav mir je jedan od najbogatijih darova Njegove ljubavi. Svako od nas ga može imati ukoliko potraži Boga i praktikuje taj mir.

ODGOVORITE

1. Bog je uvek u miru. Savršenim pogledom On vidi kraj od samog početka. Međutim, u svetu nema mira u mestima kao što je Orisa u Indiji, gde su hrišćani izloženi progonstvu. Da li ipak mislite da mir, kao rod Duha, može da prevlada u mestima kao što je Orisa? Potrudite se da objasnite svoj odgovor.
2. Šta biste mogli da učinite kao pojedinac ili kao porodica kad u domu imate situaciju da nestane mira?

Bendži Stiven, Pjun, Indija

MIR KOJI PREVAZILAZI UM

ISTRAŽIVANJE (Filipljanima 4,7)

ZAKLJUČAK

Dok nas svet podstiče da čeznemo za stalnim uzbuđenjem, Isus nas poziva da se odvojimo i uživamo u Njegovom miru. Mir, kao i ostali rodovi Duha, moguć je jedino kada nas vodi Sveti Duh. Mir ne zavisi od našeg okruženja ili okolnosti, nego od naše spremnosti da dozvolimo Bogu da upravlja svakim aspektom našeg života.

RAZMISLITE

- Nacrtajte ili izvajajte neki simbol koji najbolje predstavlja ideju o miru.
- Fotografirajte prizore koji ilustruju pojam mira.
- Istražite delovanje stresa – nedostatka mira – na svoje telo.
- Pregledajte u pesmarici deo koji se odnosi na radost i mir i odaberite jednu od pesama koje se usredsređuju na mir. Otpevajte pesmu ili ponovite reči pesme.
- Ispričajte nekom prijatelju ili saradniku kako vam je Bog dao mir za ova nemirna vremena.
- Setite se perioda kada nije bilo mira u vašem životu. Analizirajte zašto je mir bio odsutan. Zatim razmislite o vremenu kada ste osećali potpuni mir. Šta možete učiniti da u narednoj sedmici živite mnogo mirnije?
- Provedite najmanje 30 minuta u prirodi. Dok ste tamo, utvrdite šta znači biti u Božjoj drugoj knjizi koja neutrališe stres i uvećava osećaj mira i dobrobiti.

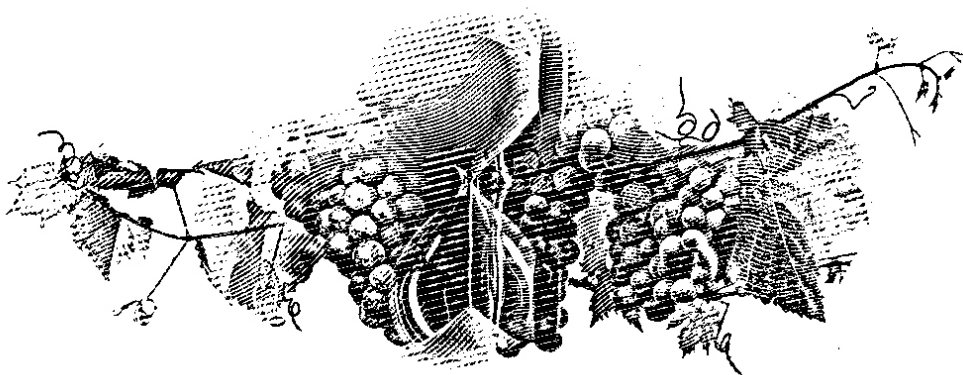
POVEŽITE

Put Hristu, str. 41; Luis Palau, *High Definition Life*, »A Priceless Gift That Costs Us Nothing – Relief of Peace?« str. 119-142; A.W. Tozer, *The Best of A.W. Tozer*, »Let s Cultivate Simplicity and Solitude«, str. 149-152.

Rene Cofi, Gobles, Mičigen, SAD

Pouka 5

od 23. do 30. januara 2010.

»A rod je duhovni... trpljenje« /strpljenje/

»Jer vam je trpljenje od potrebe da volju
Božju savršivši primite obećanje«
(Jevrejima 10,36).

23. januar 2010.

VIŠE STRPLJENJA! STRPLJENJA, KAŽEM VAM!

Su

*UVOD (2. Mojsijeva 34,6; Isaija 40,31; Avakum 2,3; 1. Korinćanima 13,4;
Jevrejima 12,1.2; Otkrivenje 14,12)*

»Ja to želim i hoću to odmah!« »Požuri, ne mogu da čekam čitav dan.« Čak i malu decu možete čuti kako ponavljaju ovakve izraze. To su reči koje redovno čujemo, mislimo ili govorimo prolazeći kroz svakodnevni život. Strpljenje kao da se ne uklapa u shvatanja naše generacije, možda zato što smo porasli uz instant cerealije, mikrotalasne pećnice, brzo slanje poruka, i mobilne telefone. Nije reč o tome da je brzi pristup stvarima nešto pogrešno. Reč je o tome da mi, kad nešto tražimo, hoćemo to smesta, bez obzira da li to treba da nam učine naši roditelji, učitelji ili čak sam Bog. Pošto On ima sve odgovore i mogućnosti, trebalo bi da nam zaista to brzo i priušti. Baš kao što je zatvorio usta lavovima u jami gde su bacili Danila, ili ušao u ognjenu peć sa tri jevrejska mladića, mi želimo da nam isto tako brzo odgovori. Ali, razmislite malo. Da li su nama zbilja potrebni tako brzi odgovori, ili da li su ti brzi odgovori prikladni našim okolnostima?

**Reč je o tome da mi,
kad nešto tražimo,
hoćemo to smesta.**

Da li zaboravljamo sledeće stihove? »Koji se nadaju Gospodu, dobijaju novu snagu« (Isaija 40,31). »Ovde je trpljenje svetih« (Otkrivenje 14,12). »Ljubav dugo trpi, milokrvna je« (1. Korinćanima 13,4) »Ako okleva, čekaj je, jer će zacele doći« (Avakum 2,3). Bog je učio Mojsija da se stara o ovcama zato što je znao da će Mojsiju biti potrebno to četrdesetogodišnje iskustvo kako bi odgovorio izazovima s kojima će se suočavati tokom lutanja sinova Izrailjevih kroz pustinju. On je prošao pored Mojsija objavljujući za sebe da je »milostiv, žalostiv, spor na gnev i obilan milosrđem i istinom« (2. Mojsijeva 34,6). Gospod je bio često milostiv i strpljiv prema sinovima Izrailjevim na njihovom putovanju za Hanan. Bio je strpljiv i sa Davidom u njegovim duhovnim »lutanjima«, tako da je na kraju ovaj izrailjski car nazvan »čovjek po Božjem srcu« (Dela apostolska 13,22).

Hristos nam je svojim primerom pokazao da možemo biti slični Ocu. Stoga i mi »s trpljenjem da trčimo u bitku koja nam je određena, gledajući na načelnika vere i svršitelja Isusa« (Jevrejima 12,1). Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, potražite odgovore na sledeća pitanja.

ODGOVORITE

1. Zašto nama kao hrišćanima često nedostaje strpljenje?
2. Kakav plan ili odluka su nam potrebni kako bismo negovali taj duhovni rod?
3. Treba li da pretpostavimo da će Božje strpljenje i trpljenje jednoga dana nestati?

Andre B. Henri, Darem, Severna Karolina, SAD

SPASENJE OSIGURANO PREKO STRPLJENJA

LOGOS (2. Mojsijeva 34,6; Marko 4,26-29; Luka 21,16-19; Rimljanima 5,3; 15,5; Efescima 4,1,2; 2. Korinćanima 6,3-10; Kološanima 1,9-11; Jakov 1,2-4)

ZADOBIJANJE SOPSTVENE DUŠE (Luka 21,19)

U razgovoru o poteškoćama, kušanjima i nevoljama koje učenici mogu očekivati pre Njegovog povratka na ovu Zemlju, Isus je izjavio: »A predavače vas i roditelji i braća i rođaci i prijatelji; i pobiće neke od vas. I svi će omrznuti na vas imena mojega radi. I dlaka s glave vaše neće poginuti. Trpljenjem svojim spasavajte duše svoje« (Luka 21,16-19).

Za hrišćanina, strpljenje nije samo neophodna vrlina radi snošljivosti u ljudskih odnosima; to je razlika između života i smrti. Čovekova večna sigurnost zaštićena je strpljenjem. Strpljenje se može definisati kao posedovanje ili ispoljavanje tihe istrajnosti bez žaljenja usred nesreće ili neprilika. Ono se takođe izjednačuje sa tolerancijom, nežnošću i snošljivošću kad smo suočeni sa provokacijama. To je sposobnost da se spokojno sačekaju rezultati.¹

Ovo nam daje opsežnu sliku o tome šta znači biti strpljiv. To je ona vrlina koju Hristos uzdiže kao nešto što služi očuvanju hrišćanskog iskustva. Podnositi tegobe i poraze, a ipak sačuvati poverenje u Božju vernost iziskuje strpljenje. Biti strpljiv prema onima koji tlače, zloupotrebljavaju i progone zahteva strpljenje, pogotovo kad ste vi sami predmet zloupotrebe ili ugnjetavanja. Ostati miran i uzdržan kad izgleda da ste zapostavljeni zato što uzdižete Božju reč, traži strpljivost kako biste sačuvali poverenje i optimizam u pogledu budućnosti (1. Timotiju 6,6). Kada vam se čini ozbiljna nepravda ili ako vas lišavaju nečega što vam s pravom pripada, potrebno je strpljenje da svoj problem stavite u Božje ruke i pouzdate se da će vam On u pravom trenutku vratiti ono što je vaše. Pobožan život – hrišćanski život – iziskuje strpljenje.

PRAVO TLO (Rimljanima 5,3)

Strpljenje se može negovati samo na pravom tlu. To tlo mora biti bogato izvesnim elementima: neugodnosti, nesreće, neprilike, nepravda, nepošteno postupanje, ugnjetavanje, progonoštvo i nevolje. Ti elementi moraju biti apsorbovani u prisustvu određenog agensa koji je bitan za razvoj strpljenja. Taj element je podnošenje. Moramo naučiti da podnosimo, tolerišemo, trpimo, čekamo. Jedan propovednik iz 19. veka, A.B. Simpson rekao je: »Dragi moji, jeste li ikada pomislili da jednoga dana neće biti ničega da vas iskušava, ili nikoga da vas ponovo uvredi? Na nebu neće biti prilike da naučimo ili da pokazujemo duh strpljenja, podnošenja i trpljenja. Ako to treba uvežbati, onda to mora biti danas.«²

1 Funk and Wagnall s Standard Dictionary (1977), »patience«.

2 Sermon Illustrations. Patience. www.sermonillustrations.com/a-z/patience.htm. (preuzeto 29. septembra 2008).

KLJUČ ZA NEGOVANJE STRPLJENJA

(2. Korinćanima 6,3-10; Kološanima 1,9-11)

Tomas Kempis je izjavio: »Ne može se nazvati strpljivim neko ko je jedino voljan da trpi onoliko koliko on sam smatra prikladnim, ili da strada za onog ko mu se dopada. Istinski strpljiv čovek ne pita od koga dolazi patnja, da li je to njegov nadređeni, neko ko mu je jednak, ili pak podređeni... Nego, bez obzira ko mu čini nepravdu, koliko i kako često, on sve to prihvata kao iz Božje ruke, i to smatra dobitkom!«¹

U svetlosti ove tvrdnje, razmislite o tome šta Pavle govori o negovanju strpljenja u svojim poslanicama vernicima u Korintu i Kolosi, u 2. Korinćanima 6,3-10 i Kološanima 1,9-11.

**Agens »varenja«
je podnošenje.**

DOVRŠENA ASIMILACIJA (Jakov 1,2-4)

Bog svim hrišćaniima daje prilike da neguju strpljenje. On obezbeđuje pravo tlo (okolnosti) sa pravim hranljivim sastojcima (poteškoće). Zatim On zahteva da ih unesemo (primimo/prihvatimo) a onda da ih »svarimo« kako bismo mogli da uzrastemo u trpljenju. Agens takvog »varenja« je podnošenje. Moramo naučiti da sačekamo dok Bog ne bude zadovoljan zbog ispunjenja svoje namere (dopuštanje teških okolnosti u našem životu). Isus je izjavio da trpljenjem spasavamo svoje duše. Bog nam je dao mnoga obećanja, i sva su ona sigurna u Hristu Isusu (2. Korinćanima 1,20). Mi postajemo naslednici tih obećanja kroz strpljivu veru (Rimljanima 8,24,25; 15,4; Jevrejima 6,11,12; 10,36,37; 12,1-8; Otkrivenje 14,12).

Jedino oni koji u nadi i strpljivo čekaju na Boga nalaze sigurnost za svoju dušu. Onaj koji »pretrpi do kraja blago njemu« (Matej 24,13). »Ali koji se nadaju Gospodu, dobijaju novu snagu, podižu se na krilima kao orlovi, trče i ne sustaju, hode i ne more se« (Isaija 40,31). »Trpljenjem svojim spasavajte duše svoje« (Luka 21,19).

ODGOVORITE

1. Kako se ponašate u svom svakodnevnom životu kad su u pitanju teške okolnosti ili ljudi?
2. Imate li ono što je potrebno da budete strpljiv, ponizan učenik Isusa Hrista?
3. Koliko ste voljni da koristite »sastojke« i prilike koje vam Bog daje da biste negovali strpljenje koje će učvrstiti vašu veru i nadu u Boga?
4. Kako možete pripremiti dobro tlo na kome će napredovati strpljenje?
5. Kako se razvija stav strpljenja?

Mark Čembers, Mandevil, Jamajka

STRPLJENJE U ISKUŠENJIMA

SVEDOČANSTVO (Jakov 1,2-4.12-16; Filibljanima 4,6.7)

Iskušenje »dolazi na nas da bi se iskušala naša vera. A kušanje naše vere rađa trpljenje, a ne razdražljivost i gundanje... Mi treba da naučimo vredne pouke iz svojih iskušenja... Kad govorimo o obeshrabrenju i očajanju, sotona to sluša sa zluradošću, jer mu godi kad sazna da nas je porobio. Sotona ne može da čita naše misli, ali može videti naše postupke, čuti naše reči, i na osnovu svog dugog poznavanja ljudske porodice može tako oblikovati svoja kušanja da iskoristi slabe tačke našeg karaktera.«¹

»Neki od nas... po svojoj prirodni nagli su u razmišljanju i u postupcima; ali neka niko ne misli da se ne može naučiti strpljenju. Strpljenje je biljka koja brzo raste ukoliko se brižljivo neguje. Kad dobro upoznamo sebe, a onda Božjoj blagodati pridružimo svoju čvrstu odluku, možemo biti pobjednici i

Strpljenje je biljka koja brzo raste ukoliko se brižljivo neguje.

postati savršeni u svemu, ne oskudevajući ni u čem. Strpljenje izliva balzam mira i ljubavi u iskustva života u domu.«²

Mojsije je morao »da nauči da bude strpljiv, da obuzda svoje strasti... Morao je da nauči da sluša. Njegovo srce moralo je da bude u potpunom skladu sa Bogom pre nego što bude u stanju da Izrailju otkrije Božju volju. Na temelju svog iskustva trebalo je da se pripremi da pokaže očinsko staranje prema svima kojima je bila neohodna njegova pomoć.

Ljudi bi rado preskočili tako dugo razdoblje teškog rada i usamljenosti... Međutim, Beskrajna Mudrost« ga je »pozvala da četrdeset godina provede kao pastir. Navike da brižno pazi, da zaboravlja na sebe, da se nežno stara o svom stadu... pripremile su ga da postane sažaljivi, strpljivi pastir Izrailju. Nijedna prednost koju bi mu ljudska kultura mogla pružiti, nije mogla da zameni ovo iskustvo.«³

Isusovo strpljenje pokazalo se kada su Ga na sve moguće načine zlostavljali, a to nije izmamilo nijednu reč žaljenja sa Njegovih usana.⁴

ODGOVORITE

1. Kako se mladi i starije osobe mogu uzajamno poučiti strpljenju?
2. Da li je moguće da izbegavamo iskušenje, a da se ipak naučimo strpljenju?
3. Kako možemo biti srećni i u iskušenju?

Patriša Hakmat, Mandevil, Jamajka

1 That I May Know Him, str. 279.

2 My Life Today, str. 97

3 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 221.222.

4 Čeznja vekova, str. 637.

UZMITE MOJ JARAM

DOKAZ (1. Mojsijeva 6,3; 4. Mojsijeva 12,3; Psalam 37; Matej 11,29; Jevrejima 10,36)

Možete li zamisliti da imate doslovan jaram oko svog vrata koji vas vezuje za nekog ko je ili viši ili niži od vas? Isus je rekao: »Naučite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu, i naći ćete pokoj dušama svojim« (Matej 11,29), nagoveštavajući, prema tome, da je On primer onoga šta znači trpljenje. Biblija nam daje mnogo primera o tome koliko Bog može biti strpljiv.

Adam i Eva prekršili su Božju zapovest da ne jedu od zabranjenog ploda. Ako to učine, umreće, rekao im je Bog. Međutim, proći će 930 godina pre nego što Adam stvarno bude umro. Šest hiljada godina posle pada, Hristos nas još uvek preklinje da se pokajemo i prihvatimo Njegovo spasenje.

Noje je opominjao prepotopni svet da predstoji potop koji će pokriti celu Zemlju. Ali, oni su se rugali proroku. Uostalom, pre toga nikada nije bilo kiše. Noje je propovedao 120 godina, strpljivo ponavljajući upozorenje i kako se treba pripremiti da bi se izbegla propast.

Mojsije se naučio strpljenju dok je brinuo o ovcama. To ga je pripremio da bude »sažaljivi, strpljivi pastir Izrailju«.¹

David nas u Psalmu 37,7 ohrabruje da se pouzdamo u Boga: »Osloni se na Gospoda, i čekaj ga.« To navodi na misao da uprkos izazovima sa kojima se suočavamo, željeni odgovor doći će posle mnogo vremena (morate naučiti da budete strpljivi); ali, na kraju, Bog će ispuniti želje vašeg srca. Elen Vajt nas podseća da nam je strpljivost potrebna, jer Bog »želi da nas nauči nekoj melodiji« da »bismo je i kasnije mogli pevati«.²

Šest hiljada godina posle pada, Hristos nas još uvek preklinje da se pokajemo i prihvatimo Njegovo spasenje.

ODGOVORITE

1. Koji su neki od načina na koje možete pokazivati strpljenje u domu, školi i na radnom mestu?
2. Zašto izgleda da je lakše biti strpljiv sa osobama koje nisu članovi vaše porodice?
3. Kako Hristos pokazuje brigu za naše spasenje i svoju spremnost da podnosi zajedno sa nama uprkos našem neverovanju?
4. Kako možemo oponašati ono što Bog čini za nas u oblasti strpljenja?

Beverli I. Henri, Mandevil, Jamajka

1 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 222

2 U potrazi za boljim životom, str. 297.

U Galatima 5,22, trpljenje se nalazi između roda mira i roda dobrote. Da li je to puka slučajnost? Ili pak postoji prirodna progresija od jednog do drugog? Da bismo bili strpljivi, moramo li biti u miru sa sobom i dobri prema drugima?

Ponekad se naše nestrpljenje zapaža ne samo u našem postupanju prema drugima nego i prema samima sebi. Dakle, kako da postanemo strpljivi u svom uzajamnom ophođenju a i prema samima sebi?

Duhovni život u borbi postaje jači.

Molite se. Uvek upoznajte Boga sa svojim zahtevima. Pročitajte Psalam 62,8; Filibljanima 4,6; Jakov 1,6.7. Setite se molitava koje su Bogu upućivali Danilo, Josif, Jestira, Ruta i Jovan, pisac Otkrivenja.

Čitajte i proučavajte Bibliju. Biblija svedoči o Hristu i uči nas kako da zadobijemo večni život (Jovan 5,39). Matej 11,28.29 podseća nas da u Hristu nalazimo odmor. Dok čekamo Gospodnji dolazak koji će nas osloboditi svih izazova s kojima se susrećemo u ovom svetu, imajte na umu odlomke kao što su Isaija 9,2-7; 53; Psalam 22; Matej 24; i 2. Solunjanima 1,3 -2,12. Neka vas ti stihovi krepe dok strpljivo čekate Drugi Hristov dolazak. Takođe čitajte o trpljenju i stradanju onih koji su se naučili strpljenju kroz nevolje.

Razmišljajte o Hristovom životu. Razmišljajte o trenucima kada je On pokazao veliko strpljenje i trpljenje. Dalje, čitajte o životu drugih pojedinaca koji su postigli veliko strpljenje.

«Duhovni život u borbi postaje jači. Mirno podnošenje nevolja, razvoja čvrstinu karaktera i dragocene duhovne vrline.»¹ Isus je kazao: »Da se ne plaši srce vaše, verujte Boga i mene verujte. Mnogi su stanovi u kući oca mogega. A da nije tako, kazao bih vam: idem da vam pripremam mesto. I kad otidem i pripremam vam mesto, opet ću doći i uzeću vas k sebi da i vi budete gde sam ja.« (Jovan 14,1-3).

Predlažem da pronađemo načine da postanemo strpljivi tako što ćemo proučavati Hristov život, usvojiti Njegove puteve i ne zaboravljati da je On pokazao trpljenje prema nama – u tome što »Hristos još kad bijasmo grešnici umre za nas« (Rimljanima 5,8).

ODGOVORITE

1. Kako se moramo moliti da bismo postali strpljivi?
2. Kako nam i druga literatura, osim Biblije, pomaže u našem traganju za strpljenjem?
3. Da li je poželjno da u svom razmišljanju postanemo nalik monasima da bismo razvili osobinu trpljenja? Objasnite svoj odgovor.

Mark Henri, Filipsburg, Nju Džersi, SAD

Možda mislimo da je strpljenje samo za izvesne tipove osoba – možda za siromašne, zato što su rasli navikavajući se na svoje stanje i stoga znaju kako da »čekaju na Gospoda«, ili za ljude sa smrtnim ili hroničnim bolestima. Da li razumemo zdravstvene probleme ljudi koji pate, dok njihove porodice to podnose tolerantno i rezignirano?

Čuo sam kako ljudi u šali kažu: »Stpljivost je vrlina, ali kad je ima suviše, povrediće vas.« Pitam se da li su neki od nas koji razmišljaju na ovakav način frustrirani u odnosu na druge ili čak na sebe same. Ili, možemo li reći sa Jovom: »Da me i ubije, opet ću se uzdati u nj« (Jov 13,15)? Da li uistinu verujemo da »onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namerenju« (Rimljanima 8,28), i da se možemo pouzdati da će Bog učiniti ono što je ispravno (Jov 38-42)?

Zašto sumnjamo u Boga kad dobru ljude pate, kad roditelji zlostupotrebljavaju svoju decu, kad se kola puna mladih koji mnogo obećavaju slupaju u sudaru i svi putnici poginu? Da li bi odgovor jednostavno mogao biti da živimo u svetu prokletom usled greha? Ipak, na neki način, baš u trenutku kad pitamo ZAŠTO, čini se da je potreban neki dublji, opsežniji odgovor.

Mi ne znamo uvek zašto moramo da se suočimo sa velikim problemima i izazovima u životu. Ne razumemo zašto cunami, uragani i tajfuni razaraju gradove i zemlje, ostavljajući porodice bez doma i razdvojene. Međutim, možemo živeti pouzdavši se u obećanje o Božjoj stalnoj brizi i zainteresovanosti za nas kao pojedince. Možemo čitati Bibliju koja sadrži tako mnogo primera i pouka koji će nam pomoći da shvatimo Božje saosećanje.

ODGOVORITE

1. Kako, s puno takta, možemo posavetovati osobe u nepovoljnim okolnostima da ipak budu strpljive?
2. Verujete li da je strpljenje vrlina? Obrazložite svoj odgovor.
3. Da li verujete da Bog stvarno brine o milionima ljudi koji u svetu pate? Zašto da, ili zašto ne?

Karl Henri, Bajloksi / Biloxi, Misisipi, SAD

ZAKLJUČAK

Odveć često naše molitve sadrže misao, ako ne i reči: »Daj mi strpljenja, Gospode, ali požuri.« Naučiti da budemo strpljivi u svim situacijama predstavlja doživotne studije. Baš kad pomislite da ste naučili kako da to postignete – javi se bes, osećanja su povređena, dolazi do frustracije i obuzima vas depresija. »Opet sam to učinio. Opet sam na početku. Nikada to neću uspeti.« Ono što zaboravljamo jeste koliko je Bog strpljiv! Njegov koeficijent strpljivosti nije »od ovoga sveta«. On čezne da nam pomogne. Sve što mi treba da učinimo jeste da tražimo – ne jedanput, dvaput, čak ni triput, nego svaki put kad nam sotona uputi izazov. Kad podlegnete nestrpljenju, zamolite Isusa da vas izvuče i pomogne vam da nastavite da pokušavate.

RAZMISLITE

- Sačinite listu situacija onog tipa koje najviše iskušavaju vaše strpljenje. Zamolite Isusa da vam pomogne kako biste pronašli bolja rešenja za savlađivanje ljutnje, frustracije, ili bilo kojih drugih osećanja koja te situacije stvaraju.
- Prikažite sa prijateljem/prijateljicom razne situacije koje obojica/obe/oboje doživljavate a koje najviše iskušavaju vaše strpljenje. Zatim porazgovarajte kako ih možete kreativno razrešiti.
- Pretražite Bibliju da biste pronašli ljude koji su pokušavali da stvari dovedu u red na svoj način, umesto da strpljivo čekaju na Gospoda. Odgovorite na pitanja: Kakva je bila Gospodnja reakcija? Na koji se način njihov odnos sa Bogom promenio?
- Napravite jedan kolaž od slika koje predstavljaju »suprotnosti«. Na jednoj strani prikažite ljude koji ne pokazuju strpljenje, a na drugoj one koji ga imaju. Pronađite, po mogućstvu, slične situacije. Odgovorite na pitanje: »Šta bi bilo drugačije kad bi se svaka situacija drugačije razrešavala?
- Naučite neku duhovnu pesmu ili hvalospev koju možete pevati u sebi ili glasno (zavisno od okolnosti) kad god ustanovite da vam ponestaje strpljenja.
- Posmatrajte hranilice za ptice i ptičja gnezda. Kako deluju ptice okupljene oko hranilice? Kako izgledaju kad prave gnezdo? Kad je gnezdo puno ptića? Kako to možete povezati sa strpljenjem koje imate ili nemate?

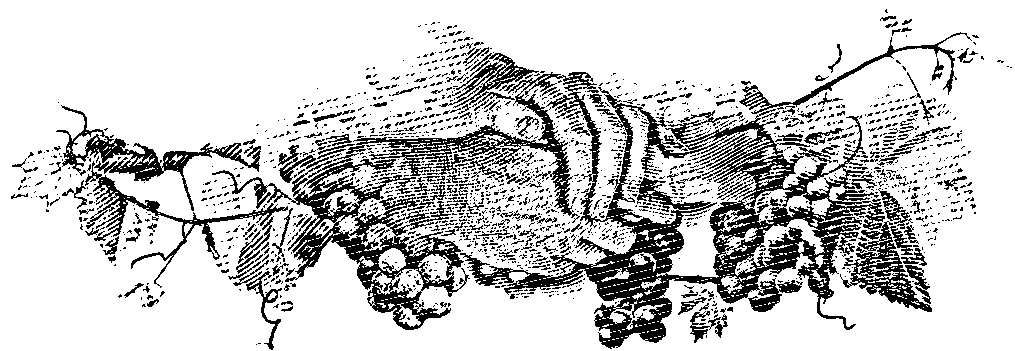
POVEŽITE

Priče Solomonove 14,29; 16,32; 19,11; 25,15; *Encouragement for Life*, Charles Swindoll.

Barbara Manspiker, Lurej/Luray/, Virdžinija, SAD

Pouka 6

od 30. januara do 6. februara 2010.

»A rod je duhovni« ... milost /ljubaznost/«

»Obucite se dakle kao izabrani Božji, sveti i ljubazni, u srdačnu milost, dobrotu, poniznost, krotost, i trpljenje«
(Kološanima 3,12)

LJUBAZNOST: U DOBRU I U ZLU

UVOD (Priče Solomonove 15,1-5; Kološanima 3,12-14)

Mnogo je priča o tome kako su dela ljubaznosti spasla duše. Čarls Niaranga doživeo je to iz prve ruke. Kao student na koledžu Spajser, Čarls je proveo jedno leto kao kolporter na seoskim farmama u Norveškoj. On kaže: »Dok sam u Halingdal Veliju išao od vrata do vrata da bih predstavio svoje knjige, sreo sam Amunda Granlija, vlasnika jednog benda, koji je još iz daljine povikao: »Ja ne verujem u Boga. Nai Tak.« Nai Tak znači: ne, hvala. Te reči mogu biti znak neprijateljstva, posebno prema onome koji možda prodaje

»Budite dobri i poklonite mi koji minut da bih vam rekao šta me je nagnalo da prevalim čitav put od Kenije do vaših vrata.«

nešto od vrata do vrata, ili još gore, ako ima tamnu kožu kakva je moja. Stajao sam na kapiji, gledao u njega i bezazleno rekao na svom lošem norveškom jeziku: »Budite dobri i poklonite mi koji minut da bih vam rekao šta me je nagnalo da prevalim čitav put od Kenije do vaših vrata.«

Čarls navodi da mnogi ljudi u Norveškoj ne veruju u Boga. Dakle, njegova reakcija na njihovo neverovanje proizvela je sasvim drugačije ponašanje. U Pričama Solomonovim 15,1 stoji: »Odgovor blag utišava gnev, a reč preka podiže srdnju.« Mudrac nastavlja u 4. stihu: »Zdrav je jezik drvo životno.« Svaka reč i svaki postupak utiču na život onoga kome je to upućeno - u dobrom ili lošem smislu.

Gospodin Granli je kasnije ispričao Čarlsu da ga je pustio u svoj dom zahvaljujući njegovom ljubaznom odgovoru. Razmenili su iskustva. Gospodin Granli kupio je neke od knjiga, i učio Čarlsa da svira gitaru.

Velika je prednost pričinjavati ljudima radost ljubaznim delima i rečima. Ljubaznost povezuje porodice sa božanskom. Ona čak može iznedriti mir. Božji narod treba da predvodi kad je reč o miru, i to putem ljubaznosti. Pavle kaže u Kološanima 3,12 da se obučemo u milost /ljubaznost/, baš kao što ujutru, kad ustanemo, stavljamo na sebe odeću. Svi oni koji su pozvani na večno spasenje pozvani su i na ispoljavanje ljubaznosti. Dok ove sedmice budete proučavali pouku, razmislite na koja vas dela ljubaznosti Hristos poziva. Ali, gledajte da učinite nešto više od samog razmišljanja. Budite i ljubazni.

ODGOVORITE

Kako ste iskusili silu koju ljubazne reči imaju na onoga ko ih upućuje i na onoga ko ih sluša?

Čarls Niaranga, Najrobi, Kenija

LJUBAV NA SVIM JEZICIMA

DOKAZ (1. Jovanova 3,17-19)

Oni ljudi koji više zapažaju lepotu ruža nego njihovo trnje više će ceniti visine do kojih ljubaznost može da uzdigne ljudski rod. Naslov današnjeg proučavanja odnosi se na ponašanje, a ne samo na ono što izgovaramo jezikom. Prema mnogim rečnicima, ljubaznost je svojstvo koje podrazumeva da je neko prijateljski nastrojen, plemenit i pun obzira. Ljubazni postupci uglavnom glasnije govore od samo ljubaznih reči.

Galatima 5,22 kaže da je ljubaznost duhovni rod. Da li to znači da jedino hrišćani mogu ispoljavati tu vrlinu?

Jedan odgovor bi mogao biti da nas je Bog stvorio prema svome obličju (1. Mojsijeva 1,26) i da ćemo uprkos grehu, ukoliko Mu se više približimo zahvaljujući Svetom Duhu u nama, biti u stanju da postanemo ljubazniji, nežniji ljudi.

S druge strane, moglo bi se ustvrditi da Bog može da upotrebi bilo koga ili bilo šta da zadovolji potrebe svog naroda. Sveto pismo pokazuje da je Bog koristio ljude koji nisu verovali u Njega pa čak i životinje da se pobrinu za Njegov narod i da ga zaštite. Pročitajte 1. Carevima 17,1-6 i Isus Navin 2,1-22.

Prva Jovanova 3, 17-19 jasno ističe da Bog od nas očekuje da manje govorimo, a više činimo. »Kad ljubimo delom i istinom, dobijamo uveravanje o stvarnosti svog obraćenja. Tako nas naši sopstveni rodovi obaveštavaju o istinitosti našeg ispovedanja vere, a i život drugih svedoči o njihovoj iskrenosti (Matej 7,16-20).«¹

»Lepe reči nikada neće moći da zamene dobra dela; i nikakva količina reči o hrišćanskoj ljubavi neće moći da nadomesti samo jedan ljubazni postupak prema čoveku u nevolji; takav postupak podrazumeva samopožrtvovanje jer u njemu ponovo deluje načelo krsta.«²

ODGOVORITE

1. Razmotrite kako je Isus služio drugim ljudima dok je živio na ovoj Zemlji. Potom uporedite/suprotstavite Njegova dela ljubaznosti sa svojim sopstvenim i motivima koji stoje iza vaših dobrih dela. Ako vam je u srcu želja da tako postupate, molite se Bogu da vam pomogne u onim oblastima za koje smatrate da vam je potrebno vođstvo Svetoga Duha.
2. Razmišljajte o Filibljanima 4,13. Kako vam taj stih daje nadu da je moguće živeti životom ljubaznosti?

Kaleb Muasia, Najrobi, Kenija

1 The Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv. 7, str. 656.

2 William Barclay, The Letters of John and Jude, rev. izd. (Philadelphia, Penn.: The Westminster Press, 1976), str. 84.

LJUBAZNOST: SLABOST ILI VRLINA

LOGOS (2. Samuilova 9,1-13; Priče Solomonove 15,1-5; 25,11-15; Matej 5,43-48, Luka 6,35.38; Efescima 4,32; Kološanima 3,12-14)

Jedna žena se neprestano žalila svom suprugu zbog neurednosti najbližih suseda. Kroz prozorsko staklo ona je često gledala prljavi veš koji je visio na terasi suseda, kad god bi susedka oprala odeću svoje porodice. Jednog lepog jutra, ova uznemirena žena pogledala je preko puta i bila šokirana kada je ugledala okačen čist veš na terasi suseda. »Dođi da vidiš!« - pozvala je svog supruga. »Mora da su naučili da operu veš kako treba. Pitam se ko ih je tome naučio.«

Suprug se nasmejao i došapnuo svojoj ženi: »Ja sam se jutros rano probudio i oprao **naše** prozore.«

PLEMENITA CRTA (Kološanima 3,12-14)

Mnogi ljudi u današnjem svetu smatraju ljubaznost slabošću. Međutim, Biblija nas uči da to nije tako. Ljubaznost je plemenita crta. To je ljubav na delu, jer ljubav ne može da postoji a da se ne iskazuje. Prema tome, s pravom zaključujemo da je ljubaznost praktična ljubav.

Grčka reč za »milost/ljubaznost« glasi *chrestotes*, a prevodi se kao »dobrota«, »blagost« i »izvršnost« (videti Rimljanima 3,12; Galatima 5,22, Efescima 2,7). »Ta reč izražava ljubav u akciji (1. Korinćanima 13,4). Ona predstavlja opis blage, nežne, ljubazne pažnje, u naravi i na delu kad su u pitanju potrebe bližnjih.«¹

Pre otprilike dve godine, u Keniji smo se suočili sa najtežim periodom u istoriji naše zemlje. Sa svojih preko 40 različitih plemena/dijalekata, Kenija je oduvek bila luka mira u Africi. Međutim, krajem decembra 2007. godine, narod je izabrao nove političke vođe. Rezultati izbora bili su osporeni i mnogi su se okrenuli protiv svojih suseda. Tokom prvog dela nove godine, susedi su ubijali susede i nemilosrdno uništavali imanja jedni drugih. Strah i panika širili su se kao cunami.

U jednoj oblasti, crkvena zgrada pružila je zaštitu nekolicini ljudi koji su tu potražili sigurnost, pošto je mnogo drugih navodno bezbednih mesta bilo prethodno spaljeno. Međutim, i ova crkva se našla u plamenu. Jedna gospođa, koja je uspela da izađe iz zapaljene crkve sa svojim detetom, naišla je na gomilu čiji su pripadnici i nju i dete sasekli mačevima i ponovo bacili u oganj. Umesto da pronađu mir i ljubav Boga koga je ova zgrada predstavljala, ljudi su unutar nje umrli divljačkom smrću.

U Kološanima 3,12, Pavle piše: »Obucite se dakle kao izbrani Božji, sveti i ljubazni, u srdačnu milost, dobrotu, poniznost, krotost, i trpljenje« (Kološanima 3,12). Ovde apostol naglašava potrebu voljnog čina kojim hrišćani prihvataju Hristovo obličje i Njegov karakter. Nazivajući nas »izbranim Božjim« on hoće da kaže da smo podanici nebeskog carstva. Svi oni koji prihvate Hrista, bez

obzira na nacionalne, religijske, rasne i društvene razlike, predstavljaju Božje izabrane. Pavle nas podstiče da se obučemo u »srdačnu ... milost«. U grkom jeziku, za našu reč »srdačnu« stoji *splagchna*, što znači »unutrašnji delovi« ili »sedište emocija«.¹ Naš život mora biti usredsređen na Hrista. Naš karakter mora govoriti o Onome koji nas je pozvao.

MERA BOŽJEG CARSTVA (2. Samuilova 9,1-13; Jovan 13,1-30)

U 2. Samuilovoj 9,1-13 opisan je događaj koji pokazuje šta znači biti milostiv. Car Saul želeo je Davidovu smrt. A ipak, posle Saulove smrti, i radi Jonatana Saulovog sina, David se raspitivao da li je neko ostao od Saulove porodice kome bi mogao ukazati milost. Odgovor je bio pozitivan – Jonatanov hromi sin Mefivostej. Pročitajte taj dirljivi izveštaj ukoliko već to niste učinili.

Trebalo bi isto tako da imamo na umu Isusovu ljubaznost prema Judi, učeniku koji Ga je izdao. Hristos je znao da će Juda to učiniti. Ipak, dok je prao Judina stopala, Isus je ljubazno obavio tu dužnost koju je obično vršio rob stranac. Ako ga taj čin poniznosti ne bude ubedio u Isusovu ljubav, ništa drugo neće. Možda je on Isusovo ponašanje te noći video kao slabost – kao postupak neprikladan za nekoga ko je tvrdio da je njegov Car.

Veoma često mnogi ljudi u današnjem svetu smatraju ljubazno postupanje znakom slabosti. Međutim, ne smemo zaboraviti da se ljubazna dela kao rezultat našeg odnosa sa Hristom beleže u nebeskim knjigama. Nemojmo se upuštati u analizu koliko ćemo uložiti a koliko dobiti da bismo se odlučili da li da učinimo ovo ili ono delo ljubaznosti. Biti ljubazan nikada ne bi trebalo da podrazumeva koliko koristi možemo izvući iz svojih dela ljubaznosti, nego koliko će to koristiti drugima, bez obzira koliko će nas to možda koštati.

Kao hrišćani, moramo obezbediti da naše reči i naša dela odražavaju karakter našeg Spasitelja. Ako svakodnevno budemo učili od Njega, to će nam pomoći da postanemo svesni Njegovog karaktera i Njegovih očekivanja kad smo mi u pitanju. Jedno od njegovih očekivanja jeste i da budemo ljubazni. Imajmo uvek na umu da su ljubav i istina temelj Njegovog carstva. Iskrena ljubaznost je mera tog temelja. To je praktični vid naše religije.

ODGOVORITE

1. Koja vas dela ljubaznosti navode da se upustite u razmišljanje i analizu o tome koliko ste uložili i koliko ćete dobiti, i zašto?
2. Nebo vodi izveštaj o našim iskrenim ljubaznim delima. Kad bi ste i vi pravili takvu listu, da li bi ona odgovarala onoj nebeskoj? Ako je odgovor NE, kakav biste razlog dali za to razlikovanje?

Kerolajn Mvelu, Najrobi, Kenija

¹ The SDA Bible Commentary, sv. 7, str. 212.

¹ Isto.

»LJUBAZNOST NA VAŠIM USNAMA«

SVEDOČANSTVO (Priče Solomonove 31,26; Matej 5,43-45)

Jednom sam naišao na blokirano vozilo javnog saobraćaja. Putnici nisu bili radi da napuste vozilo i da ga poguraju, kako bi vozač mogao da ga pokrene. Zato je zamolio mene i neke druge pešake da pomognu, što smo mi rado učinili.

Dela ljubaznosti trebalo bi da budu normalni deo našeg svakodnevnog života. A to je moguće samo ako Sveti Duh živi u nama. Kad smo ispunjeni Njegovim prisustvom, nećemo čekati da nas ljudi zamole za pomoć. Umesto toga, mi ćemo pokazivati ljubaznost u svakoj prilici koja se ukaže, ne čekajući da na to budemo podstaknuti.

Ne bi trebalo da budemo selektivni kad je reč o tome kome treba pokazati ljubaznost.

Elen G. Vajt je zapisala: »Vaš uticaj dopire do duše; vi se dotičete ne bilo koje strune, nego one čiji se odjek vraća Bogu... Vaša je dužnost da budete hrišćani u najuzvišenijem smislu reči: »hristoliki«. Upravo se preko nevidljivih niti koje vas privlače drugim umovima

s kojima dolazite u kontakt, može, ukoliko ste u stalnoj vezi sa Bogom, ostaviti utisak koji će učiniti da postanete miris mirisni za život. Inače, ako ste sebični, skloni samouzvišenju, ako ste naklonjeni svetlu, bez obzira na položaj, bez obzira na vaše iskustvo ili ogromno znanje, ako nemate zakon ljubaznosti na svojim usnama, slatki miris ljubavi koji ističe iz vašeg srca, ne možete učiniti ništa od onoga što bi valjalo učiniti.«¹

Ne bi trebalo da budemo selektivni kad je reč o tome kome treba pokazati ljubaznost. Pročitajte šta Isus kaže o takvoj selektivnosti u Matej 5,43-45.

Trebalo bi isto tako da budemo ljubazni prema ljudima kojima stvarno nismo dužni da pomognemo. U »2. Samuilovoj 9,1-13, čitamo o Davidu koji je hteo da pomogne bilo kome iz Saulove porodice, mada je Saul želeo Davidovu smrt. Isus govori i o čoveku koga su napali razbojnici i ostavili kraj puta. Sveštenik i Levit – navodno pobožni ljudi – nisu mu pomogli, dok ga je jedan Samarjanin – pripadnik omrznutog naroda – odveo u krčmu, platio da se o njemu pobrinu i bio spreman da da i više ukoliko se za to ukaže potreba (Luka 10,30-37).

ODGOVORITE

1. Koliko ste puta skrenuli sa svoje staze da biste učinili delo ljubaznosti nekome prema kome niste imali nikakvih obaveza?
2. Na koje sve načine oponašate vrste ljubaznosti opisane u Bibliji?

Magandžo Kimani, Najrobi, Kenija

¹ My Life Today, str. 178.

ISKRENO ISKAZIVANJE LJUBAZNOSTI

PRIMENA (Efescima 4,32)

Pošto je ljubaznost duhovni rod, svi hrišćani je moraju ispoljavati. Ljubaznost se zapaža u govoru i ponašanju hrišćana; i poput svih ostalih duhovnih rodova, ona ne može postojati nezavisno od drugih.

Tokom 2007-2008. godine, usled nasilja nastalog u Keniji posle izbora, mnogi ljudi su izginuli. Najgore pogođene oblasti bila su sedišta kenijske Demokratske partije Orindž (ODM). Kibera, jedno od sedišta, doživljavala je najstrašnije oblike nasilja. Jedna od oblasti imala je znatnu populaciju Kikuju. Kad je kasno jedne večeri provalio talas nasilja, većina Kikuju bila je uhvaćena u zamku i nije mogla da pobegne od članova ODM koji su glasno tražili njihovu krv. Mnoge Kikuju sakrili su njihovi susedi koji su i sami bili neprijatelji Kikuju. Čitave noći, pobesnela gomila išla je od vrata do vrata tražeći Kikuju. Ali spasla ih je dobrotu njihovih suseda koji su u stvari bili njihovi neprijatelji!

Kako možemo da oprostimo ljudima koji su hteli da nas povrede, ili još gore, da nas ubiju?

Čitave noći, pobesnela gomila išla je od vrata do vrata tražeći pripadnike plemena Kikuju.

1. Bez milostivog duha nemoguće je oprostiti. Oni čiji su članovi porodice ubijeni u Keniji ne mogu da oprostite onima koji ih povređuju svojom moći. Milost/ljubaznost je rod Svetoga Duha. Dakle, bilo je potrebno da se Duh Sveti useli u njihovo srce kako bi im pomogao da ispune Isusovu zapovest iz Matej 5,43-48.

2. Ako uz pomoć Svetoga Duha govorimo ljubazne reči onima koji nas ne vole, to nam može pomoći da im oprostimo. Ako se ljubazno obratimo ljutitim ljudima, to im može pomoći da se smire. Pročitajte Priče Solomonove 15,1; 25,11. Kad god govorimo, naše reči trebalo bi da snaže i ohrabruju druge.

3. Imamo obećanje da će nas Bog nagraditi ako smo ljubazni prema neljubaznima, kao i prema onima u nevolji. Pročitajte Matej 10,40-42.

ODGOVORITE

1. Pomislite na nekoga kome treba da oprostite. Temeljeći se na današnjem proučavanju, uz molitvu isplanirajte kako to možete učiniti.
2. Razmotrite događaje koji su se desili u vašoj zemlji. Kako su se tokom tih događanja ispoljavala dela ljubaznosti?
3. Razmislite o trenucima u sopstvenom životu kada su ljudi bili ljubazni prema vama. Kako ste se osećali zbog te njihove ljubaznosti? Kako vam je njihova ljubaznost pomogla da i sami postanete bolja osoba?

Vajola Ajo Odipo, Najrobi, Kenija

»Ljubaznost je ljubav koja će hodati dodatnu milju čak i za nekog ko to ne zaslužuje. Ne postoji nešto što bi se moglo nazvati pasivnom ljubaznošću. To je onaj deo ljubavi koji je uvek angažovan u činjenju dobra. Ljubaznost je praktična ljubav. Bog neprestano izražava svoju nepresušnu ljubav prema svojoj deci. Ljubaznost je uvek spremna da ide dodatnu milju. To dolazi otuda što ona proističe iz roda Duha. Ljudi koji imaju duhovnu snagu prirodno su ljubazni. Čovek ne može da voli a da ne bude ljubazan; niti

Ljubaznost je termometar kojim se meri ljubav.

neko može da bude ljubazan a da ne voli. Zato što je ljubaznost ljubav na delu; ona je takođe bezuslovna. Ljubav ispoljava ljubaznost u svim životnim okolnostima, prijatnim ili neprijatnim. Ljubaznost je termometar kojim se meri ljubav.«

Ako smo ljubazni, činićemo dobre stvari za druge ljude bez primisli o nagradi ili priznanju. Teško je biti ljubazan prema ljudima koji nam čine loše stvari, koji grubo govore sa nama i šire loš glas o nama. Ali kad Sveti Duh u nama odneguje milost/ljubaznost, ustanovićemo da je uvek lakše biti ljubazan, čak i prema onima koji nas zlostavljaju. Za hrišćanina ljubaznost nema demarkacionu liniju. Mi ćemo biti ljubazni prema vernicima i nevernici, prema neprijateljima kao i prema prijateljima.

Ovo me podseća na jednog menadžera koji nije voleo jednog od svojih radnika zato što je ovaj bio hrišćanin. Postavio ga je na niži položaj, nepošteno navodeći da radnik nije kvalifikovan za svoj posao, da često izostaje sa posla i ne prisustvuje značajnim sastancima.

Jednoga dana menadžerova supruga trebalo je da poseti neke rođake u gradu koji joj je bio nepoznat. Jedina osoba koja je dobro poznavala grad bio je onaj radnik koga menadžer nije voleo. Radnik je saznao da menadžerova žena treba da ode u taj grad, te je upitao menadžera da li bi mogao da bude od neke pomoći. Menadžer se zbunio pri pomisli da mu taj čovek, mada se prema njemu nepošteno poneo, ipak nudi svoju pomoć. Ponižen, prihvatio je radnikovu ponudu da pomogne.

Šta je radnika podstaklo da ljubazno postupi prema svom menadžeru? Bezuslovna ljubav. On je znao da je Njegov Spasitelj, dok je živeo na Zemlji, bio ljubazan prema svima – čak i prema onima koji nisu bili ljubazni prema Njemu.

ODGOVORITE

1. Zašto nije prirodno biti ljubazan prema onima koji su neljubazni prema nama?
2. Zašto je nemoguće biti ljubazan ako Hristos ne živi u našem srcu?

Suzan Nzioki, Eldoret, Kenija

ZAKLJUČAK

Ako slušate bilo koje vesti ili čitate bilo koje novine, očigledno je da su zalihe ljubaznosti na planeti Zemlji nedovoljne. Vrsta ljubaznosti koju je Hristos ispoljio obuhvata prijateljstvo, plemenitost i blagost i u govoru i u ponašanju. To je praktičan vid hrišćanstva i stoga bi trebalo da prožme sve oblasti življenja. Treba da budemo ljubazni ne samo prema ljudima koje volimo nego i prema onima koje smatramo problematičnim; treba da budemo ljubazni ne očekujući ništa za uzvrat. Zamislite kako bi svet izgledao kada bi više ljudi, čak i hrišćani, bili istinski ljubazni. Šta bi onda pisalo u novinama?

RAZMISLITE

- Napravite poster ili upotrebite glinu za modeliranje da bi ste opisali način na koji se u prethodnom odlomku definiše ljubaznost.
- Izbrojte reči u nekom biblijskom konkordansu koje se odnose na ljubaznost. Pogledajte sledeće reči: *ljubaznost*, *blagost*, *ljubazan* i *ljubazno*. Pročitajte nekoliko stihova navedenih ispod svake reči, analizirajući kontekst svake situacije. Šta vas oni uče o ovom posebnom rodu Duha?
- Istražite delovanje dobrote na čovekovo fizičko i mentalno zdravlje. Ako za to koristite kompjuter, unesite tastaturom reči »the effects of kindness on health /delovanje dobrote na zdravlje/« i ime »Allan Luks«.
- Pevajte pesmu »U ljubavi Gospodnjoj...«, broj 437 u našoj pesmarici (*Hrišćanske himne*). Razmotrite koliko nam ljubav pomaže da budemo ljubazni.
- Organizujte Grupu za osmeh sa svojim prijateljima. Da biste dobili ideje o tome kako da počnete, pogledajte HelpOthers.org na <http://www.helpothers.org/story.php?sis=10369>.
- Učinite namerno neko delo ljubaznosti svakoga dana u toku jedne sedmice, bez obzira da li je to nešto sasvim neznatno, kao podići nešto što je neko drugi bacio. Vodite dnevnik o tome šta ste učinili svakoga dana, beležeći i reakcije osobe ili osoba kojima ste nešto učinili, kao i kako ste se vi sami osećali.
- Pročitajte knjigu *Random Acts of Kindness by Animals* od Stephanie Laland.

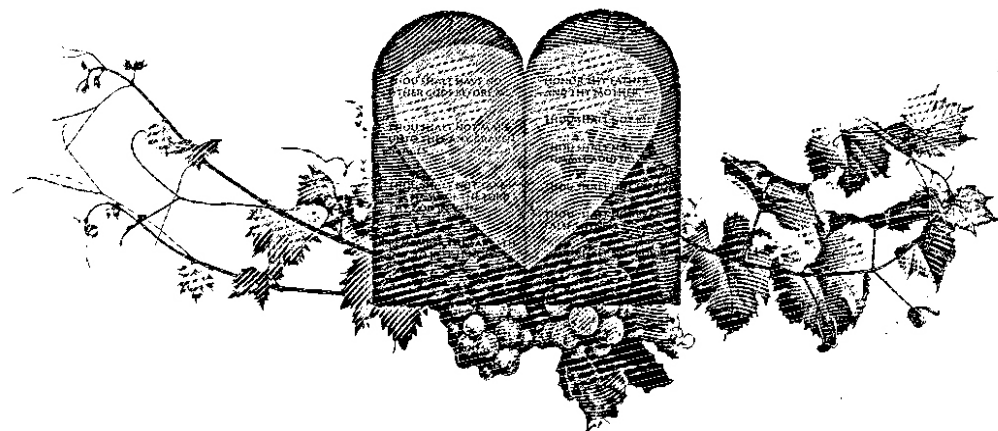
POVEŽITE

Pay It Forward Foundation na <http://www.payitforwardfoundation.org/educators/index.html>; *the Healing Power of Doing Good: The Health and Spiritual Benefits of Helping Others*, od Allan Luks; *Testimonies*, sv. 3, str. 539.540.

Lesli Osterban, Silver Spring, Merilend, SAD

Pouka 7

Od 6. do 13. februara 2010.

»A rod je duhovni ... dobrota«

»Jer smo njegov posao, sazdani u Hristu Isusu za dela dobra,
koja Bog napred pripravi da u njima hodimo«
(Efescima 2,10).

6. februar 2010.

DA LI DRUGI TO ZNAJU?

UVOD (Titu 2,11-13)

Su

Osam je sati ujutru. Pojeo sam svoje ovsene pahuljice. Cipele su mi manjeviše uglancane i uzeo sam svoju Bibliju. Upalio sam kola i svi smo se začas natrpali. Subota je i idemo u crkvu. Pre no što sam ušao u kola, primetio sam kako nas naš sused posmatra s mešavinom radoznalosti i iznenađenja. Pitam se šta li on misli o nama. Ko smo mi za njega? Mi stvarno ne pravimo nikakve probleme. A prošle sedmice sam mu, recimo, vratio paket koji je ostavio na parking prostoru kod našeg stana.

Ali pitanja idu i dalje. Da li on shvata da mi idemo u crkvu? Da li zna da smo hrišćani? *Naravno da zna*, pomislio sam. No, ako zna da smo hrišćani, kako on to zna? Da li zato što nosimo Bibliju kad subotom ujutru odlazimo od kuće?

Ili na osnovu naših postupaka? Da li zbog toga što sam »prijatan momak« ili »dobra osoba«? Ko određuje šta čoveka čini dobrim? Jer, u stvari, on je veoma dobar sused, možda najbolji u susedstvu; ali, koliko znam, on uopšte ne posećuje crkvu.

Nastavljavajući da vozim, mahnuo sam mu rukom u znak pozdrava, i zapitao se: *Da li on zna da se ja istinski trudim da ostvarim poseban odnos sa Bogom?*

Izgleda očigledno da postoji tesna povezanost između dobrote i spoljašnjeg ponašanja. Međutim, trebalo bi da se zapitamo da li o tome imamo ispravne pojmove. Od čega zavisi to »biti dobar«? Koji je izvor dobrote? Kakvi motivi stoje iza toga? Da li je naša dobrota zasnovana na svetovnim idejama? Ili je pak bliža Isusovoj dobroti? To je posebno značajno, zato što Isusova dobrota uvek pokazuje Njegovu blisku vezu sa Ocem.

Da rezimiramo, trebalo bi da se zapitamo da li naša »dobrota« govori kroz naše postupke, našu religiju ili naš odnos sa Bogom. »Samo propovedanje istine i rasturanje literature ne čini nas svedocima za Boga. Moramo imati na umu da je život sličan životu Hristovom najmoćniji dokaz koji se može izneti u korist hrišćanstva, a da neispravan karakter hrišćanina nanosi više štete svetu nego karakter nekog svetovnog čoveka.«¹ Dok ove sedmice budete proučavali o dobroti, zapitajte se šta vas motiviše u negovanju tog duhovnog roda.

Peti Lopez, Arlington, Teksas, SAD

¹ Testimonies for the Church, sv. 9, str. 21

SRCE OBLIKOVANO RODOM

LOGOS (Psalam 51,10.11; Jovan 14,9; Rimljanima 3,12-20; 7,7-12;
Titu 2,14; Jevrejima 1,2.3)

PROBLEMI SRCA (Psalam 51,10.11)

Kada je prorok Natan razotkrio Davidovu preljubničku aferu sa Vitsavejom, David je učinio nešto što bi danas u sličnim okolnostima bilo sasvim neuobičajeno za visokog vladinog službenika. On je priznao svoj greh. Zamisljam da je to što je uradio bilo isto što i gledati u kameru i pri tom priznati čitavu prljavu aferu.

Kad je David bio suočen sa svojim grehom, on je priznao ono što je učinio radije nego da pokušava da se izgovori, prikazujući to kao grešku ili omašku u rasuđivanju. Nije se čak ni prijavio u rehabilitacioni centar /kao što bi danas neko učinio / da bi se navodno oporavio od unošenja supstance koja mu je pomutila um. U tome se ogleda jasno ispoljavanje delovanja Svetog Duha. Kad rod Božje otkupiteljske ljubavi počne da se razvija u nama, bivamo osposobljeni da jasno sagledamo kakvi smo, i onda možemo to da priznamo bez straha. Štaviše, možemo da prepoznamo da su naši gresi više od povređivanja drugih. Konačno, to su gresi protiv samoga Boga.

Dokaz da je David to uviđao jeste njegovo priznanje: »Samome tebi zgreših, i na tvoje oči zlo učinih« (Psalam 51,4). On nije priznao da je pogrešio prema Vitsaveji, koju je inače zaveo i učinio da ona zatrudni, ili prema njenom mužu Uriji, čiju je pogibiju u ratu smišljeno organizovao. On je vapio Bogu, moleći Ga za oprostaj.

Kad je David tražio novo srce, upotrebio je jevrejsku reč *bara*, koja znači »stvoriti« (Psalam 51,10). To je ona ista reč upotrebljena u izveštaju o stvaranju u 1. Mojsijevoj 1. Dakle, u izvesnom smislu David traži od Boga da stvori nešto sasvim novo ni iz čega, baš kao što je stvorio svet. On nije želeo da Bog samo uzme njegovo iskvareno srce i zaodene ga novim ruhom. On je želeo novo srce koje će slediti Boga.

Kad se suočimo sa stvarnošću svog grešnog srca, ne treba da pobegnemo i da se krijemo zbog sramote. Možemo slobodno priznati svoje grehe bez žalopojke: »Šta će Bog učiniti sa mnom?« Možemo slobodno dozvoliti Svetom Duhu da nas preobrazi, da stvori novo srce u nama, koje mnogo nalikuje Hristovom srcu.

VIDETI OCA, VIDETI SEBE (Jovan 14,9)

Jednom prilikom, učenik Filip molio je Isusa da pokaže i njemu i ostalim učenicima Oca. Pročitajte Isusov odgovor u Jovan 14,9. Tu misao je kasnije naglasio pisac Jevrejima poslanice, koji opisuje Hrista kao tačnu predstavu Boga i Održavaoca svega. Videti Jevrejima 1,1-3.

Mi treba da razumemo da, kako bismo upoznali Isusa a time i Oca, Sveti Duh mora delovati u nama. Duh igra neophodnu ulogu u otkrivanju Božjeg puta za nas, a time i Božjeg karaktera (Jovan 16,5-15).

SVI SMO U NEVOLJI (Rimljanima, 3,12-20; 7,7-12)

Kad bismo samo mogli da prihvatimo činjenicu da smo svi grešnici, bilo bi lakše da u sebi odnegujemo više duha blagodati jedan prema drugom. Mnogi hrišćani spremno priznaju da su grešnici. Problem je u tome što odveć često gledamo sa gađenjem i prezirom na druge, opsednuti idejom da su njihovi gresi gori od naših (Matej 7,1-6).

Mi se izgovaramo i zamišljamo da ono u šta smo se mi upleli ni izdaleka nije tako za osudu kao situacija neke druge osobe. Sveto pismo, pak, kategorički poriče tu pogrešnu misao (Rimljanima 3,12). Mi prirodno tako reagujemo kad se suočimo sa svojim gresima. Adam i Eva bili su brzi da na drugog prebace krivicu kada su se suočili sa Bogom. Svi ljudi oduvek to isto čine. Ali Duh je u stanju da probije taj začarani krug i podari nam puninu života koju je Isus obećao.

Posmatrajte rod dobrote i pomislite koliko bi vaš život bio bolji kada bi Božja dobrota preobrazila vaše srce. Nemojte zastraniti kao što to neki čine kad misle da ste toliko loši da Bog ništa ne može učiniti s vama. Kad prihvatimo da se spasavamo Božjom blagodaću, koju je Hristos pokazao i usadio u nas Svetim Duhom, počecemo da doživljavamo Hristov mir kao što je obećano u Matej 11,29.30.

ODGOVORITE

1. Na koje načine ipak možete skrivati deo sebe od Boga?
2. Kako bi se vaš život poboljšao kada biste Mu dali taj deo?
3. Da li ćete se drugačije ponašati prema drugima ako Mu date taj deo?

Pol Kevin Vels, Grend Preri, Teksas, SAD

8. februar 2010.

»Slava Božja je Njegov karakter. Dok je Mojsije bio na gori, posredujući usrdno za narod kod Boga, molio se: »Molim te, pokaži mi slavu svoju.« U znak odgovora, Bog je izjavio: »Učiniću da prođe sve dobro moje ispred tebe i povikaću po imenu: Gospod pred tobom. Smilovaću se kome se smilujem, i požaliću koga požalim.« Tada se otkrila slava Božja – Njegov karakter: »Pro-lazeći Gospod ispred njega vikaše: Gospod, Gospod, Bog milostiv, žalostiv,

U priči o milostivom Samarjaninu, Hristos je prikazao prirodu prave vere.

»I slavu /karakter/ koju si mi dao ja dadoh njima, da budu jedno kao što smo mi jedno. Ja u njima i ti u meni: da budu sasvim u jedno, i da pozna svet da si me ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni što si ljubav imao« (Jovan 17,22.23).¹

»Crkva je veoma dragocena u Božjim očima. On je ceni, ne zbog vidljivih prednosti koje pruža, već zbog iskrene pobožnosti kojom se razlikuje od sveta. On je ocenjuje prema rastu vernika u poznavanju Hrista, prema njihovom napredovanju u duhovnom iskustvu.«²

»U priči o milostivom Samarjaninu, Hristos je prikazao prirodu prave vere. Pokazao je da se ona ne sastoji od sistema, simbola vere ili obreda, već u vršenju dela ljubavi, u donošenju najvećeg dobra drugima, u pravoj dobroti.«³

ODGOVORITE

Slava Božja je u Njegovoj dobroti. Šta bi trebalo da bude slava crkve i svakog vernika?

Karlos A. Kvintana, Arlington, Teksas, SAD

1 God s Amazing Grace, str. 322.

2 Pouke velikog Učitelja, str. 205.

3 Čeznja vekova, str. 427.

9. februar 2010.

»Čovek koji pokušava da drži Božje zapovesti zato što oseća da mu je to dužnost, zato što je to zahtev njemu upućen, nikada neće upoznati radost poslušnosti... Istinska poslušnost je izraz načela koje iznutra deluje. Ona proističe iz ljubavi prema pravедnosti, iz ljubavi prema Božjem zakonu. Srž svake pravедnosti jeste odanost našem Otkupitelju. To će nas pokrenuti da činimo ono što je pravo zato što je pravo – zato što na taj način ugađamo Bogu.«¹

Istinsko poštovanje ne može se iznuditi. Ono se mora zaslužiti. Slično tome, na istinsku poslušnost ne možete biti prisiljeni. Činjenje onog što je pravo mora poticati iz srca koje zna da upravo to treba učiniti i da je to u najboljem interesu »činitelja«. Da se stigne do te tačke potrebno je prethodno razviti nešto vrlo bitno – poverenje.

Svaki roditelj malog deteta suočava se sa značajnim zadatkom – da nauči dete da pere zube i objasni mu zašto je pranje zuba dobra stvar. Ako dete ne razvije vrlo rano naviku dobre oralne higijene, kasnije je to teško ostvariti. Srećom, jednog dana dete shvati da je pranje zuba jednostavno ispravna stvar koju treba upražnjavati.

Zapitajte se zašto perete zube svakoga dana. Verujem da odgovor neće biti: »Zato što su mi to kazali roditelji«. Napori roditelja da vas nauče da perete zube nisu imali cilj da ugroze vašu slobodu, nego da obezbede da imate puna usta zuba do zrelih godina.

Razvoj dobrog karaktera predstavlja upravo istu »transakciju«. Vaš nebeski Otac marljivo nastoji da vas obuči šta bi trebalo a šta ne bi trebalo da činite, ali ne da bi vas sputavao ili vladao nad vama, nego da vas zaštiti i preobrazi vas u nešto veličanstveno – osobu koja odražava Njegov karakter i Njegovu lepotu. Kad poverujete da je to Njegov jedini motiv, onda će i doći do tog preobražaja.

ODGOVORITE

1. Ima li još praktičnih primera da treba činiti ono što je ispravno baš zato što je ispravno?
2. Kako možete iskoristiti te primere da biste proširili vest o Hristovoj ljubavi?

Timoti, A. Vitlli, Hjuston, Teksas, SAD

1 Pouke velikog Učitelja, str. 58.59.

Sr **PRESTANITE S POKUŠAJIMA DA BUDETE DOBRI**

PRIMENA (Filipljanima 2,13)

10. februar 2010.

Apsolutno ne postoji neki ljudski recept koji nam pomaže da budemo dobri. Biti dobar – to jednostavno nije deo naše grešne ljudske prirode (Jeremija 13,23; Rimljanima 3,10-12; 7,18-25). Mnogi religijski sistemi zasnovani su na čovekovom naporu da postane dobar. To je opasno privlačno, zato što ne moramo da odustanemo od kontrole nad svojim životom da bismo to poverili nekoj višoj sili. Međutim, razvijanje roda dobrote ogleda se u dopuštanju da Božji Sveti Duh radi u nama (Jezekilj 11,19.20). Tajna leži u potčinjavanju Svetom Duhu. To potčinjavanje zahteva veru. Kad imate veru u Boga, On može otpočeti sa razvijanjem svog karaktera u vama. Tada će dobrota početi da raste u vašem srcu. U nastavku slede neki od postupaka koji će vam pomoći da svoj život potčinite Bogu:

Očekuje vas veličanstveni doživljaj kad postanete glina u Njegovim rukama.

Prepoznajte svoju potrebu. Svet nas uči da se moramo osloniti na sebe da bismo postigli uspeh. Međutim, kao hrišćani, treba da priznamo da naša grešna priroda vlada nad nama više nego što mislimo. Ne možemo se osloniti samo na sebe u nastojanju da se potčinimo Bogu. Pravo rešenje je zavisiti od Njega. Učinite da prepoznavanje da vam je On potreban postane prioritet broj jedan (1. Jovanova 3,4-7).

Održavajte vezu. Primenjivati metod »moli se-proučavaj-poslušaj- podeli sa drugima-hvali Boga« jeste način da vas Sveti Duh prepozna kao učesnike u preobražaju »prirode«. To je isto tako sredstvo koje On koristi da nam pomogne da negujemo svoju veru (Jovan 15,4).

Budite poštteni prema Bogu. Preobražavanje u Njegovo obličje može biti uznemirujuće koliko i uzbudljivo. Ponekad nas On povede pravcem kojim ne želimo da idemo. Budite poštteni prema Njemu. Recite Mu kako se osećate u takvim trenucima. Najzad, On je vaš najbolji prijatelj (Psalam 77; 88,6.9).

Dajte mu sve što vam pripada. Svoje planove, ideje, namere i snove. Pred vama je veličanstveni doživljaj kad postanete glina u Njegovim rukama (Efescima 3,20.21; Jeremija 29,11).

ODGOVORITE

1. Kakvu ulogu igra slobodna volja ako Bogu poverimo kontrolu nad svojim životom kako bi preobrazio našu unutrašnju prirodu?
2. Bog nam je svima dao slobodnu volju. Otuda, kakav bi trebalo da bude naš stav prema onima koji ne ispoljavaju dobrotu kako je mi shvatamo?
3. Šta mislite o zakonima koji zabranjuju takve stvari kao što su eutanazija ili abortus. Da li takvi zakoni idu protiv Božjeg dara slobodne volje? Zašto da, ili zašto ne?

Patriša, Flores, Sauza, Del Izatapalapa, Meksiko

11. februar 2010.

DVOSTRUKA MISIJA

MIŠLJENJE (Psalam 14,3; Rimljanima 3,12)

Če

Mnogi ljudi u ovom svetu odlučuju da nemaju nikakve veze sa religijom. Oni čak sumnjaju u delotvornost raznih religija i ljudi koji ih zastupaju. Četvrta zapovest u Dekalogu za ateiste glasi: »NEMOJ zaboraviti svireposti počinjene u Božje ime.«¹ Oni zasnivaju tu zapovest na užasnim delima počinjenim tokom Inkvizicije ili Krstaških ratova. »Kako Bog ljubavi«, pitaju se oni, »može dopustiti takve svireposti?«

Ovo me podseća na Psalam 14,3: »Svi su zašli, svi se pokvarili, nema nikoga dobro da tvori, nema ni jednoga.« Jesmo li mi sasvim omanuli u prikazivanju Božjeg istinskog karaktera i prirode?

Treba da imamo na umu bar dve stvari:

1. »Najjači dokaz u korist jevanđelja jeste hrišćanin koji voli i da se voleti.«² Neće naša retorika niti naša teologija privlačiti druge ljude Bogu, nego naš život. Prava religija pomaže nam da budemo hristoliki. Istinska religija je religija koju je Hristos živeo i učio, religija u kojoj je »biti dobar« nešto mnogo važnije od »lepo se ponašati«, religija u kojoj smo mi Hristovi ambasadori i otvorene poslanice koje svedoče o Njegovoj blagodati i ljubavi.
2. U izvesnom smislu, četvrta zapovest za ateiste je tačna. Ne bi valjalo da zaboravimo svireposti učinjene u Božje ime. Treba da ih se sećamo kako se nikada više ne bi ponovile. Takva nasilja kompromituju ono što verujemo i misiju i rad Isusa koji »je dao sebe za nas da nas izbavi od svakoga bezakonja, i da očisti sebi narod izbrani koji čezne za dobrim delima« (Titu 2,14).

Misija dobrote je dvostruka. Ako smo dobri, to pozitivno utiče na svet kome je očajnički potrebna dobrota, i obznanjuje istinsku Božju prirodu koja je iznad svega ljubav. Upravo ćemo kroz Svetoga Duha koji boravi u našem srcu biti preobraženi u istinski dobar narod. Kao što to Psalmista rečito govori: »Učini mi, Bože, čisto srce, i duh prav ponovi u meni. Nemoj me odvrnuti od lica svojega, i Svetoga Duha svojega nemoj uzeti od mene« (Psalam 51,10.11).

Zar ne mislite da je vreme da uzdravimo svet svojom dobrotom?

Migel A. Loopez, Arlington, Teksas, SAD

1 U potrazi za boljim životom, str. 296.

2 Ethical Atheist. »The Ten Commandments.« <http://www.ethicalatheist.com/docs/tencommandments.html#4> (preuzeto decembra)

ZAKLJUČAK

Dobrota se ne definiše samo kao korektno ponašanje. Mogu postojati mnoga objašnjenja za korektno ponašanje. Neko može korektno postupati iz čisto sebičnih pobuda. Neki postupaju korektno da bi dokazali da zaslužuju nasleđe, ili da bi impresionirali roditelje. Drugi mogu biti dobri zato što spoljna ograničenja ukazuju da je lakše proći kroz život ako se lepo ponašate, umesto da sledite niže instinkte. Kad god se ta ograničenja uklone, otkriva se pravi karakter određene osobe, i to često sa iznenađujućim i obeshrabrujućim rezultatima. Istinska dobrota, međutim, preliva se iz promenjenog srca, srca koje je preobrazio Bog. To je promena do koje dolazi zato što je čovek iskusio Božju neuporedivu ljubav.

RAZMOTRITE

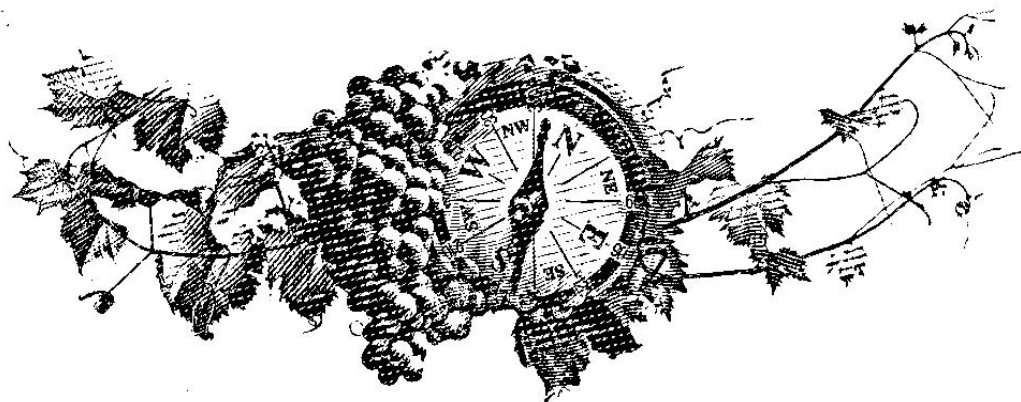
- Molite se da Bog razvije u vama vrline pomenute u 2. Petrovoj 1. Posebno se molite za po jednu vrlinu svakog dana u sedmici sve dok se ne usredsredite na svaku od njih. Tražite od Boga da vas učini simbolom duhovnog izobilja.
- Prošetajte u subotu popodne u prirodi i zabeležite načine na koje Bog izražava svoju ljubav prema našem svetu kroz sve stvoreno. Razmislite kako biste vi mogli da odražavate ta božanska svojstva dok se starate o deliću Božjeg sveta u kome živite.
- Slušajte ili pevajte pesmu od Kelly Willard, *Willing Heart /Spremno srce/*. Razmislite o tome šta vam valja činiti kako bi se uklonile sve prepreke Božjem delovanju u vašem životu, i da vaše kameno srce postane srce iz kojeg ističe dobrota.
- Intervjuišite nekog vođu u crkvi ili gradu, poznatog po dobroti, sa ciljem da utvrdite šta tu osobu motiviše da čini dobra dela.
- Napišite seriju anonimnih ohrabrujućih pisama ljudima čija su vas ljubazna dela nadahnula da isto postupate.
- Analizirajte uticaj dobrog dela učinjenog za druge ljude. Uporedite njihovo ponašanje/raspoloženje/stav pre i posle tog dela.
- Nacrtajte ili izvajajte neki simbol obilja sa bar sedam različitih rodova. Porazgovarajte s prijateljem o tome koji rod najbolje ilustruje vrline navedene u 2. Petrovoj 1.

Rene Pache, *The Person and Work of the Holy Spirit*, poglavlje 9; Billy Graham, *The Holy Spirit*, poglavlja 14-17; *Put Hristu*, 9. poglavlje.

Den Solis, Kolidž Plejs, Vašington, SAD

Pouka 8

od 13. do 20. februara 2010.

**»A rod je duhovni ...
vera«**

»A dobro činiti da vam se ne dosadi;
jer ćemo u svoje vreme požnjeti ako se ne umorimo«
(Galatima 6,9).

VERA I VERNOST NA PROBI

UVOD (2. Mojsijeva 14,14)

Scenu predstavlja logor u pustinji u blizini Pi-Airota, između Migdola i Crvenog mora. Izrailjci su pobjegli iz ropstva u Egiptu i njihovi gospodari su uznemireni. Faraon je bio tvrdoglav i naredio svojoj vojsci da napadne robove begunce.

U svom srcu, Mojsije je znao da Gospod vlada situacijom.

Izrailjci, uviđajući opasnost iza sebe, počeli su da krive Mojsija za nepriliku u kojoj su se našli – Crveno more pred njima, faraonova vojska iza njih. Mojsije je morao da proguta uvrede od sopstvenog naroda; no, on se okrenuo Bogu, na koga se oslanjao još od događaja sa žbunom koji gori a ne sagoreva (2. Mojsijeva 3,4). U svom srcu, Mojsije je znao da Gospod vlada situacijom. Vera Izrailjaca odjednom je i tajanstveno nestala. Oni su bili nesposobni da poraze jačeg neprijatelja. Mojsije, pak, mada uznemiren zbog njihovog nespokojstva, uverava ih da će sve biti dobro. O tom iskustvu čitamo: »Mojsije se veoma uznemirio što pripadnici njegovog naroda pokazuju tako malo vere u Gospoda, iako su mnogo puta gledali kako Božja sila staje na njihovu stranu. Kako su se odlučili na to da njega optuže za opasnosti i teškoće svog sadašnjeg položaja, iako je samo izvršavao izričitu Božju zapovest?«¹

Vernost je osobina koja ljude podstiče da budu tačni u izvršavanju obećanja i dužnosti. Kao hrišćani, mi smo se sjedinili sa Hristom i dali zavet da ćemo postupati u skladu sa Njegovim rečima. Iako živimo u jednom materijalističkom svetu, usredsređenom na sebe, naša sposobnost da ispoljavamo vernost čvrsto i nepokolebljivo zavisi od toga koliko se uzdamo u Hrista.

Ove sedmice proučavaćemo o veri kao o rodu Svetog Duha. Naučićemo šta vera jeste, a šta nije. Dok budete proučavali svaki odeljak ove pouke, imajte na umu da »bi trebalo da se verom uhvatimo za Hristovu ruku, i da se pouzdamo u Njega i u tami i na svetlosti...

Hrišćanski život mora biti život neprestane, žive vere. Nepopustljivo pouzdanje, čvrsto oslanjanje na Hrista doneće mir i sigurnost duši.«²

Alis, Adhiambo, Homa-bej, Kenija

1 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 252.

2 The Sanctified Life, str. 90.

VERA + DELA = VERNOST

DOKAZ (Jakov 2,18)

Biblija upoređuje veru bez dela sa telom bez duha (daha). Telo bez duha svakako je mrtvo (Jakov 2,26). Ti postupci, ili dela, rezultat su sistema verovanja. Na primer, kad se molimo bez vere, naše molbe neće doneti pozitivne rezultate. Međutim, kad imamo vere da će Bog uslišiti naše molitve, On će nas čuti i odgovoriti na način najbolji za nas.

«Kad grešnikove iskrene molitve dopru do Božjeg prestola, Hristos im pridružuje zasluge sopstvenog života savršene poslušnosti. Naše molitve bivaju usavršene tim tamjanom.»¹

Biblija beleži mnoge primere ljudi koji su ispoljavali vernost uprkos svim neprijatnim okolnostima i izlazili kao pobednici. Jedna od takvih osoba je Enoh koji je »hodio sa Bogom« (1. Mojsijeva 5,24). Njegova mala dela vernosti osposobila su ga za to. »Enoh nije hodio s Bogom u zanosu ili u viziji, već u svim obavezama u svakodnevnom životu... U porodici i u dodiru sa ljudima, kao muž i otac, kao prijatelj i građanin, uvek se pokazivao kao pouzdan, nepokolebljiv Božji sluga.«²

Naša dela pokazuju da li je naša vera iskrena ili nije.

Čak i đavoli veruju (Jakov 2,19). Stoga, upravo naša dela pokazuju da li je naša vera iskrena ili nije. Pre no što je uspeo da pobedi Vala na brdu Karmil (1. Carevima 18), Ilija je morao da nauči da se u potpunosti oslanja na Boga. Trebalo je da svojim postupcima dokaže iz čega se sastoji njegov sistem verovanja. I, slično Iliji, svi ostali šampioni vere u Bibliji morali su da primene vrlinu vernosti u svom životu kako bi nadvladali u trenucima iskušenja.

»Hodite u veri putem koji vam je On obeležio. Nevolje će stalno dolaziti, ali idite napred. To će vas ojačati u veri i pripremiti za službu. Izveštaji iz svete istorije nisu napisani samo zato da bismo ih čitali i da bismo im se divili, već da ista vera koja je u stara vremena delovala u Božjim slugama deluje i u nama danas. Gospod želi da radi i sada na isti silni način gde god bude našao verna srca da postanu kanali Njegove sile.«³

ODGOVORITE

1. Kako vam delotvorna vera pomaže da svedočite za Hrista?
2. Na koje načine možete poboljšati svoju vernost kao pojedinac?
Beatris Akinii, Ndhiva, Kenija

1 Sons and Daughters of God, str. 22.

2 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 69.

3 Istorija proroka i careva, str. 113.114.

U Jevanđelju po Mateju 25,1-13, Hristos koristi sliku o 10 devojaka da bi opisao vernost Božjeg naroda u vreme Hristovog povratka. Za Drugi Hristov dolazak biće gotovi samo oni koji su se za to verno pripremali.

ODANOST – POSTOJANA VERNOST (Matej 25,1-13)

Kad stupamo u jedinstvo sa Hristom, trebalo bi da to činimo sa osećajem odanosti i zavisnosti. Ove dve karakteristike neće nam samo pomoći da rastemo u Njemu nego i da imamo dobre odnose sa svojom porodicom, prijateljima i saradnicima. Ukoliko nismo odani svom nebeskom Ocu i Spasitelju, nećemo moći da Mu služimo na odgovarajući način. Umesto toga, nalikovaćemo farisejima i književnicima koji su propustili da pokažu postojanu odanost prema Bogu kome su, kako su tvrdili, služili (Matej 15,1-20).

POSTOJANOST – SLOBODA OD NESIGURNOSTI (Luka 16,10; 1. Solunjanima 5,23.24)

Kako je Crkva rasla, vernici su povremeno prodavali nešto od svoje imovine da bi to podelili sa članovima koji su imali malo ili ništa (Dela apostolska 4,32-36). Takvo ponašanje ukazivalo je na veliku vernost Božjem delu i odražavalo karakter istinskih vernika. S druge strane, karakter Ananije i njegove žene Sappire (Dela apostolska 5,1-11) jasno pokazuje kakvu je biljku sotona želeo da posadi u srcu ljudi od početka vremena. I mi smo često suočeni sa izborom: da li da govorimo ili delujemo u skladu sa istinom, ili da se okrenemo od potreba onih koji se nalaze oko nas.

Isus želi da ispoljavamo stalnu vernost, slobodnu od nesigurnosti, baš onako kako je On pokazivao pravu vernost u vreme sreće kao i u vreme nesreće. Ukoliko nismo verni, ne možemo sebe smatrati dostojnim blagoslova rezervisanim za svete. Vernost pomaže da očistimo svoje srce, zamenjujući zlo hristolikom ljubavlju, koja je takođe deo »korpe« sa rodovima Svetoga Duha.

»Bog kao Davalac svih blagoslova, polaže pravo na određeni deo svega što imamo... Međutim, ako Mu uskraćujemo ono što je Njegovo, kako možemo zahtevati Njegove blagoslove? Ako smo neverni pristavi zemaljskih dobara, kako možemo očekivati od Njega da nam poveri nebeska dobra? Možda se upravo u ovome krije tajna neuslišenih molitava.«¹

ODVAŽNOST – NEPOKOLEBLJIVA ODLUČNOST (Jevrejima 11)

U Starom zavetu, vera je smatrana odgovorom na otkrivenje Boga u ljudskoj istoriji i događanjima (1. Mojsijeva 15,6; 2. Dnevnika 20,20; Avakum 2,4).

Upravo su iz tog razloga patrijarsi i proroci polagali svoju nadu samo u živoga Boga. Oni su bili rešeni, van svake sumnje, da se oslone na Njegovu volju.

U Novom zavetu, vera se još uvek zasniva na Bogu Ocu, kroz Hrista Njegovog Sina (Matej 9,22.29; Jovan 8,30; Dela apostolska 3,16). Čak i kad je reč o učenicima, njihova vernost bila je posledica postojane odluke da traže ono »čemu se nadamo« i »dokazivanje onoga što ne vidimo«. (Jevrejima 11,1).

Za sve koji traže Gospoda radi spasenja, vera prihvata dar Božje blagodati (Efescima 2,8). I upravo kroz veru mi bolje razumemo Njegov karakter i postajemo Mu slični. Slično vremenu proroka i apostola koji su stajali u veri, i naše vreme je obeleženo moralnom i duhovnom dekadencijom, pa smo mi takođe pozvani da pokažemo onu vrstu vere koja će nam pomoći da izvojemo bitku sa grehom.

VERNOST: USLOV ZA SPASENJE (Jovan 5,24)

Ljudi i žene iz svih društvenih slojeva govore da su spaseni. Međutim, pre no što to kažemo, moramo pristupiti samoispitivanju zasnovanom na Svetom pismu. Da li ćemo položiti test? Slušajući Hristove reči, dobijamo sigurnost da je svaki onaj koji veruje Njegovim rečima, kao i u Boga Oca, već prešao iz smrti u život (Jovan 5,24).

Dok se Drugi Hristov dolazak približava, naša vera se mora ogledati u dobrim delima. Spasenje ostaje samo ideja sve dok se ne pretoči u praksu putem dela koja su postojana, posvećena i dostojna poverenja. Upravo to apostol Pavle objavljuje Rimljanima, govoreći: »Šta god nije po veri greh je« (Rimljanima 14,23). A u Jevrejima 11,6 stoji da »bez vere nije moguće ugoditi Bogu; jer onaj koji hoće da dođe k Bogu, valja da veruje da ima Bog i da plaća onima koji ga traže« (Jevrejima 11,6). Nema istinske vere bez dela vernosti; a gde je nevernost, tamo je i nelojalnost, nesigurnost, nedostatak odluke i osuda.

Spasenje ostaje samo ideja sve dok se ne pretoči u praksu putem dela koja su postojana, posvećena i dostojna poverenja.

ODGOVORITE

1. Kako možemo izbeći neverstvo?
2. Koji su zahtevi za vernost?
3. Kako možemo verno svedočiti onima koji nisu sa nama u veri?

Salin Khavetsa, Najrobi, Kenija

¹ Pouke velikog Učitelja, str. 93.

VEROVANJE BEZ UZMICANJA

SVEDOČANSTVO (Jakov 5,17)

»Ilija je bio čovek velike vere i upravo zato Bog ga je mogao upotrebiti u ovoj ozbiljnoj krizi u istoriji Izrailja... Vera slična ovoj, danas je neophodna u svetu – vera koja će se osloniti na obećanja iz Božje reči i odbiti da odustane sve dok je nebo ne usliši. Vera slična ovoj usko nas povezuje s nebom i daje nam snagu da se suočimo sa silama tame...

Verom danas treba da dostignemo visine koje nam je odredila Božja namera. »Ako možeš verovati, sve je moguće onome koji veruje!« (Marko 9,23).

Vera je suštinski činilac uspešne molitve... Svoje molbe možemo upućivati Ocu u Jakovljevoj čvrstoj veri i nepokebljivoj Ilijinoj istrajnosti, tražeći sve što nam je obećao. Čast Njegovog prestola zahteva ispunjenje Njegove reči.«¹

Vera je suštinski činilac uspešne molitve.

Ove reči iz pera Elen Vajt uče nas koliko je vernost značajna. One pokazuju da mi ne možemo samo proučavati o veri. Moramo biti verni. Da bi naša vera mogla da deluje i postigne rezultate, dela vernosti moraju obrazovati temelj našeg života. Takvi postupci dokazuju našu veru. Oni su

sredstvo koje tesno povezuje naša verovanja i ponašanje. Ako smo verni Hristu tako što smo verni u malim stvarima, On će učiniti da naša vera bude izuzetna, poput vere plemenitog kapetana.

«Plemić je imao izvesni stepen vere, jer je došao da zatraži ono što mu se činilo najdragocenijim od svih blagoslova. Isus je imao veći dar da pokloni. Želeo je ne samo da isceli dete već da od službenika i njegovog doma načini sudeonike u blagoslovima spasenja...

Ne treba da verujemo zato što vidimo ili osećamo da nas Bog čuje. Mi moramo da se uzdamo u Njegova obećanja. Kada Mu u veri dođemo, svaka molba ulazi u Božje srce. Kada smo tražili Njegov blagoslov, treba da verujemo da ga primamo i da Mu se zahvalimo što smo ga primili. Tada treba da se prihvatimo svojih dužnosti uvereni da će se blagoslov izliti kada nam je najpotrebni»²

ODGOVORITE

Definišite pojmove *vera* i *vernost* svojim rečima.

Džeklin Akieng, Najrobi, Kenija

1 Istorija proroka i careva, str. 101.102.

2 Čežnja vekova, str. 155.157.

VERA I NJENA PUNINA

PRIMENA (Rimljanima 10,4)

Vernost je neophodna za nepromenljivi, temeljni odnos sa Bogom i bližnjima. Da bismo iskusili tu vernost koja proizvodi dobra dela, moramo se pouzdati u Boga i u dobrim i u lošim vremenima. Kao pravi prijatelj, On čezne da bude kraj nas u trenucima radosti kao i u trenucima tuge. Kako stičemo takvu vernost?

Sledite Božju reč. Biblija je najbolji vodič koji imamo. Ne možemo iskusiti vernost u svom životu ako ne sledimo Božju reč.

Priznajte Svetog Duha. Kao treće lice Božanstva, Sveti Duh je Božje prisustvo u našem životu. Ako Ga ne primimo uz dobrodošlicu, nećemo imati pomoć u svom radu iz dana u dan. Glavna funkcija Svetog Duha jeste da nam pomogne da svoju veru pretočimo u praksu.

Insistirajte na istini. Sam Hristos je istina (Jovan 14,6). Da bismo odnegovali vernost, potrebno je da Ga prihvatimo kao svog ličnog Otkupitelja i da Mu dozvolimo da nas preobrazi svojom istinom. Kad se to dogodi, naša vera će procvetati delima vernosti.

Zahvaljujte Bogu za sve u životu. Srce koje se naviklo da kaže hvala i rečima i delima jeste blagosloveno srce. Ne možemo biti verni i nezahvalni u isti mah. Naš nebeski Otac čezne da Mu pokažemo da cenimo sve što On čini za nas.

Imajte vere u Hrista. Vera u našeg Spasitelja i vernost u našem životu blisko su povezani. Nijedna ne može postojati bez one druge. Vera u Hrista proizvešće veran život. I dok učimo da verno živimo, rašće naša vera u Hrista.

Ako sledimo prethodno navedne smernice, moći ćemo da iskusimo veru u njenoj punini, a to je mudrost da živimo verom, naročito u trenucima iskušenja.

ODGOVORITE

1. Objasnite kako možete zadobiti vernost, pored onog o čemu je razgovarano u današnjem delu pouke.
2. Koji su plodovi vernosti?

Rouz Ogutu, Dagoreti, Najrobi, Kenija

Kad sam bio đak srednje škole, potpisivao sam svoja pisma rečima *Iskreno vaš*. One su jednostavno bile normalan završetak mojih pisama, ništa više. Ipak, kako se moje znanje uvećavalo, počeo sam više da saznajem o vernosti i iskrenosti. Jedan od biblijskih izveštaja koji me je najviše poučio o vernosti jeste izveštaj o Mojsiju.

Događanja u Mojsijevom životu u suštini nisu različita od naših.

Levit po rođenju, Mojsije je u svom životu bio pun vere i vernosti odmah od početka. Rođen je u trenutku kada je faraonov dekret da se ubijaju sva muška deca jevrejskih robova bio na snazi i uveliko sproveden. U tom periodu, situacija u kojoj su se našle jevrejske žene bila je svakako mučna; ali, vera u Boga snažila je njihovo srce »i ne pobojaše se zapovesti careve« (Jevrejima 11,23). Tako se dogodilo da Mojsije preživi da bi kasnije oslobodio Božji narod iz ropstva.

Zahvaljujući vernosti svojih roditelja, Mojsije se rodio – i preživeo! Zahvaljujući toj vernosti, bio je usvojen od careve kćeri. Verom je odbio da se nazove sin faraonove kćeri kada je odrastao. Zahvaljujući vernosti, odlučio je da strada sa Božjim narodom umesto da uživa u kratkotrajnim zadovoljstvima greha. Verno je sramota Hrista radi smatrao vrednijom od sveg egipatskog blaga. Verom je pokušao što niko nije pokušao, hitajući napred bez uzmicanja, sve dok izrailjski narod konačno nije bio oslobođen ropstva.

Zahvaljujući veri i vernosti, Mojsije je savladao zastrašujuće okolnosti. A šta je sa nama danas? Događanja u Mojsijevom životu u suštini nisu različita od naših. Mi se borimo sa zlom u više oblasti svog života: porodica, obrazovanje, finansije, zaposlenje, itd. Čak se i u crkvi nekad borimo sa sotonom. Nama su potrebne Mojsijeva vera i vernost da nam pomognu da pređemo svoje Crveno more na putu u obećanu nebesku zemlju.

ODGOVORITE

1. Da li je vera kakva je bila Mojsijeva moguća u naše vreme? Ako jeste, kako možemo odnegovati takvu veru?
2. Zašto se, po vašem shvatanju, neki ljudi koji govore da su hrišćani prepuštaju neverstvu?
3. Objasnite kako biste reagovali u slučaju da učitelj, kolega na poslu ili pastor ispolje neverstvo.

Samson Ogutu, Dagoreti, Najrobi, Kenija

ZAKLJUČAK

Vernost je dar koji Sveti Duh daje Hristovim sledbenicima. Međutim, taj dar nije nešto što hrišćani samo tvrde da imaju. Oni moraju ispoljavati vernost u svojim postupcima. Baš kao što smo u prvoj pouci proučavali da »po rodovima njihovim poznaćete ih« (Matej 7,16), tako oni koji su istinski hrišćani pokazuju svoju vernost u životu. Vernost je jednostavna stvar kad sve ide dobro. Lako je sačuvati pouzdanje u Gospoda kad nam život ide naruku. Upravo kad stvari krenu naopako, naša vernost biva izložena probi.

RAZMISLITE

- Unesite u svoj dnevnik, u deo predviđen za životna iskustva, kada ste posumnjali u Gospoda i kako se On izborio za vas. Usredsredite se na svoje emocije i reakcije tokom svih faza tog iskustva.
- Uradite pouku za dečju subotnu školu objašnjavajući pojam vernosti. Smislite neke praktične aktivnosti koje uče o pouzdanju ili kako imati poverenje u nekoga (na primer, igre kao što su »pad s poverenjem«, hodajte s povezom preko očiju dozvoljavajući da vas neko vodi, itd.).
- Komponujte kratku pesmu u kojoj se objašnjava pojam vernosti, ili napišite note za neki od tekstova koji smo proučavali ove sedmice. Neka vaš subotnoškolski razred za odrasle ili grupa dece nauče tu pesmu.
- Porazgovarajte sa bliskim prijateljem o trenucima kada ste ustanovili da vam vera slabi. Razmenite ideje o tome kako sačuvati jaku veru kada ste u iskušenju da posumnjate u Gospodnji plan.
- Napravite sliku o periodu kada ste ispoljili vernost prema Gospodu prolazeći kroz neko teško iskustvo. Možete izabrati: crtanje, slikanje ili možda kolaž ili fotografiju.
- Izračunajte logične rezultate izvesnih životnih iskustava, a zatim razmislite o načinu Gospodnjeg delovanja koji nije izgledao logičan. Provedite izvesno vreme u razmišljanju o svojim reakcijama na ta događanja i kakva je tu bila uloga vere.
- Pročitajte Knjigu o Jovu. Sačinite listu situacija kada je Jovova vera mogla da popusti, a nije. Napravite još jednu listu o prilikama kada ste vi bili kušani. Uporedite svoja iskustva i reakcije sa Jovovim.

POVEŽITE

Facing Your Giants, Max Lucado; Put Hristu, 6. poglavlje, »Vera i prihvatanje«.

Alisaon Zolman, Fort Ogltorp, Džordžija, SAD

Pouka 9

od 20. do 27. februara 2010.

»A rod je duhovni... krotost«

»Blago krotkima, jer će naslediti zemlju«
(Matej 5,5).

20. februar 2010.

ŠTA ONI O TOME MISLE?

UVOD (Luka 6,43-45)

Su

Jedne subote posle crkve, grupa adventista sedmog dana pri povratku kući našla je na policiju koja je vršila proveru u jednoj ulici u Port-o-Prinsu, Haiti. Kad su se adventisti približili policajcima, jedan od službenika je rekao da nema potrebe proveravati ovu grupu zato što su pristojno odeveni i u rukama imaju Biblije. Sa zahvalnošću u srcu, adventisti su nastavili svoj put.

Vraćajući se s posla jednog popodneva, primetila sam da jedna žena otvara vrata na kolima na crvenom svetlu. Nije se dobro osećala i počela je da povraća. Pošto sam bila u blizini, potrčala sam da joj pomognem. Dok sam se približavala, čula sam kako ljudi govore da je trudna i da nije dovoljno jela u toku dana. Iznenadilo me je što su ostali u kolima bili toliko zahvalni za moju neznatnu pomoć. Tek kasnije sam shvatila da sam na sebi imala bolničku uniformu.

Tek kasnije sam shvatila da sam na sebi imala bolničku uniformu.

Kad razmišljam o onih nekoliko sekundi pod crvenim svetlom, shvatam da bi svako ko bi se zaustavio da pomogne bio sklon da očekuje pohvalu ili priznanje. Međutim, jedina neophodna pohvala bio je pogled koji mi je uputila osoba kojoj je bila potrebna pomoć.

Šta svet misli kad vas posmatra? Kako vas ljudi svrstavaju? Da li vas svrstavaju među one koji donose hrišćanski rod ili u nerodna drveta? Samo jedno jednostavno delo službe, koje će doneti malo ili nimalo hvale, pomaže svetu da u toj osobi vidi rod krotosti po čemu se ona razlikuje od svih drugih. Isus je rekao: »Jer se svako drvo po rodu svome poznaje« (Luka 6,44). Kakav rod vi donosite danas?

Pouka za ovu sedmicu pomoći će vam da bolje razumete rod krotosti i kako ga možemo odnegovati.

Fransia Biseret, Hajtsvil, Merilend, SAD

MOĆ KOJA SE DRŽI POD KONTROLOM

LOGOS (1. Mojsijeva 50, 15-20; Matej 5,5; 11,29; Rimljanima 12,3; Galatima 6,1; Filibljanima 2,1-3)

RAZUMEVANJE KROTOSTI (Matej 5,5; 11,29)

Većina ljudi, kad čuje reč *krotak*, ima predstavu »meke knedle«. Jedan moj prijatelj šali se, govoreći: »Krotki će naslediti zemlju...ako se svi ostali slože.« Međutim, kad pogledamo grčku reč za »krotak« – *praus* – vidimo zaista drugačije značenje. Prvo značenje opisuje ravnotežu između emocionalnih krajnosti. Drugim rečima, krotost bi značila ravnotežu između mnogo i malo gneva. Kad nam Biblija kaže: »Gnjevite se i ne grešite« (Efescima 4,26), ona govori o tome da postoji pravedan gnev, oblik gneva koji se može opravdati. Kao hrišćani, možemo sasvim prikladno osećati gnev zbog nepravdi u svetu, ali neće biti ispravno ako reagujemo »usijane glave« kad smo lično povređeni. Prvo značenje krotosti označava tu ravnotežu između emocionalnih krajnosti.

Drugo dublje značenje krotosti nalazimo u opisu dinamike konja ili vola koji prestaju da se odupiru i prihvataju neophodan stepen kontrole od strane gospodara. Tu nailazimo na moćnu životinju, koja bi mogla da smrvi svog vlasnika, kako dopušta da je vodi, obučava i usmerava gospodareva volja. Biblija, govoreći o krotosti kao pokazatelju duhom ispunjenog života, pokazuje, dakle, da hrišćanin ima moć, ali je podređuje Božjoj volji.

ČOVEKOVA ODBOJNOST PREMA KROTOSTI (1. Korinćanima 2,14)

Grešna priroda podiže svoju ružnu glavu u vidu samovolje. Telesna priroda neće da dozvoli sebi da bude ukroćena ili potčinjena od bilo koga i bilo čega. U Edemskom vrtu, slušajući glas zmijske, Eva je postupila po svojoj volji koja je bila u suprotnosti sa Božjom voljom. Čineći to, išla je protiv duha krotosti. Ona nije ostala potčinjena Bogu. Većina ljudi bi se složila da mi, kao ljudska bića, imamo dosta muke sa potčinjavanjem. Poreklo greha pokazuje nam da je Bog dao dar krotosti kako bi čovečanstvo poštovalo Njegovu volju.

ISUS JE REKAO: »NAUČITE SE OD MENE« (Matej 11,29)

Isus, naš savršeni primer, došao je na svet da nam pokaže put spasenja. Njegov život je život potpunog potčinjavanja nebeskom Ocu i pouzdanja u Njega. Biblija nam govori koliko se samo puta molio cele noći da bi dobio snagu da ispuni svoju misiju. Prema tome, On nas poziva da razmislimo o Njegovom jarmu. U Njegovo vreme jaram nije bio nešto što se moglo uzeti u jerusalimskom Vol-martu /lanac velikih američkih robnih kuća, prim. prev./ gde su svi jarmovi okačeni na jednoj šipki. Umesto toga, jaram je obično bio naručeni uređaj koji je specijalizovani drvodelja pravio na osnovu preciznih specifikacija, kako bi bio prilagođen životinjama koje će ga koristiti za vuču

teških tereta. Sam jaram nije predstavljao teret, već je bio sredstvo koji je olakšavalo nošenje tereta. Tako, u suštini, Isus govori: »Sve dok nosite to breme, dozvolite da vam ponudim jaram koji će vam pomoći. A, uzgred budi rečeno, moj jaram je lak.« Isus to kaže i na sledeći način: »U svetu ćete imati nevolju; ali ne bojte se, jer ja nadvladah svet« (Jovan 16,33).

Isus ne samo što zastupa krotost, On je i njeno oličenje. U svom nastojanju da spase ljudski rod, On je sopstvenim primerom ukazao na jedini put kojim možemo ostvariti ispravan odnos sa Bogom i iskusiti pravu radost – put krotkog potčinjavanja koje nam obezbeđuje beskrajnu sreću. Isus je lako mogao upotrebiti svoju silu da savlada neprijatelje. Međutim, on je tu snagu držao pod kontrolom Božje volje. Obmana je misliti da možemo biti zaista srećni izvan Božje volje. Istinska sreća može se naći jedino u potčinjavanju.

Isus ne samo što zastupa krotost, On je i njeno oličenje.

»U svom bezgrešnom stanju čovek je održavao radosnu vezu sa /Bogom/... Posle počinjenog greha svetost mu više nije pričinjavala radost... Nepreporođeno srce i sada se nalazi u takvom stanju... Kad bi mu i bilo dozvoljeno da uđe u nebo, ono mu ne bi pružilo nikakve radosti. Duh nesebične ljubavi koji tamo vlada...ne bi našao odjeka u njegovoj duši. Njegove misli, njegovi interesi, njegove pobude, sve bi bilo suprotno onom što pokreće bezgrešne nebeske stanovnike.«¹

Isus je primer tog potčinjavanja i poziva nas da Ga sledimo u krotosti.

OBEĆANJE DATO KROTKIMA

(1. Mojsijeva 1,28; Psalam 37,11; Matej 5,5; Galatima 5,22.23)

Ako ste se ikada pitali zašto će krotki naslediti zemlju, znajte da niste jedini. Kad pogledamo 1. Mojsijevu, Bog je naložio našim praroditeljima da napune zemlju i da je koriste. Greh je sve to promenio. Međutim, mi takođe nalazimo u Starom zavetu poziv čovečanstvu da ponovo potčini svoju volju Bogu zasnovan na sledećem obećanju: »A smerni će naslediti zemlju i naslađivaće se množinom mira« (Psalam 37,11). Isusov život na Zemlji pokazao nam je šta je zapravo krotost. U Galatima se ponavlja obećanje da će krotki naslediti zemlju, tako da mi danas preko Duha možemo primiti taj rod.

ODGOVORITE

1. Šta vas sprečava da u životu ispoljavate krotost?
2. Kakve su implikacije obećanja da će krotki hrišćani naslediti zemlju? Da li to obećanje ima neposredan uticaj, ili se odnosi samo na budućnost? Objasnite svoj odgovor.

Kendal Turcios, Hjuston, Teksas, SAD

¹ Put Hristu, str. 15.

KROTOST: »NEPOGREŠIVI DOKAZ«

SVEDOČANSTVO (Jovan 3,1-21; 15,1-6)

»Krotost je rod Duha i dokaz da smo mi loze živoga Boga. Prisustvo krotosti u nama predstavlja nepogrešivi dokaz da smo mi loze Pravog Čokota, i da donosimo mnogo roda. To je dokaz da mi verom gledamo Cara u Njegovoj krasoti i da se menjamo prema Njegovom liku. Tamo gde postoji krotost, telesne sklonosti su pod kontrolom Svetoga Duha. Krotost nije vrsta kukavičluka. To je duh koji je Hristos ispoljio kada je patio zbog nepravde, uvreda i zloupotreba. Biti krotak ne znači odreći

Krotost nije vrsta kukavičluka.

se svojih prava, ali je to očuvanje samokontrole u slučaju provokacije da se ne bi dalo mesta gnevu ili uzvraćanju istom merom. Krotost neće dopustiti da strast odnese prevagu.

»Kada su Ga sveštenici i fariseji optuživali, Hristos bi sačuvao samokontrolu, ali je odlučno izražavao stav da su njihove optužbe netačne. Govorio im je: »Koji me od vas kori za greh?« »Ako zlo rekoh, dokaži da je zlo; ako li dobro, zašto me biješ?« On je znao da je Njegov stav ispravan. Kad su Pavle i Sila bili pretučeni i bačeni u tamnicu bez ispitivanja i presude, oni se nisu odrekli svog prava da se prema njima postupa kao prema poštenim građanima. Kad je došlo do velikog zemljotresa, uzdrimali su se temelji zatvora, vrata su se otvorila i okovi spali sa ruku svih zatvorenika; sudije su zatim poslale poruku zatvorenima da mogu otići u miru, ali Pavle je uložio protest, govoreći: »Izbivši nas pred narodom bez suda, ljude Rimljane baciše u tamnicu; i sad hoće tajno da nas puste? Nije tako, nego sami neka dođu i izvedu nas... I došavši umoliše ih, i izvedoše moleći da iziđu iz grada.« Zahvaljujući postupku Pavla i Sile ime Božje je veličano, a vlasti su bile ponižene. Bilo je neophodno da se u tom trenutku odbrani Božja čast.«¹

ODGOVORITE

Vrlo je verovatno da se i vi danas suočavate sa situacijama koje iziskuju onu vrstu krotosti koju je Hristos ispoljavao dok je bio na ovoj Zemlji, a isto tako i Pavle i Sila. Razmotrite brižljivo svoju situaciju. Da li biste mogli da reagujete na smeran način, da bi Božja čast bila odbranjena, da vi ne odložite svoja prava, a da ipak sačuvate samokontrolu uz pomoć Svetoga Duha?

Lauren Halstrom, Sadžinou /Saginaw/, Mičigen, SAD

1 Signs of the Times, Ellen G. White, 22. avgust 1895. »Blessed Are the Meek.«

KROTOST ILI SLABOST

DOKAZ (Matej 5,5)

Krotost nije slabost. Da jeste, bilo bi nemoguće da osoba sa slabostima nasledi zemlju. Na prvi pogled, biblijske ličnosti koje su bile krotke izgledaju pokorne i kao da se kukavički odnose prema autoritetu. Izgled, međutim, može da prevari. Krotost ima svoj koren u odanosti samo Bogu i u poslušnosti prema Njemu kao našem sudiji i caru.¹ Hrišćani trpe iskušenja i nevolje zbog svoje poslušnosti. Krotki ljudi imaće briga, ali oni komuniciraju sa Bogom i nalaze utehu i snagu u Njegovoj reči. Oni će biti vođeni čitanjem Biblije i molitvom. Takvi pojedinci mogu naslediti zemlju.

Jedna definicija za reč »krotak« glasi *pokoran, potčinjen*. Ona sadrži u sebi ideju snage pod kontrolom. »Kad se pripitomi, konj se obučava da prihvatiti jahača ili da vuče plug. Prikladan termin za ovaj proces jeste da je životinja »ukročena« ili obuzdana. Ona se potčinjava jahaču ili jarmu. Životinja sada ispoljava snagu pod kontrolom.«² Avram je bio krotak. Da se oslanjao na sopstvenu snagu, ne bi ni razmotrio ideju o žrtvovanju sina, niti bi ostavio svoj dom da bi krenuo u nepoznato mesto. Jov je možda imao pitanja i sumnje dok je bio u nevolji, ali je zahvaljujući svojoj krotosti bio u stanju da kaže: »Da je blagosloveno ime Gospodnje« (Jov 1,21). Da se Jov oslanjao samo na svoju snagu, on bi prokleo Boga i odmah umro (Jov 2,9). Krotost je Jovana Krstitelja nagnala da kaže: »Ovaj treba da raste, a ja da se umaljujem« (Jovan 3,30). Zar to nije krotost? Božja snaga je savršena i On će nas osnažiti ukoliko Mu dozvolimo.

Božja snaga je savršena i On će nas osnažiti ukoliko Mu dozvolimo.

Petar nas podseća da smo kao hrišćani »izbrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka, da objavite dobrodetelji onoga koji vas dozva iz tame k čudnome videlu svome« (1. Petrova 2,9). Ljudi kao Avram i Pavle znali su da pripadaju carskom rodu. Oni su se mogli radovati svom privilegovanom statusu. Ranije su bili u tami, ali čim su se krotko potčinili Božjoj volji, oni su izašli na Božju svetlost. Oni su želeli carstvo koje im je obećano.

Dakle, prijatelju moj, budi krotak.

Semjuel Pegus, Adelfi, Merilend, SAD

1 God` s Word to Women, »What is Meekness?« <http://www.godswordtowomen.org/les-son%2052.htm> (preuzeto 4. decembra 2008).

2 What is Meekness? <http://healtheland.wordpress.com/2007/11/15/what-is-meekness/>

Postoji jedna španska izreka koja glasi ovako: »Manso pero no menso« (krotak ali ne i lud). U španskom, razlika između dve reči *manso* i *menso* samo je u jednom samoglasniku. Ipak, u praksi postoji čitav ambis između njih. Za mnoge hrišćane, Isusov dar da čovek bude »krotak i smeran u srcu« (Matej 11,29) predstavlja jedan od najmučnijih darova kad ga treba prihvatiti i otelotvoriti. Možda razlog nije u tome da neko nije voljan da to učini, nego je problem u razumevanju šta krotost obuhvata.

Duh Božji koji živi u nama uspostavlja ravnotežu i onda se sve menja.

Ipak, u 1. Petrovoj 3, Isus kaže da krotki imaju veliku vrednost pred Bogom. Prema tome, imperativ je da je postignemo. Na osnovu Isusovog primera, saznajemo da se krotost ne otkriva samo u onome što činimo, nego i u onome kako to činimo. Naš stav određuje da li smo krotki ili da li smo ljudi. Biti krotak podrazumeva da čovek bude u stanju da odgovori grubo, a da se ipak ne odluči za to. To se može ispuniti samo ako sledimo Isusov primer krotosti. Evo načina na koje to možemo činiti:

Potpuno se potčiniti Bogu (Jovan 5,30). Iako je Isus bio ravnopravni član Božanstva, On se potpuno potčinjavao Ocu i Svetom Duhu. Kad se suočimo sa teškom situacijom, naš odnos sa Bogom igra ključnu ulogu u tome kako ćemo reagovati.

Staviti druge ispred sebe (Filibljanima 2,5-7). Isus je ponudio celog sebe nas radi. Kad vidite kako drugi prolaze kroz kritičnu situaciju a vi imate mogućnosti da im pomognete, učinite to, čak i ako time dovodite sebe u nelagodan položaj.

Hoditi smerno s Bogom svojim (Mihej 6,8). Kad poštujemo zahteve navedene u Mihej 6,8, omogućujemo sebi da postanemo oruđa promene u životu drugih ljudi.

Bog želi da budemo strpljivi i ponizni, a da ipak budemo spremni da vodimo dobru borbu vere. Prema svetovnim merilima, možemo izgledati kao nerazumni. No, Duh Božji koji živi u nama uspostavlja ravnotežu i onda se sve menja.

ODGOVORITE

1. Kad poslušate sa neprijatnim šefom ili saradnikom, da li odgovarate ili reagujete? Koja je razlika između odgovoriti i reagovati?
2. Razmislite o službama u koje ste trenutno uključeni. Koji je vaš motiv za službu?

Gledis S. Keli, Lorel, Merilend, SAD

Često oklevamo da primimo od drugoga savet. A i kad bismo to učinili, najpre bismo poželili da saznamo o iskustvu, poreklu, verovanjima, itd. te osobe. Jer, uostalom, znaju li oni uopšte o čemu govore? Jesu li prošli kroz ono kroz šta vi sada prolazite? Da li će vas stvarno razumeti?

Teško nam je da jednostavno verujemo i idemo za nekim, da zaboravimo na sva svoja životna iskustva i pomislimo da bi neko drugi mogao da nas vodi kroz krize i nevolje. Sem toga, zamislite da osoba koja daje savet kaže i ovo: »Uradi što kažem i ponesi moj teret.« To je jako zahtevno, zar ne? To iziskuje da se ponizite i istinski verujete da je onaj koji daje savet dostojan poverenja, veran i da ima na umu vaš interes, što je najznačajnije.

Naš Spasitelj, učitelj, prijatelj i Gospod Isus Hristos kaže nam u Matej 11,29: »Uzmite jaram moj na sebe, i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu, i naći ćete pokoj dušama svojim.« U 30. stihu, Isus ide dalje i kaže da je njegovo breme lako. Pomišljam da Isus to dodaje zato što poznaje naše srce. On zna da će naša prva reakcija biti: »Da ponesem tvoj jaram? Nipošto! Već imam dovoljno tereta na svojim plećima!«

Isus zna kakav je naš »teret« i da on nije ništa u poređenju sa Njegovim »teretom« Tvorca i Onoga koji brine o svemu. On isto tako zna da vaše breme, kad prihvatite Njegov jaram, postaje lakše. Od Njega možemo naučiti da nađemo pokoj svojoj duši tako što ćemo biti nežni i ponizni umesto samopravedni i kritički nastrojani prema drugima.

Mi ne nalazimo istinski mir putem sticanja imovine, novca ili lične moći. Dokaz za to nalazimo u životu svake prosečne holivudske slavne ličnosti. Svet nam može oduzeti materijalne stvari isto tako brzo kao što nam je i dao. Naša pohlepna priroda je samodestruktivna i samo vodi mucu i problemima. Isus vodi svojim primerom i pokazuje nam da carstvo Božje možemo naslediti samo ukoliko se ponizimo.

Isus je naš primer na koji treba da se ugledamo u životu. Mir koji nam On daje je dar. Ne možemo ga zaraditi dobrim delima i ogromnim bankovnim računom. Sve što možemo učiniti jeste da se ponizimo, hvalimo Ga i rađamo rod krotosti po primeru našeg Gospoda i Spasitelja, Cara i Prijatelja. Tek ćemo tada naći mir, trajni mir, i večni život.

Endru Gregori Stouner

ZAKLJUČAK

Biti krotak ima široko značenje. To znači biti nežan i ljubazan. Biti krotak nije postizanje prvenstva u prepirci. Biti krotak znači manje se braniti. To znači misliti najpre na druge i biti na usluzi svima oko sebe. Biti krotak znači ne biti uvek u pravu. Biti krotak znači priznati istinu, i postupati u skladu s njom, da svi ljudi imaju svoju vrednost. Biti krotak znači biti nalik Hristu. Nije onda ni čudo što je krotost tako jaka reč.

RAZMISLITE

- Molite se koristeći reči »Blago krotkima« tokom cele jedne sedmice i razmišljajte o tome kako krotost može promeniti vaš život nabolje?
- Posećujte crkvu koja pripada različitoj kulturi mesec dana i sprijateljite se tamo sa najmanje tri osobe.
- Nemojte upotrebljavati sirenu u kolima čitavu sedmicu. Zabeležite u svoj dnevnik promene koje zapažete u sebi u odnosu na druge vozače i sopstvene vozačke navike.
- Provedite izvesno vreme jednom sedmično, a u toku dva meseca, sa grupom ljudi ili sa pojedincima koji imaju specijalne potrebe. Učinite to preko neke organizacije koja traži pomoć. Šta ste tu naučili o krotosti i kako to iskustvo može promeniti vaš život? Nadajmo se da će to iskustvo postati stalna karakterna crta u vašem životu.
- Odustanite od svojih gledišta i potrebe da uvek budete u pravu u porodičnim raspravama.
- Praktikuju disciplinu ćutanja tokom deset minuta svakoga dana tokom jedne sedmice. Da li čujete Boga kako vam govori u tim trenucima?
- Pronađite načina da odbranite prava nevoljnih i siromašnih u svom okruženju.

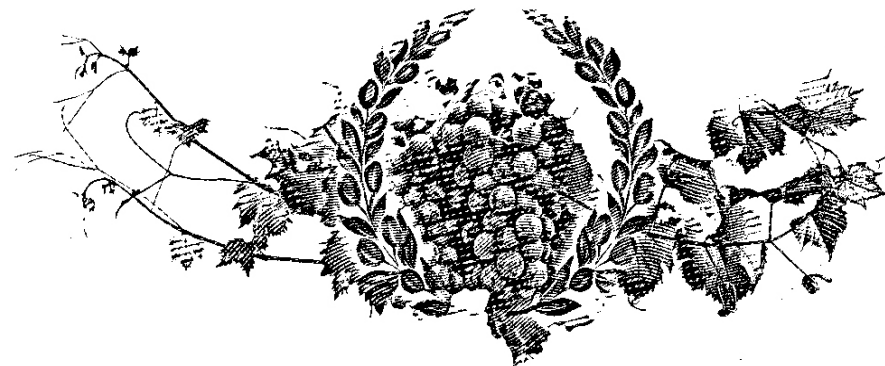
POVEŽITE

Misli sa Gore blagoslova, str. 28-31.

Serđo Tores, Majami, Florida, SAD

Pouka 10

od 27. februara do 5. marta 2010.

**»A rod je duhovni ...
uzdržanje« /
samokontrola/**

»Nego morim telo svoje i trudim da kako sam drugima propovedajući izbačen ne budem«
(1. Korinćanima 9,27).

HRISTOVA KONTROLA JE SAMOKONTROLA

UVOD (Priče Solomunove 25,28; Galatima 5,18.24.25)

U Pričama Solomunovim 25,28 govori nam se, u suštini, o vladanju svojom naravi. Zidovi su podizani da čuvaju grad od zločina. Nezaštićeni grad bio je izložen svemu i svačemu. Slično tome, osoba bez samokontrole izlaže sebe svim vrstama zla. Samokontrola je sila da sebe obuzdavamo i usmeravamo u skladu sa Božjom voljom i na Njegovu slavu.

Iskušenje, moj dragi gost
 Koji me sprečava u mom traganju
 Da pronađem rešenje za teret
 Što počiva na mojim plećima,
 Razdražuje ovo »ja« kome se nerado suprotstavljam,
 Koje zadovoljava moje požudno biće. Uporno
 Mislim o posledicama svog postojanja. Postojim
 Unutar ovog slabog tela
 Što me je dovelo do reka greha, da okusim
 Greh uvijen u želje ovoga tela.
 Ali suprotstavljanje je sada moj san,
 San za koji živim.
 Dok moje misli putuju kroz vreme, vidim
 Da me je moj um naveo da usvojim jednu vrednost –
 SAMOKONTROLU.

Samokontrola se ne zadobija samo potiskivanjem požude, nego i kontrolisanjem požude. To je manifestacija Božjeg delovanja u nama kroz Svetoga

Mi se učimo samokontroli predajući se Gospodu.

Kako čovek postiže samokontrolu? »Da bismo znali kako da se ponašamo obazrivo, moramo slediti put kojim nas Hristos vodi.«¹ Mi se učimo samokontroli predajući se Gospodu. Biti pod Hristovom upravom znači znati da smo Njegovi. Neka ove sedmice vaša molitva bude: »Utvrđi stope moje na stazama svojim da ne zalaze koraci moji« (Psalam 17,5).

Elinor Lindive Donda, Pretorija, Južnoafrička Republika

1 Sons and Daughters of God, str. 155.

SAMOKONTROLA ILI SAMOUNIŠTENJE

DOKAZ (Filipljanima 4,8)

Detalji o smrti Aleksandra Velikog su nepouzdana. Jedan izveštaj tvrdi da se Aleksandar, obuzet planovima da poboljša navodnjavanje iz Eufrata i sredi arapsku obalu Persijskog zaliva, dosta razboleo za vreme proslave Nearhovog /Aleksandrov vojskovođa, prim. prev./ odlaska za Arabiju. Tada je slavljen i spomen na Herkulovu smrt. Tom prilikom, Aleksandar je napunio ogromni pehar vina i brzo ga popio. To mu je pričinilo veliki bol i muku. Međutim, niko nije bio u stanju da mu pomogne, i bilo je očigledno da umire. Njegovi prijatelji su ga upitali: »Kome ostavljaš carstvo?« On je odgovorio: »Najboljem /najjačem/.« Bile su to njegove poslednje reči.

Kontrola svesti određuje kvalitet života.

Pre no što je umro, Aleksandar je dao svoj prsten Perdiki /jedan od njegovih vojskovođa, prim. prev./. Taj prsten bio je simbol kraljevskog položaja. O zalasku sunca 10. ili 11. juna 323. pre Hrista, posle desetodnevne groznice, Aleksandar je umro u Navuhodonosorovoj palati.¹ Nazvan je Velikim, ali nije bio najveći što se tiče samokontrole. Osvojio je svet, ali nije mogao da pobedi svoju želju. On je doslovno ispio svoj život.

Prema naučnim dokazima i duhovnom verovanju koji su saglasni u ovome, trajna dobrobit zavisi više od čovekove sposobnosti da kontroliše unutrašnje iskustvo nego od spoljnih događaja i okolnosti. To nipošto nije novo gledište. To je ideja koja se nalazi u mnogim kulturama i religijama. »Jednostavna istina – da kontrola svesti određuje kvalitet života – poznata je... otkad postoje ljudski zapisi.«² Kontrola unutrašnjih želja određuje ishod ili spoljna iskustva.

U prvom delu 2. Samuilove 11, David namerno posmatra Vitsaveju i naređuje da mu je dovedu. Usled nedostatka samokontrole kod Davida, Vitsaveja je ostala trudna, te je David naredio da joj ubiju muža kako bi se mogao njome oženiti. To ubistvo i samo pokazuje nedostatak samokontrole. Josif je, naprotiv, ispoljio izvanrednu samokontrolu kada mu se Petefrijeva žena ponudila. Pa iako je njena laž povodom onoga što se dogodilo odvela Josifa u tamnicu, konačni ishod njegovog odbijanja da podleigne njenom predlogu bio je taj da je jedan narod spasen da ne umre od gladi.

ODGOVORITE

Prefiks *samo* - u reči samokontrola može da zavede. Možemo li da ovladamo samokontrolom sopstvenom snagom? Kako nam činjenica da je samokontrola rod Svetog Duha pomaže da odgovorimo na ovo pitanje?

Sipive Nelani, Kejptaun, Južnoafrička Republika

1 Alexander the Great, <http://w3.usf.edu/~hellenic/FrameMakedonia.Htm> (preuzeto 12. decembra 2008).

2 Csikszentmihalyi, Mihaly. Flow: The Psychology of Optimal Experience. (New York: Harper and Row, 1990), str. 20

VAŽNOST STICANJA SAMOKONTROLE

LOGOS (Sudije 13-16; 1. Korinćanima 9,24-27; Filibljanima 4,8; Kološanima 3,1-10; Jevrejima 12,1,2; 1. Jovanova 2,15.16)

ZNAČENJE UMERENOSTI (Psalam 101,3; 1. Korinćanima 9,24-27; Galatima 5,23; Filibljanima 3,8.9)

Umerenost je »skladno razvijanje telesnih, duševnih i duhovnih sila«. ¹ To je izvanredan spoj svih naših postupaka, misli, osećanja, navika, apetita, želja i strasti. Umerenost ili samokontrola znači umreti sebi i dopustiti Hristu da kontroliše svaki vid našeg života. Zapazite da ovaj rod opisuje čovekov odnos prema sebi.

KAD SE STIČE SAMOKONTROLA**(1. Mojsijeva 37-39; Sudije 13-16, Danilo 1; Luka 2,52)**

»Karakter je najprijemčiviji u detinjstvu i mladosti. Silu samokontrole trebalo bi steći upravo tada. Više od bilo koje prirodne sposobnosti, navike stečene u ranim godinama odlučite o tome da li će čovek u životnoj borbi biti pobednik ili pobeđeni.« ² Dokaz za to vidimo u životu Isusa, Danila i njegovih drugova, i Josifa. Mnogi ljudi savetuju da treba uživati u životu dok ste mladi. A onda kad ostarite, možete početi da živite ispravno. To, međutim, ne funkcioniše. Osmotrite život Samsona, Nerona i Aleksandra Velikog. Bog uči da moramo potražiti Boga u danima svoje mladosti (Propovednik 11,9; 12,1). »Mladi čovek koji nalazi radost i sreću u čitanju Reči Božje i u časovima molitve neprestano će biti osvežavan vodom iz izvora života. On će dosegnuti do visina moralne izvrsnosti i širine misli kakve drugi ne mogu ni zamisliti.« ³

UM I NAŠ GOVOR (Priče Solomunove 4,25.26; Matej 6,19.20; Kološanima 3,2.3; 1. Jovanova 2,15.16)

»Um je komandni centar tela, on kontroliše celog čoveka. Sve naše aktivnosti imaju svoj izvor u umu. Um je taj koji slavi Boga i pridružuje nas nebeskim bićima.« ⁴ Sve što kažemo i činimo potiče iz uma. Način našeg reagovanja na podsticaje okoline uglavnom potiče iz uma. Ako je vaš um usredsređen na ovaj svet, vi ćete postupati i razmišljati kao svet. Apostol Petar nas podstiče da kontrolišemo svoj um (1. Petrova 1,13). Ako hoćemo da razmišljamo na određeni način, potrebno je da se usredsredimo na stvari koje su povezane s takvim načinom razmišljanja (Priče Solomunove 4,25.26); jer, posmatranjem se menjamo. Moramo upravititi svoje misli na ono što je gore, skupljati blago na

1 Vaspitanje, str. 11.

2 My Life Today, str. 79

3 Isto, str. 83.

4 Mind, Character, and Personality, sv. 1, poglavlje 105.

nebu, a ne ljubiti svet. Moramo se usredsrediti na Hrista (Isaija 26,3) i naučiti da mislimo onako kako On misli, jer je On naš savršeni primer. Kad steknete kontrolu nad svojim umom, biće lakše kontrolisati i govor. Božja reč nas ohrabruje da naš govor svagda bude začinjén blagodaću (Kološanima 4,6) da bi i drugi mogli biti dovedeni Hristu (Kološanima 4,6; Rimljanima 15,18). Molite se Bogu da postavi stražu kod vaših usta (Psalam 141,3). I uvek imajte na umu da su naše reči izraz naših misli.

APETIT (Jevrejima 12,1; 1. Korinćanima 6,19.20; 10,31)

Naše telo je Božji hram. Prema tome, ne smemo upotrebljavati hranu ili pića koji skrnave naše telo. U Jevrejima 12,1 imamo savet da svoje telo damo Bogu kao živu žrtvu.

Ono što jedemo utiče na način našeg razmišljanja. »Nijedan hrišćanin neće unositi u svoj organizam hranu ili piće koji će pomutiti njegova čula, ili koji će tako delovati na nervni sistem da čovek unizi sam sebe ili bude onesposobljen za korisnu službu. Hram Božji se ne sme skrnaviti. Sposobnosti uma i tela trebalo bi očuvati zdravim kako bi mogle biti upotrebljene Bogu na slavu.« ¹ Sve što činimo, trebalo bi činiti radi proslavljanja Boga.

ROD (Matej 19,26; Jovan 15,5.16; Galatima 5,22-25; Filibljanima 4,13)

Na čokotu, rod proizvode loze. Rod i loze, u svom preživljavanju, zavise od čokota. Hristos kaže da je On čokot a mi loze. Ako mi kao loze ostanemo povezani s Njim, rađaćemo mnogo roda. Dakle, bez Njega ne možemo negovati rod Duha. Bez Njega ne možemo imati samokontrolu. Rod Svetog Duha biće odnegovan u nama samo ukoliko se oslanjamo na Hrista (Matej 19,26; Filibljanima 4,13).

Loza ne donosi rod samo za sebe, nego da bi on poslužio drugima. Slično tome, mi rađamo rod Svetog Duha da bismo bili na blagoslov drugima i dovoditi ih Hristu. »Moramo biti u stanju da savladamo telesne želje i vežbamo se u umerenosti, dok činimo dobro drugima.« ² Mi ne živimo sebi, niti umiremo sebi (Rimljanima 14,7).

ODGOVORITE

1. Da li umerenost svodite samo na pitanje zdravlja? Ako je to slučaj, kako se možete promeniti?
2. Razmotrite sopstvene navike, ili njihov nedostatak. Koje navike ukazuju na postojanje samokontrole, ili na nedostatak samokontrole? Kako možete razviti bolje navike?

Khvezi Janga Toni, Kejptaun, Južnoafrička Republika

1 Temperance, str. 18.

2 Adventist Review, 26. januar 1995, str. 9

NEŠTO ŠTO ODREĐUJE BUDUĆNOST

SVEDOČANSTVO (1. Korinćanima 9,27)

»Šta se može učiniti da se zaustavi plima bolesti i zločina koji guraju ljudski rod u propast i smrt? Budući da se veliki uzrok zla može naći u udovoljavanju apetitu i strastima, prvi i veliki posao u reformi mora biti da se nauče i sprovede u praksi pouke o umerenosti i samokontroli. Da bi se proizvela trajna promena nabolje u društvu, vaspitavanje masa mora početi u najranijim godinama života. Navike obrazovane u detinjstvu i mladosti, stečeni ukusi, zadobijena samokontrola, načela usađivana još od kolevke, gotovo sigurno određuju budućnost čoveka ili žene. Zločin i iskvarenost izazvani neumerenošću i slabim moralom mogli bi se sprečiti ispravnim vaspitavanjem omladine. Jedna od najvećih pomoći u ostvarivanju čistog i plemenitog karaktera kod mladih, i njihovom jačanju kako bi kontrolisali apetit i uzdržali se od unižavajućih preterivanja, jeste dobro fizičko zdravlje. I, s druge strane, same te navike samokontrole bitne su za održavanje zdravlja.«¹

Oni koji ne pobeđu u malim stvarima neće imati moralne snage da odole većim iskušenjima.

»Bedemi samokontrole i samoodricanja ne bi smeli ni u jednom jedinom slučaju oslabiti niti se srušiti. Oni koji ne pobeđu u malim stvarima neće imati moralne snage da odole većim iskušenjima. Svi oni koji nastoje da poštenje učine vladajućim principom u svakodnevnom poslovnom životu moraju se čuvati da ne požele ničije »srebro, zlato ili odeću«. Kad su zadovoljni odgovarajućom hranom i odećom, ispostaviće se da je sasvim lako sačuvati srce i ruke od nečistote požude i nepoštenja.«²

»Vi ćete se verovatno susretati sa stvarima koje će uznemiravati vaš duh i izlagati vas ozbiljnom kušanju; ali, u Isusovoj snazi vi ćete biti u stanju da pokažete samokontrolu.«³

ODGOVORITE

1. Koje praktične korake možemo preduzeti da sačuvamo prilaze svom umu?
2. Koliko je štete nedostatak samokontrole izazvao u našem okruženju?

Khaka Gomba, Pretorija, Južnoafrička Republika

1 Advent Review and Sabbath Herald, 13. mart 1881.

2 Testimonies for the Church, sv. 4, str. 574.

3 Isto, str. 502.

KAD NIKO NE GLEDA

PRIMENA (Sudije 13-16; 1. Korinćanima 9,24-27; Filibljanima 4,8; Kološanima 3,1-10; Jevrejima 12,1,2; 1. Jovanova 1,15.16)

Vi ste sami u sobi svojih roditelja. I šta vidite na stočiću sa ogledalom? Novac! On vas prosto zove po imenu. Da li ćete ga uzeti i brzo nestati, ili ćete se snagom volje odupreti iskušenju?

Odupiranje iskušenju može biti prava borba, pogotovo kad nema nikakvog svedoka. Sam Isus govori da, iako je naš duh povremeno voljan da čini ono što je pravo, naša grešna priroda je poput vetra koji nas gura unazad (Marko 14,38). U času iskušenja, kad mislite da niko ne gleda, Bog vidi. On želi da se vežbamo u samokontroli i da vladamo svojom naravi čak i kad nas drugi namerno izazivaju (Rimljanima 12,19-21). On želi da budemo umereni u hrani i da svoje misli upravljamo na ono što je sveto i prihvatljivo za Njega. Bog nam je ostavio označenu stazu koju treba slediti da bismo razvili samokontrolu. Ta staza je jasno obeležena znacima. Evo nekoliko od njih:

Bog nam je ostavio označenu stazu koju treba slediti da bismo razvili samokontrolu.

Vežite se (Isaija 59,1). Kad tako postupamo, bićemo sigurni da su naša srca bezbedno povezana sa Božjim prestolom blagodati. A to postizemo usrdnom molitvom i pouzdanjem u Svemoćnog Boga, čija ruka nije okračala da ne može spasti. Ako smo u stalnoj zajednici s Njim, to će Njegovu reč privezati za naše srce. Tada nas Sveti Duh može izbaviti.

Razmišljajte (Filibljanima 4,8). Ako ispunimo svojim čistim mislima, bićemo bolje opremljeni da se odupremo iskušenju. Dok seme dobrih misli počinje da klija i ukorenjuje se u našem umu, mi ćemo postajati sposobniji da odolimo svakom napadu koji preti da ugrozi našu samokontrolu. Suprotstavljanje zlu postaće tada stvar načela.

Naučite da činite dobro (Isaija 1,17). Pomaganje drugima predstavlja jedan od najboljih načina za borbu protiv iskušenja. Kad se suočite sa teškom situacijom, držite se Boga, okrenite se za 360 stepeni, i činite dobro. Dela ljubavnosti suprotstaviće se iskušenju i usmeriti vašu pažnju na Božju snagu umesto na vašu slabost.

Beži, prijatelju, beži (Jakov 4,7). Pobeći od iskušenja nije znak slabosti. To je znak samokontrole. Bog kaže da moramo izbegavati đavola, jer rat nije naš nego Božji. Kad bežimo, mi priznajemo Njegovu spasonosnu blagodat i Njegovu sposobnost da nas spase. Bežite i prepustite Njemu da brine o vašim strahovima.

Nkosazana Uvive Makshela, Kejptaun, Južnoafrička Republika

Mnogi hrišćani nisu svesni opasnosti koju za nas predstavljaju razni mediji. Televizija, radio, časopisi i mnogi Internet sajtovi zamišljeni su da preuzmu kontrolu nad našim umom a da mi toga nismo ni svesni. »Sve informacije koje se u vaš um programiraju niže od praga svesti ne nailaze ni na kakav otpor. Ta podsvesna informacija skladišti se u vašem mozgu sa identifikacijom za pokretanje reakcije koja će kasnije moći da utiče na vaše ponašanje.«¹ Takve poruke nam se prenose tako brzo u vidu štampane reči, slike ili glasa da ih

Mediji nastoje da za naš definišu stvarnost.

mi nismo ni svesni. Saznanje da se informacije tako programiraju da dosežu do naše podsvesti daje dodatno značenje našem tekstu za danas. Gotovo da je i Psalmista u potpunosti razumeo da podsvesni um može upiti mnoge stvari kojih čovek uopšte nije svestan.

Mediji nastoje da za naš definišu stvarnost. Veći deo te stvarnosti prikazuje greh na uzbudljiv način. Kao da se oni koji rade u raznim medijima posebno trude da degradiraju naše mentalne i umne sposobnosti. Mi smo u opasnosti da vrednosti grešnog sveta počnu postepeno da oblikuju naš način mišljenja i, konačno, naš način življenja. Otuda borba za samokontrolu. Mediji takođe mogu umrtviti naše interesovanje i sposobnost da razmišljamo o Božjoj reči. Evo šta jedan autor i strastan čitalac ima da kaže o svom ličnom iskustvu: »Internet, čini se, uništava moju sposobnost koncentracije i dubokog razmišljanja. Moj um sada očekuje da upije informacije na način na koji ih Internet daje: munjevitim tokom čestica.«²

ODGOVORITE

1. Kako vi lično možete izbeći prevaru medija?
2. Razmislite o tome šta čitate, gledate, o muzici koju slušate i kako koristite Internet. Kako sve to može da utiče na vašu sposobnost da proučavate Bibliju i primenite njene istine u svom životu? Šta biste morali da promenite kako biste efikasnije proučavali Božju reč i sproveli je u delo?
3. Zašto Biblija zahteva od nas da se uzdržimo i od onoga što izgleda da je zlo (1. Solunjanima 5,22)?

Ksantilomzi Perseverans Mlamlali, Istočni London, Južnoafrička Republika

- 1 Steven Jacobson, Mind Control in the United States with an introduction by Antony C. Sutton.
- 2 The Atlantic. »Is Google Making Us Stupid?« Nicolas Carr. <http://www.theatlantic.com/doc/200807/google> (preuzeto 12. decembra 2008).

ZAKLJUČAK

Život umerenosti je život uobičajene samokontrole. Ovo je lako ako neko razvije zdrave navike još u ranom detinjstvu. Međutim, zahvaljujući Božjoj blagodati, svi mi možemo živeti srećan, uravnotežen život, bez obzira kad smo otpočeli sa zdravim navikama. Umerenost nije ono što ne činite. Ona je sve ono dobro što odlučite da uradite. Ako u svoje telo unosimo zdravu hranu, u svoj um zdravu nauku, ako ispunimo svoje oči i uši Božjim blagoslovima a svoje slobodno vreme plemenitim delima, naš život će donositi rod Svetoga Duha.

RAZMOTRITE

- Pročitajte pesmu Radjarda Kiplinga *Ako* i razmislite kako vam njegovi saveti i Pavlovi u Galatima i Kološanima mogu pomoći da živite životom samokontrole.
- Pronađite novi recept sa zdravim sastojcima, pripremite to i donesite ove sedmice u svoj subotnoškolski razred.
- Sačinite listu onoga što ste u slobodnom vremenu radili prošle sedmice. Procenite koliko je svaka od tih aktivnosti zdrava. Napravite listu pozitivnih alternativa u odnosu na negativne sa vaše prve liste. Radite na pozitivnim alternativama.
- Pronađite prijatelja koji će vam pomoći da otpočnete sa novom dobrom navikom. Posvetite se zajedno s njim praktikovanju te nove navike u toku narednih 40 dana.
- Zamolite bliskog prijatelja da vam ukaže na jednu stvar koju obično činite, a što povređuje i vas same i druge ljude. Porazgovarajte o načinima da promenite tu vrstu ponašanja i smislite plan kako da to ostvarite.
- Pročitajte biografiju neke osobe koja je uspešno savladala svoje loše navike.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom* (Postoji i izvanredno izdanje za mlade naslovljeno *Heal the World Begin with Yourself*, izd. Gary Swanson, 1997); Ben Carson and Cecil Murphey, *Gifted Hands; The Ben Carson Story*; Rick Warren, *The Purpose Driven Life; What On Earth Am I Here For?*

Dženifer Morgan, Njufoundlend, Kanada

Pouka 11

od 6. do 13. marta 2010.

»A rod je duhovni« pravednost

»Blago gladnima i žednima pravde, jer će se nasititi«
(Matej 5,6).

6. mart 2010.

LEP IZNUTRA

UVOD (Matej 23,25-28)

Su

U mnogim delovima sveta, veliki naglasak se stavlja na samopoboljšanje i lični izgled. Želju da budemo mladi i lepi umnogome podstiču reklame, čija poruka kao da glasi: »Ako dobro izgledate, dobro ćete se osećati i postići ćete više u životu.« Prema tome, mnogi ljudi ulažu znatne napore i sredstva za ishranu, kozmetičku hirurgiju, članstvo u fitness klubovima, i široki spektar metoda za samopoboljšanje da uvek izgledaju kao u svojim najboljim mladim godinama.

Tokom dve sedmice oktobra 2008. dobrovoljno sam učestvovao u jednoj prekomorskoj misiji. Putovali smo u Adventističku akademiju Aore u Vanuatu, gde je trebalo da pomognemo u obnavljanju nekoliko zgrada u kampusu. Bilo je sjajno iskustvo pomagati u vraćanju prvobitnog sjaja eksterijeru tih zdanja. Ipak, naša grupa je osećala da je od toga imala daleko više koristi od onih za koje smo volontirali. Svakako, bilo je toplo a i dosta mučno strugati buđ i trošnu boju sa spoljašnjih zidova pre farabanja. No, nije taj posao obogatio naš život, nego blago koje smo otkrili unutar tih zgrada – duhovno iskrena srca i puna ljubavi studenata na Akademiji Aore.

U Mateju 23,27, Isus upoređuje učitelje zakona i fariseje sa okrećenim grobovima »koji se spolja vide lepi a unutra su puni kostiju mrtvačkih i svake nečistote«. Drugačije kazano, spoljašnost građevina sjajno je održavana, ali je sadržaj bio mrtav i truo. Očigledno, ispoljavanje pravednosti na ispravan način podrazumeva čovekovu unutrašnjost baš kao i spoljašnost.

Ne možemo se nadati da ćemo odnegovati pravednost kao rod Duha samo svojom ličnom snagom, sredstvima i nastojanjima. U najboljem slučaju, naši nabolji naporu mogu se uporediti samo sa iskustvom onih koje je Isus tako oštro kritikovao. Postići ćemo jedino spoljni izgled pravednosti.

Pravednost je rod Duha koji je lep i spolja i iznutra. Isus je autor naše pravednosti i samo ukoliko dopustimo Svetom Duhu da nam pomogne u negovanju Hristove pravednosti u nama, naš život može postati blago koje on treba da predstavlja za Boga – lep spolja i iznutra.

Ketlin Rid, Melbourne, Australija

PRIMANJE VEČNOG ŽIVOTA (Marko 17-22)

Jedno od najprečih pitanja koje neko može da postavi glasi: »Šta mi treba činiti da dobijem život večni?« (Marko 10,17). Bogati mladić koji je postavio to pitanje Isusu mislio je da već zna odgovor. On je smatrao da je njegova brižljivo sačinjena lista dobrih dela već rešila problem. Ali, čitamo da je on otišao žalostan kad je Isus dodao još jednu stavku toj listi – da se odrekne svega što ima.

Međutim, ako ovu priču ne čitamo ispravno, samo ćemo produbiti tajnu o tome kako naslediti večni život. Logično, moramo priznati da bi tom mladom čoveku ipak nedostajala delotvorna pravednost čak i da je dao sve što je imao. Samo što bi se tada našao na pravoj stazi da »upozna Isusa« - skraćenica za nešto oko čega teolozi raspravljaju i čine to još nerazumljivijim, a ipak je to suština onoga na šta je usredsređeno celokupno pitanje spasenja.

Isus je proveo više od tri godine sa svojim učenicima. Ali, da li su Ga oni stvarno poznavali u trenutku kada su Ga vojnici uhvatili u vrtu? Da, oni su u Njemu prepoznali velikog Učitelja. Jednom prilikom, pošto je Isus preplašio mnoge od svojih sledbenika govoreći o sopstvenom mučeništvu, Petar je izrazio svoju veru da je Isus u stvari Hristos, sin Boga živoga. Koliko je on sam razumeo svoju izjavu vidi se iz Isusovog komentara da to nije došlo od čoveka, već da mu je odgovor bio dat od Boga. Izvesno, Petar je pribegao radije nedozvoljenoj sili u pokušaju da spase Isusa, a zatim pobegao sa scene Njegovog hapšenja da bi se na kraju odrekao svoje vere uz ponovljene »kletve«. On je dovoljno dobro poznao Isusa da mu se srce kidalo zbog gubitka prijatelja; ali, sve do Pedesetnice on nije stvarno znao šta znači poznavati Isusa.

KAKVE VEZE S TIM IMA POSLUŠNOST? (1. Jovanova 2,3)

Jovan nas u svojoj prvoj poslanici, govoreći o poznavanju Boga, vraća na tumačenje koje smo upravo napustili. »I potom razumemo da ga poznasmo, ako zapovesti njegove držimo« (2,3). U veliki deo sopstvenog hrišćanskog života nije lako proniknuti. U stvari kao u slučaju bogatog mladića, skoro se samo po sebi razume da nečija tvrdnja da je dobar ili savršen samo ističe njegove nedostatke – otkrivajući ponos ako ništa drugo, koji je, najzad, Luciferov prvi greh. Ipak, znak da poznajemo Isusa jeste držanje Njegovih zapovesti.

Ponekad mislim da smo suviše objašnjavali dinamiku poslušnosti, savršenstva i pravednosti. Zakonska osnova našeg spasenja je jasna. Mi smo izgubili sve zbog Adamovog greha i svoje stalne sklonosti da ga ponavljamo.

Životom poslušnosti sve do krsta, Bogočovek Isus Hristos otkupio nas je od posledica greha i dao našem Stvoritelju moralno pravo pred ostalim stvorenim bićima da nas povрати iz stanja neposlušnosti. Nešto s čim mi nemamo nikakve veze. Bila je to nezaslužena naklonost od strane Tvorca. I upravo oko toga kako smo se vratili dolazi do pometnje.

U 1. Jovanovoj 5,1 čitamo da »koji god veruje da je Isus Hristos, od Boga je rođen«. Ovo verovanje je više od mentalnog pristanka. U 6. stihu, Jovan govori o vodi i o krvi. U tome se ogleda govor Duha. To je naravno ponavljanje Isusovog saveta Nikodimu da se čovek, kako bi bio spasen, mora roditi vodom i Duhom. U 1. Jovanovoj, podsećamo se da za nas voda znači umreti starom načinu životu. Međutim, za Hrista je to bila »krv« - Njegova stvarna smrt – koja je od praktične vrednosti za naš preobražaj. A sve je to potvrđeno Svetim Duhom.

Postoji čudesni trijumfalizam u Jovanovim rečima. »Jer svaki koji je rođen od Boga pobeđuje svet«, izjavljuje on. »I vera je naša ova pobeda koja pobeđi svet« (4. stih).

Vera bez dela je mrtva, kaže nam Jakov u svojoj poslanici. Jovan nam je pokazao da je vera stvarna dinamika verovanja i postupanja koje je dokaz Božje pravednosti u našem životu. Bez te dinamike, nema nam spasenja. Bez nje, mi pokazujemo da nikada nismo »videli« Isusa. Bez nje nikada ne možemo početi da oponašamo svoga Gospoda niti opravdati poverenje koje nam je poklonio.

Drugačije rečeno, pravednost o kojoj govorimo nije o tome koliko treba da budemo dobri. Mi smo svi jadne sudije sopstvenih postupaka. Moramo dakle imati um Hristov, što je prilično visok zahtev u pogledu karaktera. Hvala Bogu što imamo silu Svetoga Duha da nas nadahnjuje i oblikuje ne samo naše postupke nego i samo stanje našeg uma.

ODGOVORITE

1. Možemo li reći, ja sam spasen – u prezentu? Kako to drugačije možemo izraziti?
2. Da li se spasavamo zato što smo poslušni? Ili smo poslušni zato što smo spasen? Možemo li »biti spasen« bez poslušnosti? Objasnite svoje odgovore.
3. Jovan izgleda mnogo naglašava emocionalni odnos uspostavljen Isusovim životom i smrću. Koliko je to suštinski?
4. Ako smo u obavezi pred Bogom, u kojoj tački mi zadovoljavamo Njegovo očekivanje?

LJUBAV JE DELATNA REČ

SVEDOČANSTVO (1. Jovanova 4,16)

»Pravednost je svetost, sličnost Bogu, a »Bog je ljubav« (1. Jovanova 4,16). To je usklađenost s Božjim zakonom »jer su sve zapovesti tvoje pravedne« (Psalam 119,172), a ljubav je »izvršenje zakona« (Rimljanima 13,10). Pravednost je ljubav, a ljubav je videlo i život Božji. Božja pravednost je utelovljena u Hristu. Primajući Njega, dobijamo pravednost.

Isusova ljubav se ogleda u praksi.

Pravednost se ne stiče mučnim naporima, ni zamornim radom, darovima ili žrtvom; ona se besplatno daje svakoj duši koja je gladna i žedna pravednosti.«¹

Više od samog odsustva greha u našem životu, pravednost je Božja ljubav koja je Njegov karakter i zakon. Pošto je ljubav delatna reč, pravednost je potčinjavanje Bogu i dopuštanje da Njegova ljubav i dobrota žive kroz nas. To je verovanje da prilike, mudrost, talenti, sredstva i sila da se voli praktično dolaze od Boga. To znači slušati podsticaje Duha i biti kanal kroz koji Bog može da zadovolji potrebe ljudi.

Isusova ljubav se ogleda u praksi. On je pomagao svojim umornim prijateljima da ulove ribu i lečio čitava sela. Bio je prijatelj odbačenih i ispoljio sažaljenje prema ženi uhvaćenoj u preljubi. Umro je našom smrću da bi nas Njegova pravednost mogla pokriti, a sada pridružuje svoju pravednost našim molitvama i iznosi ih pred Oca.

Njegova ljubav, međutim, nije uvek popustljiva niti se uvek ogleda u nežnim rečima. Isus je izagnao iz kuće svoga Oca menjače novca kad nisu ukazivali čast Bogu, i govorio istinu u ljubavi kad ju je bilo teško čuti. Ljubav treba da bude jasna da bi bila nežna, da postavi granice i zaštititi ljude da ih ne prelaze, kako se ne bi povredili. Ljubav kaže NE kad nije popularno reći NE. Ljubav može biti neugodna, teška i zamorna. Voleti na takav način iziskuje veru, koja je takođe rod Duha!

Hristos je naš Primer i Zamena što se tiče pravednosti. Nastavimo da razmišljamo o Njegovom životu, i kada upoznamo savršenstvo Spasiteljevog karaktera, zaželećemo da se potpuno preobrazimo i obnovimo po ugledu na Njegovu neporočnost. Što više doznajemo o Bogu, to će uzvišeniji biti naš ideal karaktera, i usrdnija naša čežnja da odražavamo Božji lik.«²

ODGOVORITE

1. Koji je naš udeo u pravednosti?
2. Šta nas motiviše da odaberemo i prihvatimo pravednost?
3. Razmislite u kojoj oblasti svog života treba više da uzrastete u Hristovoj pravednosti?

Kejt Holingsvort, Kouldstrim, Viktorija, Australija

1 Misli sa Gore blagoslova, str. 32

2 Isto, str. 33

VIŠE OD IZGLEDA

DOKAZ (Matej 23,25-27; Rimljanima 3,28)

U Hristovo doba, »slovo i duh legalizma – pravednosti na osnovu sopstvenih dela – koji se u novozavetnim vremenima poistovetio sa jevrejskom religijom, tačno je odražavao duh i učenja fariseja.«¹ Oni su »bili skloni da previde činjenicu da je sklonost srca mnogo važnija od spoljnog čina.«² Oni su verovali da će držanje bezbrojnih zakona koje su sami propisali dokazati da su pravedni Jevreji, i da će stoga obezbediti mesto na nebu.

Isus je razgovarao sa ljudima o tome šta znači činiti ono što je pravo. Fariseji, čuvši da sadukeji nisu bili u stanju da doskoče Isusu svojim pitanjima, odlučili su da i sami pokušaju. Isus je odgovorio na njihova pitanja, dajući snažan protivdokaz: »Licemeri, što čistite spolja čašu i zdelu a iznutra su pune grabeža i nepravde« (Matej 23,25). Kroz celo poglavlje Matej 23, Isus ukazuje tim crkvenim vođama da su više zainteresovani da izgledaju pravedni, poštteni i bogobojazni, nego što su to u stvari.

Rimljanima 3,28 dalje produbljuje to pitanje, ističući da spasenje dolazi verom u Boga, a ne kroz poslušnost zakonu. Pročitajte i Rimljanima 3,29.30.

Mi zapažamo te iste borbe u našim sopstvenim crkvama, školama i ponekad i u svojim domovima. Ima još uvek takvih koji misle da je ono što čine važnije od onoga što veruju, i da ukoliko spolja postupaju kao hrišćani, moraju biti takvi i iznutra.

Međutim, stihovi koje smo pogledali danas jasno kažu da treba da budemo »čisti« iznutra i da vas nikakav trud, ispoljavanje poniznosti, dobrotvorni rad ili postupanje na način za koji smatrate da je hrišćanski, neće dovesti u nebo. Potrebna nam je samo vera i da prihvatimo dar spasenja. Pročitajte Rimljanima 5,16.18.

ODGOVORITE

1. Kako biste nekome ko ne veruje objasnili šta znači Rimljanima 3,28?
2. Činiti dobra dela je bitno, ali kako da budemo sigurni da svoju veru nismo pretvorili u religiju zasnovanu na delima?

Larisa Gredih, Vobarton, Viktorija, Australija

1 Seventh-day Adventist Bible Dictionary, Don Neufeld, izd. Pharisees. (Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Assoc., 1960), str. 849.

2 Isto

KAKO ISPRAVNO SHVATATI STVARI?PRIMENA (*Rimljanima 10,3*)

Kad god je novi električni aparat ili neka druga oprema stigla u kuću, moja majka bi ubrzo postala frustrirana, zato što smo moj otac, braća i ja uvek pokušavali da ih sastavimo ne čitajući prethodno uputstvo za upotrebu. Ponekad smo i uspevali. Pretpostavljam da je tu u pitanju naša ljudska priroda. Čak i u pogledu pravednosti, ljudi su oduvek primenjivali sopstvene postupke i eksperimente. Mnoštvo crkava i denominacija širom sveta svedoče o tome. Mi ostavljamo Božji udžbenik sa uputstvima u kutiji, a onda se pitamo zašto naš život i crkva ne izgledaju onako kako bi trebalo. Dakle, kako bi valjalo negovati rod pravednosti? Evo nekoliko ideja iz Božje reči:

Ovde nije reč o dobijanju. Pre će biti da je u pitanju davanje.

»Ostavite i prepustite Bogu.« Mi ne možemo ostvariti pravednost sami bez ičije pomoći. Moramo dozvoliti Bogu da radi za nas (*Rimljanima 3,28*).

Budite voljni da se žrtvujete. Ovde nije reč o dobijanju. Pre će biti da je u pitanju davanje. Prva Jovanova 2,6 podstiče nas na život po ugledu na Hrista, čiji je život u samoj suštini bio život žrtve.

Nemojte se bojati da zatražite pomoć. Kad nam je svega previše, ne treba da se pomirimo sa neuspehom. Tražite pomoć. Potražite odgovore u Bibliji, od Svetog Duha i ljudi u koje se možete pouzdati. To je možda ponižavajuće, ali možda je baš poniznost odgovor koji tražite.

Iako je u braku preko 25 godina, moj otac još uvek prilazi novim uređajima a da nije pogledao uputstvo za upotrebu. A moja majka – pa, mislim da je prestala s pokušajima da ga natera da postupa drugačije. Kad napokon shvatimo dvojnost pravednosti – njenu pripisanu i dodeljenu prirodu – postaje očigledno zašto će naši sopstveni naponi, kao i očevi, uvek biti nedovoljni. Postoji i uvek je postojao plan. Mi jednostavno treba da postanemo voljni da budemo vođeni.

ODGOVORITE

1. U kojim ste oblastima života imali problema da Bogu prepustite kontrolu?
2. Zašto uvek smatramo da je naš metod najbolji?
3. Čemu nas posebnom može poučiti Hristov život? Koliko je razumevanje pravednosti značajno za hrišćansku veru i iskustvo?

Braden Blajd, Adelaida, Južna Australija

BOŽJE KREATIVNO RAČUNOVODSTVOMIŠLJENJE (*Rimljanima 6,23*)

Kreativno računovodstvo nastaje kad se računi tako vode da se sredstva preusmeravaju da odgovore njihovim zahtevima, čime nestaju razlike i račun deluje izbalansiran. Da li ste znali da i Bog ima kreativno računovodstvo. U Njegovom slučaju, međutim, On samo dodaje vrednost računu.

Pomenuti račun uključuje našu pravednost. Kad je greh ušao u svet, čovečanstvo je zaslužio da umre (*Rimljanima 6,23*). Greh je poremetio balans Božje pravde i iz toga je proistekao veliki »trošak«. Problem je bio, i još uvek jeste, u tome što Bog vrednuje pravdu kao deo svog karaktera i carstva, ali takođe vrednuje i ljubav. Pošto je Božje vrednovanje ljubavi bilo suprotstavljeno Njegovom vrednovanju pravde, nešto se moralo dati. U svojoj milosti i ljubavi On je uzviknuo: »Kako da te dam... ustreptalo je srce moje u meni, uskolebala se utroba moja od žalosti« (*Osija 11,8*). Božja ljubav nije mogla da pojmi da izgubi čovečanstvo. Stoga je Bog, da bi ispravio »problem greha«, stavio u pokret svoje kreativno računovodstvo. Isus – utelovljeni Bog – došao je da umre umesto nas, živeći savršenim životom i umirući našom smrću. Tim procesom, On je platio cenu greha, to jest, večnu smrt.

»Hristova blagodat i zakon su neodvojivi. U Isusu, susreću se milost i istina, a pravda i mir se ljube.«¹ »Dar Božji je život večni u Hristu Isusu Gospodu našem« (*Rimljanima 6,23*). Taj dar je za svakoga koji bude prihvatio Isusovu smrt za oprostjenje svojih greha.

Mi svi imamo mogućnost da sledimo telesnu ili božansku pravdu. Telesna pravda je kada se plata za greh plaća našom večnom smrću. Božanska pravda dolazi kroz Isusovu žrtvu, čime se uravnotežuje božanska glavna knjiga dugovanja i potraživanja. Cena greha bila je i biće objašnjena. Postoji ipak jedan ograničavajući faktor. Ograničenje nije kod Boga (jer je cena već plaćena) nego kod ljudi. Spasenje je obezbeđeno za svakog čoveka. Ali Bog, da bi bio zaista pravedan, dopušta nam da prihvatimo Njegov dar ili da ga odbacimo.

Naša pravednost je plaćena, ali će uslediti provera kad računi budu konačno pregledani i potvrđeni. Naša pravednost je u sebi i po sebi potpuno neodgovarajuća. Jedino ako živimo u Isusu i prihvatamo Njegovu pravednost, možemo biti opravdani. Božje kreativno računovodstvo biće tema proučavanja kroz čitavu večnost.

ODGOVORITE

Ako je naša pravednost u Isusu, kakva je onda naša uloga?

Dezre Nikolić, Sidnej, Australija

¹ Selected Messages, knjiga 1, str. 349.

ZAKLJUČAK

Pravednost dolazi ne od poslušnosti zakonu, nego od potčinjavanja Bogu. Kad je Isus živeo na Zemlji, On je svoj život predao Bogu i sledio uputstva svoga Oca. Ukoliko želimo da živimo život pravednosti, moramo činiti isto. Možemo sedeti na prestolu svog srca, ili možemo sići i dozvoliti da Isus bude naš Gospodar. »Svako jutro posvećujte sebe Bogu za taj dan. Iznesite Mu sve svoje planove da Njegovo providenje pokaže da li ih treba ostvariti ili odbaciti. I tako ćete, iz dana u dan, svoj život predavati u Božje ruke; tako će se vaš život oblikovati da bude sve sličniji Hristovom životu.«¹

RAZMISLISTE

- Napravite manji poster i ispišite *Hristos je moja pravednost* ili slične reči. Postavite ga tako da ga možete svakodnevno posmatrati.
- Ispišite na listu hartije dva naslova: »Pravednost je...« i »Pravednost nije...«. Ponovite pouku za ovu sedmicu. Zatim ispišite reči ili izraze koji pripadaju svakoj od ovih kategorija.
- Napišite definiciju toga šta znači »poznavati« Isusa.
- Pevajte ili ponavljajte reči pesme *Steno spasa, Bože moj*, broj 158 u našoj pesmarici. Zatim dopišite petu strofu.
- Zamolite izvestan broj ljudi da definišu šta znači biti pravedan, a zatim dajte sopstvenu definiciju.
- Razmislite o tome šta biste mogli učiniti ove sedmice, a da vam to da jasnije viđenje o Isusu i Njegovoj pravednosti.

POVEŽITE

Joseph Stowell, *Simply Jesus and You*, »I'd Rather Have Jesus«, str. 23-29; Ellet J. Waggoner, *Christ and His Righteousness*, *The Lord Our Righteousness*, str. 58-69; Warren W. Wiersbe, *Be Right*, »The Wrong Righteousness«, str. 112-122.

Rene Kofi, Gobles, Mičigen, SAD

Pouka 12

od 13. do 19. marta 2010.

»A rod je duhovni« istina

»I tražićete me, i naći ćete me,
kad me potražite svim srcem svojim«
(Jeremija 29.13).

¹ Put Hristu, str. 56.57.

DA LI UČINITI ONO ŠTO JE ISPRAVNO?

UVOD (2. Dnevnika 25,1.2)

Dok je gledao kroz prozor voza kojim se vraćao s posla, Vilijam je primetio kako su telefonski stubovi munjevito prolazili pred njegovim očima. Pitao se: »Gde su otišle sve te godine? Osećam da su prošle isto tako brzo kao što prolaze ovi telefonski stubovi. I sada, šta ću učiniti?»

«Vilijam Mudrac.» Tako su ga nekada svi zvali. Ne tako davno diplomirao je kao prvi u rangu u svojoj generaciji na Harvardu, iz oblasti ekonomije. Odmah zatim našao je izvanredno plaćen posao. Na Vol Stritu dobio je nadimak – genijalni dečko, finansijski mudrac. Vilijam je doživljavao sveamerički san – sjajan posao, ekskluzivan dom, i voljena žena. Ali onda su banke počele da propadaju. Njegov posao je krenuo putem bankrotstva. Izgubio je sav novac, ulaganja, skupi dom koji su on i žena toliko zavoleli.

Takve misli prolazile su mu kroz glavu kad je izašao iz voza da bi prepešačio do kuće koju će uskoro morati da ostavi. Vapio je: »O, Bože! Molim Te, pomози mi. Bio sam dobar hrišćanin i Ti si me uvek obasipao sa više blagoslova nego što mi je bilo potrebno. Nisam Ti se molio izvesno vreme, ali ti znaš moje srce.« Ono što je počinjalo kao tipičan dan u Vilijamovom svetu postalo je njegova najgora noćna mora. Dok je prolazio kroz poznatu šumovitu oblast da bi stigao do svoje bogate kuće, otkrio je blindirani kamion koji se bio stropoštao niz jedno brdašće. U njemu nije bilo ljudi jer su verovatno otišli po pomoć. Na oko pet koraka od Vilijama nalazile su se dve torbe, a na svakoj je pisalo: milion dolara.

Da li je to odgovor na moje molitve? Niko nikada neće saznati ako uzmem te dve torbe.

Vilijam je pomislio: »Da li je to odgovor na moje molitve? Niko nikada neće saznati ako uzmem te dve torbe. Mogao bih da isplatim kuću i izađem iz dugova.« Stajao je tu, kako mu se činilo, čitavu večnost, analizirajući svoju posebnu dilemu.

«Alo, 911? Hoću da prijavim jedan udes. Sačekaću ovde saobraćajnu policiju.» Kad je Vilijam zatvorio svoj mobilni telefon, pao mu je na pamet jedan tekst iz Svetog pisma koji je potom glasno ponovio. Druga Dnevnika 25,2: »On činjaše što je pravo pred Gospodom, ali ne celim srcem.« Iako je bio bolno kušan da zadrži novac, znao je da kao čovek koji se izdaje za hrišćanina mora da učini ispravnu stvar. Da li će ove sedmice rod istine uzrasti u tvom životu, kao što se pojavio u Vilijamovom srcu u trenutku kada su banke propadale?

Danijel Smit, Orlando, Florida, SAD

DRŽITE SE ISTINE DA BISTE IMALI RODA

DOKAZ (Jovan 8,31.32; Jovan 14,6.16.17; 17,17)

Isus je izjavio za sebe da je put, istina i život (Jovan 14,6). On je takođe zamolio Oca da nam pošalje Svetog Duha (Utešitelja), koji je Duh istine (17. stih). Pošto nismo u stanju da fizički vidimo Hrista ili da razgovaramo s Njim kao što su to mogli učenici, Sveti Duh dolazi da boravi u našoj duši kako bi nas vodio u istini koju je Hristos ispoljavao dok je bio na Zemlji. Istorija nas uči da je poznavanje istine dobra stvar. Ipak, moramo tu istinu primenjivati u svom životu. Kako to činimo? Jovan 17,17 kaže: »Reč je tvoja istina.« »Za Božju reč se kaže da je »istina«. Sveto pismo nam otkriva Božji karakter preko Isusa Hrista. Mi postavljamo nova stvorenja kad istinu Reči Božje učinimo sastavnim delom svog života.«¹

S obzirom da je Božja reč istina i da obuhvata i Deset zapovesti, možemo zaključiti da se istina ispoljava držanjem zakona. Isus je rekao: »Po rodovima njihovim poznaćete ih« (Matej 7,16). Rod obrazuje karakter jedne osobe. Rod je ono što ta osoba čini. Prema tome, preobražaj našeg karaktera, kad živimo po Božjem zakonu, čini vidljivim duhovni rod. Taj rod se pokazuje kad Božju reč/zakon pretočimo u praksu. Hristov primer nas uči kako treba držati zakon. Ne budimo kao fariseji koji su poznavali istinu, ali su je pogrešno primenjivali. Mi stoga treba da tražimo pomoć Svetog Duha da bismo razumeli Božju reč, kao i da je pravilno primenjujemo u svom svakodnevnom životu.

Ako ostanemo u Njegovoj Reči i držimo Njegove zapovesti, bićemo Njegovi učenici, poznavati istinu i biti slobodni (Jovan 8,31.32). Moramo primenjivati istinu držeći Božji zakon. Tada možemo uživati u pravoj duhovnoj slobodi, i osim toga posedovati istinsku sreću zato što smo u miru sa Bogom i drugim ljudima. Poslušnost Božjoj reči oslobađa nas krivice, osude i bola, jer će Isus nadomestiti prazninu svojim rodom (karakterom), koji se sastoji od ljubavi, mira, trpljenja, milosti, dobrote, vere, krotosti i samokontrole (Galatima 5,22.23). Taj rod je dar koji Bog hoće da da svakome. Treba svakodnevno da razmišljamo o Njegovoj Reči, da budemo verni onome što nam Duh Sveti bude otkrio tokom proučavanja, i da istinu koju smo saznali podelimo sa drugima.

ODGOVORITE

Koji su neki od praktičnih načina na koji možemo drugima, koji ne poznaju istinju, ukazati na istinu?

Kimberly A. Hadgens, Orlando, Florida, SAD

¹ The SDA Bible Commentary, sv.5, str. 1053.

MOŽETE LI IZAĆI NA KRAJ S TIM?

LOGOS (2. Dnevnika 25,2; Psalam 51,17; Jeremija 29,13;

Jovan 7,16.17; 14,6; 17,3; Jevrejima 5,14)

Religija može biti zastrašujuća. Svaka religiozna grupa tvrdi da ima istinu. Mnogi pojedinci, zbunjeni, odlučili su da prihvate ono što im se čini kao ispravno, pa otuda porast i popularnost spritzima i okultnog. Znanje, tradicija i životna iskustva igraju glavnu ulogu u onome što smatramo istinom. Koje se istine, kao hrišćani, držimo i kako bi trebalo da odgovorimo na nju?

HRISTOS KAO ISTINA (Jovan 14,6)

Najbolji put za pronalaženje istine je kroz Gospoda našega Isusa Hrista. Toma je ovo saznao kad je zapitao Isusa kuda ide (Jovan 14,5). Isus je u odgovoru otkrio nekoliko stvari o sebi. Da bi Toma imao pristupa tamo gde ide njegov Učitelj, morao je znati da je Isus put, istina i život (Jovan 14,6). Jedini način da se dođe do Oca jeste preko Njegovog Sina.

ISTINITI DOKAZ: (Jovan 7,16.17; 2. Dnevnika 25,2)

Kroz celu Bibliju, Bog je uvek potvrđivao svoje reči delima. Bog je pošten i pravedan, i ne želi da Mu verujemo a da prethodno ne donesemo odluku zasnovanu na činjenicama. Sva biblijska čuda koja su činili Bog i Isus pokazuju da su oni istina. Isus je tu karakteristiku ispoljio na ovoj Zemlji. Kad je otišao u hram da poučava za vreme praznika u Jerusalimu, ljudi su ga pitali kako On zna to što je naučavao (Jovan 7,14.15). Njegov odgovor je bio izvanredan. Rekao je ljudima da bi trebalo da žive onako kako ih je On naučio da bi saznali da li je doktrina koju je propovedao istinita ili lažna (Jovan 7,16.17).

Zamislite da mi, kao hrišćani, svi živimo u skladu sa Hristovim učenjem. Mnogi bi ljudi onda bili blagosloveni našim životom, a istina bi bila utisnuta i zapečaćena u umu blagoslovenih pojedinaca. Iako imamo istinu kakva je u Bogu, ponekad smo kao pod anestezijom zbog svoje duhovne rutine i tradicije. Moguće je poznavati Božju istinu i činiti Njegovu volju srcem koje nije voljno da to čini. U 2. Dnevnika 25,2 stoji: »On činjaše što je pravo pred Gospodom, ali ne celim srcem.« Ovaj tekst govori o Judinom caru Amasiji koji je izvršavao zakon a da njegovo srce nije bilo u tome. Ako smo voljni, Sveti Duh je u stanju da preoblikuje naša gvozdена srca.

RAZMENA (Psalam 51,17; Jeremija 29,13)

Da bismo naučili nešto novo, moramo za uzvrat od nečega odustati. Da bi stekao znanje mašinskog inženjera, čovek mora odustati od svog ličnog vremena da bi proučavao mnoštvo matematičkih i naučnih pojmova. Čovek isto tako mora da uloži novac u neku obrazovnu ustanovu da bi se obučio.

Šta mi treba da napustimo da bismo upoznali Hrista? Moramo napustiti svoje sebične puteve, poniziti se i osetiti grižu savesti. »Žrtva je Bogu duh skrušen, srca skrušena i poništena ne odbacuješ Bože« (Psalam 51,17). Onda ćemo potražiti Gospoda i naći ćemo Ga (Jeremija 29,13).

KAO BEBA (Jevrejima 5,14)

Uglavnom, bebe se rađaju bez zuba. Raznovrsnost hrane koju mogu jesti povećava se kako rastu – najpre tečnosti, zatim meka hrana, a kad se pojave zubi, čvrsta hrana. Kad počnemo da upoznajemo istinu, mi smo slični bebi. Neohodno je vreme i duhovna zrelost da bismo naučili sve čemu Hristos ima da nas pouči. Ponekad moramo da sačekamo da naši duhovni zubi porastu da bismo mogli jesti čvrstu hranu Božje istine. Što budemo zreliji, sve ćemo više biti u stanju da razaznamo istinu i tako razlikujemo dobro od zlog (Jevrejima 5,14). Pavle je objasnio ovu ideju da bismo mogli propovedati istinu ljudima oko sebe a da ih pri tom ne bombardujemo duhovnim stvarima koje još nisu sposobni da shvate. Nije bezbedno zidati kuću bez temelja, zato što će, bez temelja, zidovi popucati te bi kuća mogla pasti. Tako je i sa propovedanjem istine drugima.

VEČNI ŽIVOT (Luka 4,18; Jovan 17,3)

Kad je došao na Zemlju da na njoj boravi kao ljudsko biće, naš Spasitelj je posvetio svoj život ispunjavanju svoje misije – lečenju bolesnih i onih slomljena srca, i propovedanju jevanđelja (Luka 4,18). I iznad svega, On je došao da da svoj život za sve ljude da svi možemo večno živeti s Njim. Večni život čudesno zvuči nama koji smo podložni bolu, patnji i smrti. Isus je otkrio istinu o večnom životu gledajući u nebo i izgovarajući ove reči: »A ovo je život večni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista« (Jovan 17,3). Ovaj tekst mnogo govori. On kaže da se večni život sastoji u poznanju istine o Ocu kroz Njegovog Sina Isusa Hrista koji je Put.

ODGOVORITE

1. Kako se vaš život promenio kad ste pronašli istinu kakva je u Hristu?
2. Šta je još Hristos rekao ili učinio da pokaže svoje poznavanje istine?

Džejson Gibson, Orlando, Florida, SAD

»ISTINA KOJA MENJA«

SVEDOČANSTVO (Jovan 16,13.14; 1. Korinćanima 2,10.11)

Kad dozvolimo Svetom Duhu da nas vodi, otkriće nam se istina. Ovo iskustvo dogodilo se u mom životu kao i u životu moje žene.

Odrastanje u adventističkom domu zahtevalo je proučavanje Biblije i poznavanje crkvenih doktrina. Ti zahtevi ispunjavani su pre iz obaveze nego iz želje srca. Rezultat je bio da sam kasnije, kad sam odrastao, skrenuo sa tog puta. Međutim, kad mi je bilo 25 godina, prihvatio sam Hrista kao svog Gospoda i Spasitelja. Ubrzo posle toga, neko mi je kupio Bibliju na CD-u. Retko kad sam propustio dan a da je ne slušam. I tek pošto sam slušao Božju reč iz želje koja je ponikla u srcu, dogodio se preobražaj u mom životu.

Nijedno od nas dvoje nije imalo biblijske časove. Oslonili smo se na Svetog Duha da nas dovede do celokupne istine.

Moja supruga odrasla je u katoličkom domu. U ranim dvadesetim, okolnosti su je nagnale da potraži Gospoda izvan svoje denominacije. I tako, krenula je da čita Bibliju. Osećajući da u njenoj crkvi nešto nedostaje, počela je da posećuje Pentekostalnu crkvu. Posle tri godine u toj crkvi, i dalje je osećala neki nedostatak. Stoga je počela da se moli Bogu u vezi s tim. Kratko posle toga, čula je adventnu vest. Tri meseca je proučavala sama uz pomoć Duha Svetog. Istina za kojom je čeznula najzad joj je bila otkrivena.

Nijedno od nas dvoje nije imalo biblijske časove. Oslonili smo se na Svetog Duha da nas dovede do celokupne istine.

«Bog želi da se Njegov narod već u ovom životu stalno i sve bolje upoznaje sa istinama Njegove reči. Postoji samo jedan način da se stekne ovo znanje. Božju reč možemo shvatiti jedino kad nas prosvetli onaj isti Duh preko koga je Reč bila data. »Tako i u Bogu što je niko ne zna osim Duha Božjega;« »Jer Duh sve ispituje i dubine Božje« (1. Korinćanima 2,10.11). Spasitelj je svojim sledbenicima obećao: »A kad dođe on, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu... jer će od mojega uzeti, i javiće vam (Jovan 16,13.14).«¹

ODGOVORITE

Koju vam je veliku istinu o vama samima otkrio Sveti Dih? Ima li nečega što treba promeniti? Ako je tako, kako ćete izvesti tu promenu?

Nevil i Kajšer Piter, Orlando, Florida, SAD

¹ Put Hristu, str. 88.89.

HRISTOS U NAMA, VERAN I ISTINIT

PRIMENA (Psalam 15,1.2; 119,11; 3. Jovanova 1,4; Otkrivenje 19,11; 22,6.7)

Da bismo bili slični Hristu, moramo težiti za istinom, pokoravati joj se i verovati u njenu moć. Biblija je sva od istine. Tokom vekova, Reč je opovrgla mnoge kritike, jer su se njeni proročki spisi ispunili i nastavljaju da se ispunjavaju i u naše vreme.

Jovan 1 govori nam da je, u početku, Reč bila sa Bogom, da je Reč bila Bog, i »reč postade telo i useli se u nas« (Jovan 1,14). Božji Sveti Duh osenio je jednu devicu i dao silu reči koju je uputio proroku Isaiji (videti Isaija 7,14 i Matej 1,18-23). I tako je Isus, čija je majka imala ljudsko telo, i čiji je Otac Bog, ispoljio osobine Reči svoga Oca. Jovan otkriva Isusovo ime – Verni i Istiniti. Ličnim iskustvom mnogi hrišćani su ustanovili da je Isus tačno takav. Štaviše, to su ona ista obeležja reči u Bibliji. Isus, kao Božja Reč, jeste veran i istinit (Otkrivenje 3,14; 19,11; 21,5; 22,6).

Kad god smo u iskušenju da izrekne laž... setimo se ko je naš Otac.

Pošto smo Božja deca, mi takođe treba da budemo verni i istiniti (1. Jovanova 3,1-3. 18.19). Evo sada nekoliko načina na koje možemo ispoljavati karakter svoga Oca i služiti Mu u duhu i istini.

Priznajte. Jakov 5,16 kaže da ispovedamo svoje grehe jedni drugima da bismo se mogli moliti jedan za drugoga. Dobro je imati pouzdane prijatelje s kojima to možemo činiti. Ipak, ima nekih ljudi kojima ne možemo verovati, i ima greha koje bi bilo mudro ispovediti samo Bogu. On je uvek voljan da nam oprost, da nas očisti od greha i da nam pomogne da ponovo ne sagrašimo. Pročitajte Psalam 32,5; 1. Jovanova 1,9.

Prihvatite Božji oproštaj. On je veran i pravedan da oprost naše grehe, a Sveti Duh ima moć da nas očisti od svake nepravde (1. Jovanova 1,9).

Govorite istinu. Kad god smo u iskušenju da izrekne laž (ma kako malu), setimo se ko je naš Otac, i onda odlučimo da kažemo istinu. Bog će učiniti ostalo ako se pouzdamo u Njega. Pročitajte Kološanima 3,8.9 i Otkrivenje 22,14.15.

ODGOVORITE

1. Hristos je provodio vreme tragajući za Očevom istinom u Starom zavetu. On je odlučio da veruje i sluša tu istinu svakoga trenutka svakoga dana. Kako i mi možemo da činimo isto?
2. Dajte primer neke situacije u kojoj možemo izabrati da govorimo istinu umesto laži.

Stejsi-En Montanjez, Orlando, Florida SAD

Da li ste ikada bili u situaciji da izreknete takozvanu belu laž? Možda je pokušaj da se ostavi dobar utisak ili izbegne kazna izgledao važniji u tom trenutku. Šta da kažemo tom dragom prijatelju ili rođaku koji dosledno fabrikuje laži da bi zadovoljio svoju prevarnu veličinu? Kako je razočaravajuće i bolno kada, svakoga dana, laži nastavljaju da se razvijaju. Bolno je, zato što laž ima silu da uništi odnos. Razočaravajuće je, zato što se razotkriva duhovna situacija dotične osobe.

Kad razmišljam o reči *istina*, shvatam da je poznavanje istine od koristi samo ako se istina lično primenjuje. U Edemskom vrtu, Bog je prvom paru rekao istinu o tome da ne treba jesti zabranjeni plod. Međutim, oni su odlučili

Shvatam da je poznavanje istine od koristi samo ako se istina lično primenjuje.

da veruju sotoninim lažima, i znamo rezultat – bol, propast i smrt koji će se postaviti do kraja vremena.

U svojoj mudrosti i iz ljubavi prema nama, Bog je smislio način da se istina prenosi s naraštaja na naraštaj. Za nas hrišćane koji se pripremamo za večnost, primena istine u svakodnevnom životu isto je tako važna kao i poznavanje istine. Da bismo govorili istinu, moramo imati Isusa u svom srcu. On će nam dati sposobnost da budemo istinoljubivi. »I poznaćete istinu, i isdtnina će vas izbaviti« (Jovan 8,32). »Svako ko odbija da se preda Bogu, nalazi se pod vlašću druge sile. On nije svoj gospodar. On može da govori o slobodi, ali nalazi se u najcrnjem ropstvu. Nije mu dopušteno da sagleda lepotu istine, jer je njegov um pod vlašću sotone.«¹

Koliko je, dakle, bitno uspostaviti i održavati lični odnos sa Bogom, koji podrazumeva potpuno, svakodnevno predanje Njemu. Naš hod, razgovor, odevanje, stav i svaki deo našeg bića odražavaće onda Hrista.

Isus je rekao svojim učenicima: »Ja sam čokot a vi loze: i koji bude u meni i ja u njemu on će roditi mnogi rod; jer bez mene ne možete činiti ništa« (Jovan 15,5). Kad je tok napajanja od Boga stalan i neometan, požnjećemo bogatu žetvu istine.

ODGOVORITE

1. Kako možete pomoći nekome da svoja nastojanja radi ostvarenja samopoštovanja preusmeri na nastojanje da poznađe Boga?
2. U kom smislu bi finansijski minusni saldo našeg načina života bio posledica nedovoljnih duhovnih ulaganja?

Ketlin Nelson, Altamonte Springs, Florida, SAD

¹ Čežnja vekova, str. 401.

ZAKLJUČAK

Bez obzira kako vi definisali istinu, sve se svodi na jedno – odsustvo laži. Mi se suočavamo sa istinom kao iskrenošću svakoga dana u životu: Da li da javim da sam bolestan da bih otišao u grad zbog ogromne rasprodaje? Da li da profesoru kažem da sam zakasnio zbog zastoja u saobraćaju, dok sam se u stvari uspavao? Da li da Osiguravajućem društvu kažem da je nepoznato vozilo udarilo u zadnji deo mog automobila i pobeglo, a zapravo sam vozeći unazad udario u kontejner za smeće?

Baš kao što nema velikih i malih greha, nema ni »belih laži«, »dečjih laži« ili »samo neznatnih preterivanja« Greh je greh. Poštenje je poštenje. Isto važi i za Božju reč. Ona je u celini istina. I nije na nama da odaberemo i uzmemo ono što hoćemo da verujemo. Hrišćani će biti poznati po svom poštenju – koliko iskreno žive, koliko iskreno predstavljaju Hrista u svom svakodnevnom životu?

RAZMISLITE

- Ispitajte i uporedite pravi cvet i veštački cvet iste vrste. Zbog čega je pravi cvet drugačiji i iznad onog napravljenog? Povežite to sa ljudima koji se odlikuju iskrenošću sa onima koji nisu uvek takvi? Koje biste od njih želeli za prijatelja? Zašto?
- Izmislite takvu igru da sa prijateljima naizmenično pričate priče u kojima se prepliću stvarne činjenice i fikcija. Da li su slušaoci pokušavali da odrede šta je istina na osnovu »jezika« vašeg tela, izraza lica i tona vašeg glasa. Šta ste pri tom naučili?
- Pošaljite e-mail ili tekst nekima od svojih prijatelja, postavljajući im ova pitanja: Šta po vašem mišljenju znači poštenje? Kako se to odnosi na vas? Zašto biste voleli da vam najbolji prijatelj bude poštena i iskrena osoba?
- Razmislite o sedmici koja je upravo protekla postavljajući sebi sledeća pitanja: Da li sam uvek govorio celu istinu? Zašto jesam, ili zašto nisam? Da li je to problem za čije mi je rešenje potrebna Isusova pomoć?
- Iskoristite Google da biste pronašli reč *integrity* (poštenje, iskrenost). Koliko ste informacija pronašli. Šta ste saznali iz onoga što ste pročitali?
- Pogledajte neku biblijsku priču na DVD-u, zatim je pročitate iz neke knjige i u Bibliji. Šta je bilo bliže biblijskoj istini – knjiga ili DVD?

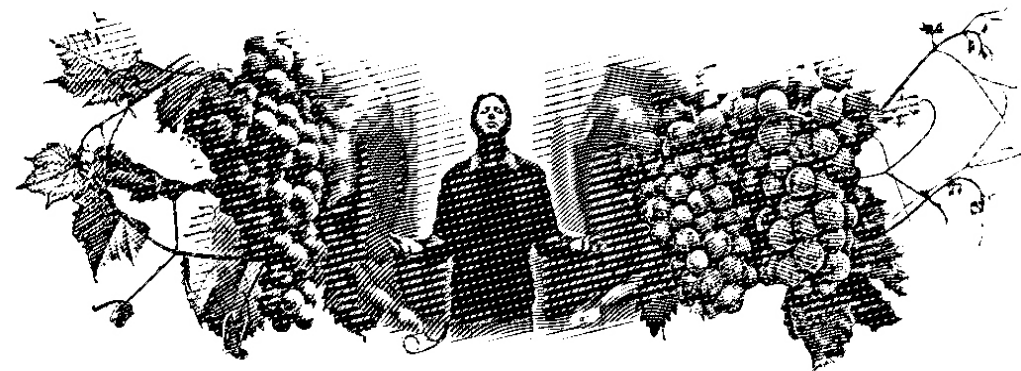
POVEŽITE

Character/Integrity, Spiritual Leadership, Henry and Richard Balckaby, str. 104-107; *Mind, Character and Personality*, Ellen G. White, sv. 2, str. 437.438; *Integrity* na <http://www.ask.com.web?q=integrity&qsrc=0&o=0&1=dir>.

Barbara Menspiker, Lurej, Virdžinija

Pouka 13

od 20. do 27. marta 2010.

»A rod je duhovni«: Suština hrišćanskog karaktera

»Kojima Bog naumi pokazati kako je bogata slava tajne ove među neznabošcima, koje je Hristos u vama, nad slave«
(Kološanima 1,27).

20. mart 2010.

**45 SEKUNDI MOGLE BI DA ODLUČE
VAŠU SUDBINU** UVOD (Matej 7,18-20; Efescima 6,6)

Su

Uz dramatičnu iznenadnu pobjedu u finalu državnog prvenstva, trener Klivlend Straud i »Buldozi« iz Srednje škole Rokdejl Kaunti uspješno su završili sezonu na košarkaškom turniru Džordžija bojz 1987. godine. Ipak postoji jedna nepravilnost kada je reč o njihovim trofejima; naime, uprava škole upozorila je nadležne da je jedan igrač, koji prema školskim pravilima nije bio mogao biti izabran u tim, igrao 45 sekundi tokom njihove prve utakmice posle sezone. »Mi u to vreme nismo znali da on ne može biti izabran«, prenosi Straud. »Neki ljudi su kazali da bi to trebalo da prećutimo, jer je trajalo samo 45 sekundi a igrač nije bio udarni. Ali, valja uraditi ono što je pošteno i ... ono što nalažu pravila. Rekao sam svom timu da ljudi zaboravljaju rezultate košarkaških utakmica, ali nikada ne zaboravljaju kako se ponašate.«¹

Sviđalo se to nama ili ne, mi smo izloženi pogledima.

Mnogi od nas prikazuju se kao prijatne osobe kako bi sakrili svoje pravo lice, ali se naš pravi karakter otkriva onim što činimo kad mislimo da nas niko ne gleda. Čuo sam da je glavni razlog što mnogi ljudi ne veruju u Boga to što Ga mnogi hrišćani priznaju svojim usnama, ali Ga poriču svojim delima.

No, ne treba gubiti nadu. Zahvaljujući prisutstvu Svetog Duha u nama, možemo steći novi karakter (2. Korinćanima 5,17) i biti nakalamljeni na Isusa (Jovan 15,5). Tokom ovog tromesečja proučavali smo suštinu hrišćanskog karaktera: ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrotu, vera, milost, uzdržanje, pravednost i istinu. Ove nebeske osobine, mada ne donose rod zahvaljujući svesnim naporima s naše strane, usavršavaju se kad istrajemo u činjenju onoga što je ispravno, bez obzira da li je to vraćanje većeg kusura blagajnici, ili odbijanje da se sledi većina koja se odaje zlu.

Sviđalo se to nama ili ne, mi smo izloženi pogledima. Prepoznaju nas po našim duhovnim rodovima (Matej 7,20). »Kad se ružno ponašamo, ili popuštamo da se ponašamo kako treba, svet zbog nas prestaje da veruje u hrišćanstvo.«² Svet ne traži samo od nas da budemo moralni primer, on to s pravom očekuje!

Posejte naviku, požnjećete karakter; ali, posejte karakter i požnjećete sudbinu. Ljudi nikad ne zaboravljaju kako se ponašate. Stoga, šta ćete učiniti? Imate samo izvestan broj sekundi da odreagujete... tačno 45.

Kimberly Kadogan, St. Filip, Barbados

1 William Schmidth, »For Town and Team, Honor Is Its Own Reward«. <http://query.nytimes.com/gst/fullpage.html?res=9B0DE4D8123FF936A15756C0A961948260> (preuzeto 5. oktobra 2008).

2 C.S. Lewis, Mere Christianity (Glasgow: Font Paperback), str. 173

OBNAVLJANJE NJEGOVOG KARAKTERA U NAMA JE ROD DUHA

LOGOS (Matej 6,33; Jovan 15,8; Rimljanima 3,20-26; 14,17; 1. Timotiju 6,11; 1. Jovanova 2,15)

HRISTOV KARAKTER U ČOVEKU UNIŠTEN

Ubrzo pošto je počeo da uživa u tome što je načinjen prema Božjem obličju, mladi par je skratio sebi život okusivši primamljujući plod. Pre no što je njegov ukus mogao da izazove osmeh, karakter njihovog Tvorca bio je u njima toliko uništen da ga je samo On mogao obnoviti. Pošto su pojeli plod drveta poznanja dobra i zla, Adam i Eva izgubili su u sebi Božji karakter. Ne samo što je neposlušnost okaljala njihov čisti karakter nego su zbog toga izgubili svoj dom, samopoštovanje, i želju da opšte sa svojim Stvoriteljem. Međutim, Bog ih nije

Jasno je da je njen prvi evangelizacioni pokušaj predstavljao pravi uspeh.

ostavio izvan domašaja svog praštanja. On je otišao da ih potraži, želeći da u njima obnovi svoj karakter i potrebu za večnom zajednicom sa Njim (1. Mojsijeva 3,8.9; Psalam 139,7-10).

Duh neposlušnosti koji izgoni Božju pravednost i uskraćuje nam Njegovo prisustvo mora biti zamenjen rodom Duha. Tu se krije jedina mogućnost za obnovu Njegovog karaktera u nama, kako bismo mogli tvoriti Njegovu volju. Hristova žrtva na krstu sve je to učinila mogućim.

OBNOVA (Rimljanima 5,19-21)

Božji karakter se obnavlja u nama putem delovanja Svetog Duha, koje je pak utemeljeno na zaslugama Hristove žrtve pomirenja. Ko god poseduje Božji karakter jeste novo stvorenje vođeno Svetim Duhom (Jovan 3,3-7). Misli i postupci sada su određeni voljom Duha. Promenjena osoba nije samo druga osoba, nego i mirna, radosna, puna ljubavi, strpljiva, verna, krotka, uzdržana i istinoljubiva osoba.

Kad je žena Samarjanka iskusila preobražaj, ljudi su prestali da je gledaju kao do tada. »Hodite da vidite čoveka koji mi kaza sve šta sam učinila: da nije to Hristos?« (Jovan 4,29). Ona »stara« uvek je izbegavala svoje seljane, ali hrabra »nova« žena pristupala im je sa porukom koja menja život. Ovo nije bilo karakteristično za »staru« osobu iz dva razloga. Ona nije volela da vidi svoje seljane, niti da oni nju vide – naročito oni koji su znali za njenu nemilu prošlost. A ona je sada imala vest o Isusu čak i za one koji su je prezirali.

Tako vesnik postaje nova osoba sa novom misijom u životu. Biblija ne kaže koliko je ljudi došlo da vidi Isusa na poziv ove žene, ali je jasno da je njen prvi evangelizacioni pokušaj predstavljao pravi uspeh. Možda je Isus pristao da pojede večernji obrok zato što je bio sav obuzet tim uspehom (Jovan 4,30-34). On je bio zadovoljan njenim preobražajem i sam osećao radost što vidi oličenje

delovanja Svetog Duha u njoj. »Samarjanka koja je na Jakovljevom studencu razgovarala sa Isusom, čim je pronašla Spasitelja, odmah je i druge dovela k Njemu. Ona se pokazala kao uspešniji misionar od Njegovih učenika.«¹

NOVO STVORENJE (2. Korinćanima 5,17)

Čovek koji odražava Hrista preobražen je Svetim Duhom. Takva osoba se radije odlučuje za ono što je pravedno nego za stvari ovoga sveta (1. Jovanova 2,15). Da bi neko mogao posedovati hristoliki karakter, predanje Svetom Duhu mora mu biti na prvom mestu i iznad svega.

Leptiri prolaze kroz četiri faze u svom životu, ali izgledaju kao leptiri samo u četvrtoj fazi. Odrastao leptir položi jaje. Iz jajeta izlazi gusenica ili larva. Gusenica obrazuje čauru; i, konačno, leptir se pojavljuje iz čaure. Nije čudno što gusenica postaje leptir. Međutim, čudno bi bilo da se gusenica ponaša kao leptir. I tako, jednog blistavog jutra to novo stvorenje uzleće prema nebu bez ikakve ideje o naučnom procesu ili sredstvu ostvarenja takve promene. Rod Duha predstavlja novo stvorenje (leptira) a ne sam proces. Slično tome, kad se čudo preobražaja ostvari silom Svetoga Duha, mi postajemo slični Hristu, sa željom da se uzdignemo do veličanstvenog sjaja Njegove pravednosti. Eto kako Ga mi možemo oponašati u domu, školi i na radnom mestu (Psalam 34,2-8). Preobražena osoba je uvek spremna da svedoči o obnavljajućoj moći Duha, pripisujući zasluge Božjoj blagodati.

JESTE LI VOLJNI DA BUDETE PREOBRAŽENI? (Rimljanima 12,1.2)

Dok je Pavle boravio o Korintu, pomisao na Rim obuzimala je njegov um. On je toliko želeo da vidi kako se jevanđelje ukorenjuje u tom gradu na koji su bile upravljene oči velikog dela sveta. Ali kakva je to samo radost bila za njega kada je u Korintu zapazio da su »korintski vernici, nekada tako skloni da izgube iz vida svoje visoko zvanje u Hristu, sada ... razvili snagu hrišćanskog karaktera. Svojim rečima i delima otkrivali su preobražavajuću silu Božje blagodati i predstavljali nezadrživu silu dobra u tom središtu neznaboštva i sujeverja.«²

Šta otkrivaju vaše reči i postupci? Da li oni predstavljaju silu na dobro?

ODGOVORITE

1. Mislite li da oni koji nisu doživeli preobražaj Svetim Duhom mogu uspešno svedočiti za Gospoda? Zašto da, ili zašto ne?
2. Oslanjajući se na pouke za ovo tromesečje, navedite kako je, po vašem mišljenju, moguće biti sličan Hristu?
3. Šta vas, prema vašem shvatanju, možda sprečava da se potpuno predate sili Svetoga Duha?

Džordž Makalum, St, Filip, Barbados

¹ U potrazi za boljim životom, str. 51.

² Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 260.

»LJUBAV« KAO VAŠ ROD

SVEDOČANSTVO (Matej 22,39)

Elen Vajt ukazuje da »gde god postoji jedinstvo s Hristom postoji i ljubav. Ma koje druge rodove donosili, ako nema ljubavi, ostali neće biti od koristi. Ljubav prema Bogu i našem bližnjem je sama suština religije. Niko ne može voleti Hrista a da ne voli Njegovu decu. Kad smo ujedinjeni s Hristom, mi imamo Njegov um. Čistota i ljubav tada blistaju u karakteru, krotost i istina vladaju životom. Sam izraz našeg lica biva promenjen. Hristos koji boravi u

Male pažnje, jednostavne usluge, uglavnom sačinjavaju zbir životne sreće.

život možemo pretvoriti u blagoslov jedino zaboravljajući sebi, pokazujući ljubaznost i spremnost da drugima pritekemo u pomoć. Male pažnje, jednostavne usluge, uglavnom sačinjavaju zbir životne sreće.«²

U Galatima 5,22.23, Pavle govori o rodu Duha koji ćemo sasvim prirodno rađati ako smo vođeni Duhom. Jednostavna analiza ovog teksta pokazuje da je taj kombinovani rod, ljubav, suština Božjeg karaktera. Pročitajte 1. Jovanova 4,7-21.

Postoji jedna snažna izjava u knjizi *Vaspitanje* gde stoji: »Svetu nisu toliko potrebni ljudi blistavog uma koliko ljudi plemenitog karaktera... Izgradnja karaktera je najvažnije delo, koje je ikada bilo povereno ljudskim bićima.«³

«Naš Gospod Isus Hristos došao je na ovaj svet da neumorno posluži čovekovim potrebama.«⁴ »Došao je da služi drugima, da im podari reči istine. U tome je On naš primer. Hristos čezne da se Njegov lik odražava u srcu ljudi, a oni koji su Ga prihvatili napustiće egocentričan život u sotoninom carstvu. Oni će postati sličniji Hristu. A kao rezultat vaša ljubav postaće savršena.«⁵

ODGOVORITE

Kako, po vašem mišljenju, Hristos može ugraditi svoj lik u vaše srce?

Liza Torn, St. Filip, Barbados

- 1 Selected Messages, knjiga 1, str. 337.
- 2 Stvaranje – Patrijarsi i proroci, str. 138.
- 3 Vaspitanje, str. 203.
- 4 U potrazi za boljim životom, str. 9.
- 5 Pouke velikog Učitelja, str. 67. 68

NERODNA DRVETA

DOKAZ (Jovan 15,1-5)

Jedna od najčudesnijih stvari kad se živi u tropskim krajevima jeste obilje voća i voćki. Svi znamo da postojanje voćki podrazumeva mnogo voća, i samo je jedna stvar bolja od kupovine svežeg voća na pijaci, a to je branje voća neposredno sa drveta.

O, kako su bili blagosloveni naši praroditelji, Adam i Eva, što si bili smešteni u Edemskom vrtu, gde im je na domaku bilo voća i voćki u izobilju (1. Mojsijeva 1,29; 2,16). U tom vrtu nije bilo nerodnog drveta. Božji ideal je bio da svako drvo donosi rod. Greh je, međutim, uzrokovao nerodnost.

U nekim kulturama, farmer ili ratar provlačio je gvozdenu šipku kroz stablo nerodne voćke i sledeće sezone drvo bi donelo rod. Kao hrišćani, ne bi trebalo da se brinemo što nemamo tu gvozdenu šipku, jer smo izbačeni od prokletstva greha i nerodnosti dragocenom krvlju Isusa Hrista. On je pravi čokot (Jovan 15,1-5).

«Ako ne donosimo rod, sila tame zaposeda naš um, našu ljubav, našu službu, i mi smo onda od sveta, mada tvrdimo da smo deca Božja.«¹

Ako smo u Hristu, možemo imati Njegovu blagost, Njegov miris, Njegovu svetlost. Hristos je svetlost sveta. On blista u našem srcu. A Njegova svetlost u srcu blista sa našeg lica. Posmatranjem Hristove lepote i slave mi se menjamo u tu istu slavu.«²

ODGOVORITE

Napravite listu onoga što ispunjava vaš um, ljubav i službu. Šta biste rekli na osnovu te liste: da li naginjete svetu ili Bogu? Ako naginjete svetu, šta možete učiniti da biste skrenuli u Božjem pravcu?

Greg Džordan, St. Filip, Barbados

- 1 Ellen G. White Comments, The Seventh-day Adventist Bible Commentary, str. 1143
- 2 Isto

ORIGINALNI PROIZVODPRIMENA (*Jovan 15,8; Filibljanima 1,6*)

Bez novca, skoro je nemoguće zadovoljiti naše osnovne potrebe. Nažalost, novac ne raste na drveću; i pošto je rezerva novca ograničena, on se visoko ceni. Slično tome, u svetu ispunjenom bedom, nesrećom, ravnodušnošću, ljudi koji donose duhovne rodove su veoma dragoceni jer su retki.

Ipak, kad god je nešto vredno, uvek ima i falsifikatora. Takvi pojedinci falsifikuju original radi lične dobiti. Kad bezazleni ljudi postanu plen falsifikovanih proizvoda, rezultati mogu biti pogubni. Kad je reč o hrišćanstvu, ljudi koji tvrde da su hrišćani, ali se ne ponašaju u skladu sa hrišćanskim principima, mogu napraviti veliku štetu. Dve tehnike koje se koriste za sprečavanje falsifikovanja novca mogu biti od koristi u proveru da li ste vi kao hrišćanin originalni »artikal«:

Hrišćaninov graver je Hristos. Njegov karakter je naš šablon.

Znati kako se novac oseća pod rukom. Hartija na kojoj se štampa zakonsko sredstvo plaćanja ima jedinstvenu čvrstina tako da ćete, ukoliko ste naviknuti da osetite stvarni novac, lako prepoznati razliku između njega i novca koji je falsifikovan. Isto važi i za istinske hrišćane. Oni poseduju jedinstvenost koju je lako otkriti,

pogotovo kad su pomešani sa »falsifikatima« - ljudima koji tvrde da su hrišćani, ali su propustili da u sebi odneguju rod Duha.

Poznavati znake za prepoznavanje pravog novca. Legalna valuta ima ključna obeležja koja je razlikuju od falsifikata. Ta obeležja podrazumevaju vodeni znak, hologram, serijske brojeve. Graver dizajnira čeličnu ploču sa svakim tim obeležjem, onemogućujući njihovo tačno imitiranje. Kad je ploča gotova, njene jedinstvene karakteristike prenose se na hartiju. Dakle, krajnji proizvod je uvek replika originala.

Slično tome, pravi hrišćani ispoljavaju izvesna obeležja – duhovne rodove. Hrišćaninov graver je Hristos. Njegov karakter je naš šablon, a naša je uloga da Mu dozvolimo da dovrši razvoj duhovnih rodova u našem životu. Dok se ti rodovi budu razvijali, postaćemo silni svedoci svetu koji očajnički trebaju Božju ljubav.

ODGOVORITE

Koje su opasnosti kad »falsifikatori« šire jevanđelje?

Teri Vilijams, St. Filip, Barbados

DUHOVNI RODOVIMIŠLJENJE (*Jovan 4,1-42; Galatima 5,22*)

Duhovni rodovi su ljubav, radost, mir, strpljenje, ljubaznost, dobrota, vernost, krotost i samokontrola.

Ova lista ističe stanje uma (ili stanje srca) koje hrišćani treba da postignu. Isus je oličenje svakog tog roda. Prema tome, On je naš primer, a Duh Sveti nam pomaže da Ga sledimo. Ima tako mnogo situacija u Novom zavetu gde vidimo Isusa kako ispoljava te darove dok opšti sa onima koje je došao da spase, na primer, sa ženom Samarjankom, koju je Isus sreo kraj izvora putujući kroz tu oblast. U to vreme Jevreji i Samarjani bili su ljuti neprijatelji, štaviše postojao je običaj da muškarci ne razgovaraju javno sa ženama. Medjutim, Isus je prenebregao te ukorenjene stavove. On joj je pokazao svoju ljubav, sažaljenje, blagost i ljubaznost. On ju je isto tako strpljivo slušao dok je ona iznosila svoje vidjenje sopstvene situacije. Možete li zamisliti mir koji je ona verovatno iskusila pošto je shvatila da su joj gresi oprošteni? A šta reći na radost koju je pokazala kad je ostavila svoj krčag za vodu i požurila nazad u selo da svakome ispriča kako se susrela sa Hristom? Celokupno to iskustvo podstaklo ju je na vernost.

»Ova žena bila je prijemčivog uma. Bila je spremna da primi najplemenitije otkrivenje jer se zanimala za svete spise, a Sveti Duh pripremio je njen um za primanje veće svetlosti.«¹

Mismo pozvani da oponašamo Isusa po tome kako je On dozeo do svakoga kome je bio potreban. Neka svi oni s kojima svakodnevno ili čak povremeno dolazimo u dodir vide da iz nas blista svetlost. Neka svet oseti Božju ljubav kroz rodove Duha Svetoga, koje negujemo. Ljubimo jedan drugoga, i učinimo zavet da ćemo od ove sedmice nadalje dozvoliti Svetom Duhu da razvija ove rodove u našem životu. Neka Bog učini snažan preobražaj u vašem životu tako da bi drugi mogli videti u vama Hrista, »nad slave« (*Kološanima, 1,27*).

ODGOVORITE

1. Razmislite još o dve ili tri situacije u kojima vidimo kako Isus ispoljava rodove Duha dok opšti sa onima koje je došao da spase. Šta vas posebno dotiče u svakoj od tih situacija?
2. Zapazite kako je rod odmah počeo da se razvija kod žene Samarjanke. Šta nam to govori o prirodi roda i delovanju Svetog Duha u našem životu kad jednom poželimo da budemo preobraženi?

Ališa Hajnes, St. Filip, Barbados

ZAKLJUČAK

Isus je došao ne samo da umre zbog naših greha nego i da nam primerom pokaže kako treba da živimo. Kako smo ove sedmice proučavali, kad svoj karakter budemo usaglasili sa rodom Duha, u nama će se odslikavati Hristov lik. Nama je upućen poziv da izađemo iz sveta i da budemo odvojeni. Moramo biti voljni da Isusa sledimo celim putem. Sve što je manje od ovoga nije dovoljno i ostaviće nas »lakim«.

RAZMOTRITE

- Grafički prikazite svoj duhovni život. Počnite od trenutka kad ste kršteni, a završite sadašnjim duhovnim stanjem. Obeležite uspone i padove. Označite cilj do kojeg je trebalo da stignete i tačku u kojoj se trenutno nalazite. Zatim se pomolite Gospodu da vam pomogne kako biste mu postali sličniji.
- Navedite ljude kojima niste oprostili i molite se Bogu da vam podari snage da to učinite bez obzira šta su oni učinili vama. Imajte na umu da ovo može biti trajni proces.
- Analizirajte poznate odnose u Bibliji i navedite osobine koje su te odnose učinile slabim ili jakim. Koje od tih osobina zapažate u svojim odnosima? Koja bi dobra svojstva trebalo da razvijate? Šta treba da otklonite? Molite se za pomoć Duha Svetog i u jednom i u drugom slučaju. Ispričajte nekome koga ne poznajete šta je Hristos učinio za vas. Odslušajte pesmu »People Need the Lord« / »Ljudima je potreban Gospod« / dok se nalazite na nekom prometnom javnom mestu. Potom pročitajte Jovan 14,21; Matej 24,14; 28,19.20. Dok to činite, posmatrajte ljude oko sebe i molite se za njih.
- Razmišljajte o tekstu Jovan 3,16. Zatim, pod nadahnućem Svetog Duha zapišite svoja razmišljanja o Hristovoj smrti za vas i druge ljude – čak i za najpodliju osobu koju poznajete.

POVEŽITE

Maranatha, poglavlja 32-60; Felix a Lorenz, *The Only Hope*; W.D. Frazee, *Another Ark to Build*.

Olden Hou, Berijen Springs, Mičigen, SAD

JANUAR
VERUJ BOGU I MOLI SE**Život sa Bogom**

1. P Priče 12,28.	Put pravde život je
2. S Rimljanima 12,1.	Posvećujem sve što imam

Verujte samo Bogu

3. N Priče 23,26.	Dajem srce svoje
4. P Jakov 1,6.	Tražite sa verom
5. U Marko 9,23.	Sve je moguće
6. S Isaija 26,4.	Gospod je večna stena
7. Č Jovan 17,21.	Jedno s Bogom zahvaljujući veri
8. P Matej 14,31	Ne sumnjajući ništa
9. S Matej 9, 21.22	Dodir vere

Molite se Bogu

10. N Filibljanima 4,19.	Bog će zadovoljiti moje potrebe
11. P Psalam 5,3.	Molite se ujutru
12. U Kološanima 4,2.	Molitva je uvek dobro došla
13. S Luka 21,36.	Na molitvi budite jednako
14. Č Jovan 14,12.	Sila je u molitvi
15. P Jeremija 29,12.13.	Pronaći Boga molitvom
16. S Jovan 15,7.	Šta god zaištete biće vam

Biblija vodič u životu

17. N Isaija 49,25.	Sinove tvoje On će izbaviti
18. P Rimljanima 11,33.	Istražujte pisma
19. U Jeremija 33,3.	Zovi i odazvaće ti se
20. S 1. Petrova 1,23.	Biblija unosi novi život
21. Č Psalam 73,24.	Moj savetnik i moj vodič
22. P Jeremija 15,16.	Hrna za moju dušu
23. S Psalam 119,130.	Moja svetlost

Pokloni se Bogu

24. N Jov 22,22.	Blago u mome srcu
25. P Psalam 95,6.	Kleknimo pred Gospodom
26. U 5. Mojsijeva 6,6.7.	Marljivo ih proučavajte
27. S Jakov 4,10	Poklonite se pred Bogom
28. Č Jakov 5,16,	Priznajte svoje greške jedni drugima
29. P Isaija 54,13.	Pokloni se Bogu i stekni mir
30. S 2. Timotiju 3,14.15.	Sveto pismo umudruje

Pokloni se Bogu

31. N 1. Mojsijeva 12,7.8.	Zahvaljuj Gospodu

FEBRUAR

ŽIVOT NADAHNUT DUHOM

Darovi Svetog Duha

1. P Jovan 14,16.17. Dar Svetoga Duha
2. U Efescima 4,7. Svako je dobio bar po jedan dar
3. S Efescima 4, 11-13. Za usavršavanje svetih
4. Č Efescima 4, 1-3. Vladajte se kao što prilikuje vašem zvanju
5. P Amos 3,7. Istina je otkrivena preko Božjih proroka
6. S Otkrivenje 19,10. Duh proroštva – Dar namenjen meni

Bog nas osvedočava i nadahnjuje

7. N 2. Dnevnika 20,20. Veruj i budi blagosloven
8. P Jovan 16,8.9. Da me osvedoči da sam grešan
9. U Efescima 1,17.18. Da prosvetli moje razumevanje
10. S Jovan 14,26. Setiću se svega što sam zaboravio
11. Č 2. Korinćanima 3,18. Da preobrazi moj karakter
12. P Dela 1,8. Da me nadahne silom odozgo
13. S Isaija 59,19. Bog će podignuti zastavu nasuprot neprijatelju

Duhovni rodovi

14. N Jovan 16,14. Proslaviće Hrista u meni
15. P Galatima 5,22.23. Rod je duhovni ljubav
16. U Rimljanima 15,13. Imajte radost i mir
17. S Kološanima 1,11. Imajte trpljenje
18. Č 2. Samuiliova 22,36. Gospod daje štit spasenja
19. P Priče 12,2. Budite dobri
20. S Avakum 2, 4. Pravednik od vere živi

U sili Gospodnjog

21. N Psalam 25, 9. Budi krotak
22. P Dela 1,5. Obećanje o sili
23. U Dela 3,19. Pripremi se za izlivanje sile
24. S Luka 24,49. Čekajući silu
25. Č Dela 2, 2-4. Primite silu
26. P Dela 4,33. Apostoli svedoče sa silom velikom
27. S Joilo 2,28. Isus izliva svoj Duh

Jevandjelje je sila

28. N Otkrivenje 18,1. Cela zemlja biće obasjana

MART

ŽIVOT JE PUN IZAZOVA

Heroji vere

1. P Jestira 4,14. Heroji koji su proslavili Boga – Jestira
2. U 2. Timotiju 4, 16.17. Apostol Pavle
3. S 1. Mojsijeva 41,38-40. Josif
4. Č Dela 7,59-60. Prvi mučenik – Stefan
5. P Danilo 3,17.18. Tri jevrejska mladića
6. S 1. Korinćanima 16,13. Današnji mladi

Živeti kao što je Hristos živio

7. N Priče 16,32. Budi spor na gnev
8. P 1. Jovanova 2,15.16. Ne ljubite sveta
9. U Psalam 24,3.4. Neporočnost u ovom teškom vremenu
10. S Psalam 119,30.31. Izaberi put istine
11. Č Psalam 40,7.8. Hristova vernost načelima
12. P Danilo 6,4. Danilo je živio u skladu sa načelima
13. S 1. Mojsijeva 39,9. Josif – čovek načela

Držati se Hristovih načela

14. N Jovan 14,27. Mir svoj daje nam
15. P 1. Korinćanima 9,27. Držim svoje telo u pokornosti
16. U Psalam 119, 35.36. Živim prema božanskim pravilima
17. S Jovan 13,35. Voleću kao što je Hristos voleo
18. Č Psalam 141,3. Postaviću stražu kod svojih usana
19. P Propovednik 10,17. Vladaću sobom i u jelu
20. S 1. Petrova 1,13. Upravljajući svojim mislima

Hristos u srcu

21. N 1. Korinćanima 13,5. Ljubav ne čini što ne valja
22. P Priče 4,23. Čuvaću vrata svoga srca
23. U Psalam 101,3. Moje oči ne treba da gledaju ništa nedostojno
24. S Amos 5,14. Težiću za dobrom da bih živio
25. Č Isaija 30,21. Usmeriću svoje uši prema nebu
26. P 1. Timotiju 4,13. Voleću dobre knjige
27. S Efescima 5,18.19. Čuvaću pesme u svom srcu

Bog nam daje snagu za svaku nevolju

28. N Psalam 50,23. Pevaću Gospodu
29. P Malahija 3,2.3. Nevolje, stradanja i očišćenje
30. U 1. Petrova 4,12.13. Svaka nevolja ima cilj
31. S 1. Korinćanima 10,13. Iskušenjima će doći kraj

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Januar		Februar		Mart	
1. 1. Mojs.	1-3	1. 3. Mojs.	10-12	1. I. Navin	5-9
2.	« 4-6	2. «	13-15	2. «	10-12
3.	« 7-9	3. «	16-20	3. «	13-15
4.	« 10-12	4. «	21-23	3. «	16-19
5.	« 13-15	5. «	24-27	5. «	20-24
6.	« 16-20	6. 4. Mojs.	1-4	6. O Sud.	1-3
7.	« 21-23	7. «	5-7	7. «	4-6
8.	« 24-26	8. «	8-10	8. «	7-9
9.	« 27-31	9. «	11-13	9. «	10-12
10.	« 32-34	10. «	14-16	10. «	13-15
11.	« 35-38	11. «	17-19	11. «	16-18
12.	« 39-41	12. «	20-22	12. «	19-21
13.	« 42-44	13. «	23-26	13. O Ruti	1-2
14.	« 45-47	14. «	27-29	14. «	3-4
15.	« 48-50	15. «	30-32	15. 1. Sam.	1-3
16. 2. Mojs.	1-3	16. «	33-36	16. «	4-6
17.	« 4-6	17. 5. Mojs.	1-3	17. «	7-9
18.	« 7-9	18. «	4-6	18. «	10-12
19.	« 10-12	19. «	7-9	19. «	13-17
20.	« 13-15	20. «	10-13	20. «	18-20
21.	« 16-18	21. «	14-16	21. «	21-23
22.	« 19-21	22. «	17-19	22. «	24-26
23.	« 22-26	23. «	20-22	23. «	27-31
24.	« 27-29	24. «	23-25	24. 2. Sam.	1-3
25.	« 30-32	25. «	26-28	25. «	4-6
26.	« 33-35	26. «	29-31	26. «	7-11
27.	« 36-38	27. «	32-34	27. «	12-14
28.	« 39-40	28. I. Navin	1-4	28. «	15-17
29. 3. Mojs.	1-3			29. «	18-20
30.	« 4-6			30. «	21-24
31.	« 7-9			31. 1. Car.	1-3

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Januar	Februar	Mart
1. Psalm 1.	1. Psalm 29.	1. Psalm 53.
2. Psalm 2.	2. Psalm 30.	2. Psalm 54.
3. Psalm 3.	3. Psalm 31,1-14.	3. Psalm 55.
4. Psalm 4.	4. Psalm 31,15-24.	4. Psalm 56.
5. Psalm 5.	5. Psalm 32.	5. Psalm 57.
6. Psalm 6.	6. Psalm 33.	6. Psalm 58.
7. Psalm 7.	7. Psalm 34.	7. Psalm 59.
8. Psalm 8.	8. Psalm 35,1-14.	8. Psalm 60.
9. Psalm 9.	9. Psalm 35,15-28.	9. Psalm 61.
10. Psalm 10.	10. Psalm 36.	10. Psalm 62.
11. Psalm 11.	11. Psalm 37,1-19.	11. Psalm 63.
12. Psalm 12.	12. Psalm 37,20-40.	12. Psalm 64.
13. Psalm 13.	13. Psalm 38.	13. Psalm 65.
14. Psalm 14.	14. Psalm 39.	14. Psalm 66.
15. Psalm 15.	15. Psalm 40.	15. Psalm 67.
16. Psalm 16.	16. Psalm 41.	16. Psalm 68.
17. Psalm 17.	17. Psalm 42.	17. Psalm 69,1-16.
18. Psalm 18,1-15.	18. Psalm 43.	18. Psalm 69,17-36.
19. Psalm 18,16-30.	19. Psalm 44,1-12.	19. Psalm 70.
20. Psalm 18,31-50.	20. Psalm 44,13-26.	20. Psalm 71,1-14.
21. Psalm 19.	21. Psalm 45.	21. Psalm 71,15-24.
22. Psalm 20.	22. Psalm 46.	22. Psalm 72.
23. Psalm 21.	23. Psalm 47.	23. Psalm 73,1-15.
24. Psalm 22,1-15.	24. Psalm 48.	24. Psalm 73,16-28.
25. Psalm 22,16-31.	25. Psalm 49.	25. Psalm 74.
26. Psalm 23.	26. Psalm 50.	26. Psalm 75.
27. Psalm 24.	27. Psalm 51.	27. Psalm 76.
28. Psalm 25.	28. Psalm 52.	28. Psalm 77.
29. Psalm 26.		29. Psalm 78,1-14.
30. Psalm 27.		30. Psalm 78,15-28.
31. Psalm 28.		31. Psalm 78,29-42.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JANUARU 2010. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Kladovo, Negotin	16,03	16,10	16,18	16,27	16,36
Vršac , Bor, Zaječar	16,05	16,12	16,20	16,29	16,38
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Knjaževac , Pirot	16,07	16,14	16,22	16,31	16,40
Subotica , Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo, Smederevska Palanka, Svetozarevo, Paraćin, Niš , Leskovac	16,09	16,16	16,24	16,33	16,42
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Beograd , Aranđelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,11	16,18	16,26	16,35	16,44
Sombor , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Ruma, Šabac, Čačak , Kraljevo, Priština, Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	16,13	16,20	16,28	16,37	16,46
Beli Manastir, Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Šid, Bogatić, Bijeljina , Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Skoplje, Veles, Prilep	16,15	16,22	16,30	16,39	16,48
Loznica, Peć , Đakovica, Prizren, Tetovo, Bitolj	16,17	16,24	16,32	16,41	16,50
Virovitica, Podr. Slatina, Slavonska Požega, Sl. Brod, Tuzla, Pljevlja, Kolašin , Berane, Debar, Ohrid	16,19	16,26	16,34	16,43	16,52
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Derventa, Doboj, Sarajevo , Foča	16,21	16,28	16,36	16,45	16,54
Maribor, Ptuj, Krapina, Banja Luka , Zenica, Podgorica , Ulcinj	16,23	16,30	16,38	16,47	16,56
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, Zagreb, Sisak, Prijedor , Jajce, Mostar, Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar	16,25	16,32	16,40	16,49	16,58
Mežica, Zidani Most, Livno, Karlovac, Metković, Dubrovnik	16,27	16,34	16,42	16,51	17,00
Kranj, Ljubljana , Slunj, Knin , Bihać, Drvar, Pelješac, Mljet	16,29	16,36	16,44	16,53	17,02
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Gospić, Šibenik, Split, Brač, Hvar, Korčula	16,31	16,38	16,46	16,55	17,04
Gorica, Rijeka, Krk, Cres, Rab, Pag, Zadar, Vis, Biograd na moru	16,33	16,40	16,48	16,57	17,06
Koper, Rovinj, Lošinj, Dugi otok	16,35	16,42	16,50	16,59	17,08

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U FEBRUARU 2010. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Kladovo, Negotin	16,46	16,56	17,05	17,15
Bor, Zaječar, Knjaževac , Pirot	16,48	16,58	17,07	17,17
Vršac, Niš , Leskovac, Radoviš, Strumica	16,50	17,00	17,09	17,19
Kikinda, Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Vranje, Kavadarci, Đevđelija	16,52	17,02	17,11	17,21
Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac, Kraljevo, Priština, Kumanovo, Skoplje, Veles, Prilep	16,54	17,04	17,13	17,23
Subotica, Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Čačak, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Tetovo, Bitolj	16,56	17,06	17,15	17,25
Sombor , Dalj, Vukovar, Šid , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac, Valjevo, Peć, Užice, Prizren, Đakovica, Debar, Ohrid	16,58	17,08	17,17	17,27
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina, Kolašin, Loznica, Pljevlja, Berane	17,00	17,10	17,19	17,29
Tuzla, Podgorica	17,02	17,12	17,21	17,31
Virovitica, Podravska Slatina, Doboj, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Bar, Derventa, Sarajevo , Foča, Ulcinj	17,04	17,14	17,23	17,33
Koprivnica, Bjelovar, Bosanska Gradiška , Daruvar, Nova Gradiška, Zenica, Bileća, Trebinje, Zelenika	17,06	17,16	17,25	17,35
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Prijedor, Banja Luka , Jajce, Mostar, Metković, Dubrovnik	17,08	17,18	17,27	17,37
Maribor, Ptuj, Celje, Krapina, Zagreb, Sisak, Livno, Pelješac, Mljet	17,10	17,20	17,29	17,39
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Knin , Split, Brač, Hvar, Korčula	17,12	17,22	17,31	17,41
Mežica, Ljubljana , Gospić, Šibenik, Vis	17,14	17,24	17,33	17,43
Jesenice, Kranj, Postojna, Rijeka, Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Dugi Otok	17,16	17,26	17,35	17,45
Kranjska Gora, Gorica, Cres, Lošinj	17,18	17,28	17,37	17,47
Koper, Rovinj, Pula	17,20	17,30	17,39	17,49

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MARTU 2010. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Kladovo, Negotin , Pirot, Strumica	17,24	17,32	17,40	17,50
Bor, Zaječar, Knjaževac , Radoviš, Kavadarci, Đevđelija	17,26	17,34	17,42	17,52
Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Veles	17,28	17,36	17,44	17,54
Vršac, Požarevac, Svetozarevo, Paraćin, Kruševac , Priština, Skoplje, Prilep, Bitolj	17,30	17,38	17,46	17,56
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Aranđelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Prizren, Tetovo, Ohrid	17,32	17,40	17,48	17,58
Senta, Bečej, Zrenjanin, Beograd , Čačak, Novi Pazar, Peć, Đakovica, Debar	17,34	17,42	17,50	18,00
Subotica, Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac, Valjevo, Užice, Berane	17,36	17,44	17,53	18,02
Sombor, Bačka Palanka, Dalj, Vukovar, Šid, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Pljevlja, Kolašin , Podgorica , Ulcinj	17,38	17,46	17,55	18,04
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Tuzla, Foča, Bar, Murska Sobota, Čakovec, Koprivnica, Daruvar, Slavonska Požega,	17,40	17,48	17,57	18,06
Slavonski Brod, Derventa, Doboj, Sarajevo , Bileća, Trebinje, Zelenika	17,42	17,50	17,59	18,08
Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Zenica, Mostar, Dubrovnik	17,44	17,52	18,01	18,10
Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška , Nova Gradiška, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet, Koprivnica	17,46	17,54	18,03	18,12
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin, Sisak, Prijedor, Livno, Brač, Hvar, Korčula	17,48	17,56	18,05	18,14
Maribor, Ptuj, Ormož, Krapina, Zagreb, Drvar, Knin , Split, Vis	17,50	17,58	18,07	18,16
Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, Karlovac, Slunj, Bihać	17,52	18,00	18,09	18,18
Dravograd, Mežica, Zidani Most, Gospić, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na Moru	17,54	18,02	18,11	18,20
Kranj, Ljubljana, Postojna, Rijeka, Crikvenica, Krk, Rab, Cres, Lošinj	17,56	18,04	18,13	18,22
Kranjska Gora, Jesenice	17,58	18,06	18,15	18,24
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	18,00	18,08	18,17	18,26

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

Ako se prelazi na letnje vreme dodati 1 sat.